

ПСАЛТИРЬ.

1

¹ Блаженний чоловік, що не ходить на раду безбожних і не ступає слідом за грішниками, ані засідає на зборах злоріків,

² Но в законі Господа любується й розмишляє о законі його день і ніч!

³ І буде він як дерево посаджене над водистими потоками, що приносить овочі свої у пору свою, і котрого лист не вяне; і що він творить, все удається йому.

⁴ Не так безбожні: вони, як полова, що вітер розносить.

⁵ Тому не встоять безбожні на суді, ані грішні у зборі праведних;

⁶ Знає бо Господь про дорогу праведних, а дорога безбожних щезне.

2

¹ Чого ворущаться народи, і люде промишляють про нікчемне?

² Піднімаються царі землі, і князі радять раду проти Господа й проти Помазанця його:

³ Розорвім пута і скиньмо з себе посторонки їх!

⁴ Господь, що сидить на небесах, сьміється, і ругається над ними.

⁵ Тоді промовить до них у гніві своїм і ярстю своєю перелякає їх.

⁶ Се ж я помазав царя мого над Сионом, сьвятою горою мою,

⁷ Ізвіщу проповідь, що сказав Господь до мене: Ти син мій, нині зродив я тебе.

⁸ Проси в мене, й дам тобі народи в насліддє, а кінці сьвіта у владіннє.

⁹ Жезлом залізним розібеш їх, як череповину потрощиш їх.

¹⁰ Зрозумійте ж се, царі, й одумайтесь, усі судді землі.

¹¹ Служіть Господеві зо страхом, і радуйтеся з дрожаннєм.

¹² Прославляйте Сина, щоб не прогнівився, а вам щоб не погібнути на дорозі вашій, бо скоро загориться гнів його. Блаженні всі, що надіються на його.

3

¹ Сю псальму зложив Давид, як втікав перед своїм сином Авесаломом. Господи! скільки напастників моїх, скільки тих, що постають проти мене.

² Многі кажуть душі моїй: нема йому спасення в Бозі!

³ Но ти, Господи, оборонний щит передо мною, ти слава моя, ти підносиш голову мою.

⁴ Голосом моїм кличу до Господа, і він чує мене з гори сьвятої своєї.

⁵ Я положився і спав; я проснувся, бо Господь заступив мене.

⁶ Не боюсь і десятків тисячей народу, що кругом проти мене встали.

⁷ Встань, Господи, спаси мене, мій Боже! бо ти розбивав щелепи ворогів моїх, ти торощив зуби беззаконним.

⁸ Від Господа спасеннє; твоє благословеннє над народом твоїм.

4

¹ Начальнику хора: на струнах. Псальма Давидова. Коли взиваю, вислухай мене, Боже правди моєї! В

тісноті робив Ти мені простір; помилуй мене й вислухай молитву мою.

² Сини людські, доки слава моя буде посьміховиском? Доки будете любити марне й шукати неправду?

³ Знайте, що Господь звеличив праведника свого. Господь почує, коли буду молити його.

⁴ Зворушуйтесь і не грішіть! Роздумуйте в серцях ваших на постелях ваших, і втихомирітесь.

⁵ Принесіть жертву правди, і вповайте на Бога.

⁶ Многі кажуть: Хто покаже нам добро? Яви нам, Господи, світло лица твого!

⁷ Ти сповнив серце моє радістю більше, як часу того, коли було в них подостатком хліба й вина.

⁸ Спокійно і ляжу і засну; бо ти, Господи, один даєш мені жити безпечно.

5

¹ Проводиреві хора: на трубних. Псальма Давидова. Почуй, Господи, слова мої, зглянься на тугу мою.

² Прислухайсь голосу кликання мого, мій царю і Боже, бо до тебе молюся.

³ Досьвіта почувеш, Господи, мій голос, досьвіта стану перед тобою, і дождати му.

⁴ Ти бо єси Бог, що не любить беззаконня; перед тобою нема місця для лукавого.

⁵ Не устоять бутні перед очима твоїми; ти ненавидиш усіх, що беззаконствують.

⁶ Ти погубиш людей лживих; кровожадним і лукавим мерзиться Господь.

⁷ Я ж по великій милості твоїй увійду в дім твій і поклонюся в страху твоїм у св'ятому храмі твоєму.

⁸ Веди мене, Господи, правдою твоєю задля ворогів моїх; рівняй передо мною дорогу твою.

⁹ Бо нема правди в устах їх; серце їх пропасть, пелька в них роззявлений гріб; язики їх льстиві.

¹⁰ Суди їх, Боже; нехай вони пропадуть у зрадливих задумах своїх; відкинь їх задля множества переступів їх, бо вони встали проти тебе.

¹¹ І звеселяться всі, що вповають на тебе; вічно будуть радуватись, і ти будеш заступати їх; і будуть прославляти тебе люблячі імя твоє.

¹² Бо ти благословляєш праведника, Господи, і благоволенням, як щитом, покриваєш його.

6

¹ Проводиреві хора: на восьмиструнних. Псалма Давидова. Господи, не суди мене в гніві твоїм, і не карай мене в ярості твоїй.

² Помилуй мене, Господи! бо я немочен; вилічи мене, Господи, бо стревожились кості мої.

³ І душа моя вельми злякалась. Ти ж, Господи, докіль?

⁴ Зглянься, Господи, вирятуй душу мою, спаси мене ради милості твоєї.

⁵ Бо після смерті ніхто не споминати ме тебе; а в гробі хто возхвалить тебе?

⁶ Я втомився від зітхання мого; кожну ніч умиваю ложе моє, сльозами моїми обливаю постіль мою.

⁷ Лице моє запалось од смутку, й постарілось задля всіх ворогів моїх.

⁸ Відступіть геть від мене, всі ділаючі беззаконне! Бо Господь почув голос плачу мого.

⁹ Почув Господь моленне моє; Господь прийме молитву мою.

10 Всіх ворогів моїх поб'є соромом, і поразить їх: всі вони обернуться, і притьмом будуть осоромлені.

7

1 Жалібна пісня, котру сьпівав Давид перед Господом задля слів Хуса, сина Беняминового. Господи, Боже мій! На тебе я вповаю, спаси мене від всіх гонителів моїх, і визволи мене!

2 Щоб не попав душу мою, як лев, сокрушаючи, як нема спасаючого.

3 Господи, Боже мій, коли я що заподіяв, коли неправда є в руках моїх,

4 Коли я оддячив кому лихом, хто жив зо мною в спокою, — спасав же я навіть того, хто без причини ворогував на мене,

5 То нехай гонить ворог душу мою і постигне; нехай розтопче на землі життє моє, й славу мою кине у порох.

6 Встань, Господи, у гніві твоїм; вознесись проти лютування ворогів моїх, пробудись задля мене на суд, котрий заповів єси.

7 Зберуться громадою народи кругом тебе; піднімись на висоту над ними.

8 Господь судить народи. Суди мене, Господи, по правді моїй і по невинності моїй.

9 Зроби кінець злобі безбожників, а праведника підкріпи; Бог бо справедливий, випробовує серця і вутро.

10 Щит мій у Бозі, котрий спасає правих серцем.

11 Бог суддя справедливий і Бог, що по всяк день гнівом палає.

12 Коли хто не наvertsється, він гострить меча свого, напинає лука свого, і ціляє.

13 Готувить для него зброю смертиносну: стріли свої робить палящими.

14 Ось безбожник зачав лихо, завагонів од злоби, й породив лукавство.

15 Копав яму, і викопав її, і впав у яму, що приготував її.

16 Злоба його обернеться на голову його, і насильство його впаде на тімя його.

17 Я прославлю Господа за правду його, і возвеличу імя Господа всевишнього.

8

1 Проводиреві хора: при Гиттейських інструментах. Псальма Давидова. Господи, Боже наш! Як славне імя твоє по всій землі! Слава твоя вознеслась висше небес!

2 Из уст дїтвори і немовляток вчинив еси хвалу задля ворогів твоїх, щоб зробити безмовним ворога і мстителя.

3 Коли спогляну на небеса твої, діло рук твоїх, на місяць і зорі, що сотворив еси,

4 То що таке чоловік, щоб ти дбав про него?

5 Бо хоч ти зробив його трохи меншим проти ангелів, то увінчав зате славою і честю.

6 Поставив його господарем над ділами рук твоїх, усе положив еси під ноги його:

7 Овець і волів усіх і також польового звіра,

8 Птаство піднебесне і риби морські, усе що верстає морськими шляхами.

9 Господи, Боже наш! Як величне імя твоє по всій землі.

9

1 Проводиреві хора: під мутляббен. Псальма Давидова. Славити му Господа всім серцем моїм; я звїщу про всі чудеса твої.

2 Радуватись і веселитись буду задля тебе і співати хвалу імени твоєму, Всевишний!

3 Як вороги мої повернулись назад, і, спотикнувшись, погибли перед лицем твоїм.

4 Ти бо судив мою правду і мою праведну справу: Ти сів на престолі, суддя справедливий.

5 Ти погромив народи, знищив безбожника, імя їх затер еси на віки вічні.

6 Ох вороже! Конець руїнам на віки — і городи понищив ти; ой пропала їх память.

7 Але Господь пробуває на віки; він приготував на суд престол свій.

8 І він, він судити ме весь сьвіт по правді, і зробить суд над народами по правоті.

9 І буде Господь пристанню пригнетеному, велике прибіжище під час злиднів.

10 І будуть вповати на тебе, хто знає імя твоє; бо ти не опускаєш нікого, хто шукає тебе, Господи.

11 Сьпівайте Господу живущому на Сионі, звіщайте між народами діла його.

12 Бо коли він слідить за пролитою кровю, то згадає про них; він не забуває голосіння бідолашних.

13 Помилуй мене, Господи, зглянься над долею моєю від ненавидників моїх, і підними мене від дверей смерті,

14 Щоб я ізвістив всю хвалу твою у брамах дочки Сионової; щоб я радувався спасеннем твоїм.

15 Провалились народи в пропасть, що викопали її; зловилась нога їх у сітях, що заставили їх тайно.

16 Пізнали Господа, він звершив суд; безбожник запутався в ділах рук своїх.

17 Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога.

18 Бо не буде завсіди забутий вбогий, і не пропаде на віки надія смирних.

19 Встань, Господи, щоб не взяв верх чоловік;
нехай перед лицем твоїм приймуть суд народи.

20 Напусти, Господи, страх на них; нехай знають
народи, що вони смертні люде.

10

1 Чому, Господи, стоїш оддалеки, ховаєшся у час
тісноти?

2 Бутою своєю лякає безбожник бідолашного;
зловляться вони у підступах, що придумали їх.

3 Бо чваниться безбожник ласощами душі своєї; і
благословляє чоловіка захланного, він зневажає
Господа.

4 В гордості каже безбожник: Бог не буде слідити;
в него усе думка: нема Бога!

5 Всякого часу стелиться йому дорога; суди твої
далеко від него; всіх ворогів своїх він сьміхом збуває.

6 Каже він в серці своїм: не подамся; з роду в рід не
буде для мене лиха.

7 Уста його повні проккону, зради і знущання; під
його язиком мука і погибель.

8 Він йде на засідки край осель; у сховисках
вбиває він невинного; він пасе очима за нещасним,

9 Чигає по закутках, як лев в гущавині; чигає, щоб
нужденного запопасти; хапає нещасного, й тягне в
сіті свої.

10 Він припадає ниць до землі, притаюється, і
нещасні гинуть від когтів його.

11 Говорить в серці своїм: Бог забуває, закриває
лице своє, не побачить ніколи!

12 Встань, Господи Боже, піднеси руку твою, не
забудь нужденних!

13 Чому зневажає Бога безбожник, кажучи в серці
своїм: ти не будеш доходити?

14 Ти бачив, бо ти поглядаєш на тісноту й муку, щоб віддати рукою твоєю; на тебе вповає нещасний, ти єси поміч сиротині.

15 Переломи руку безбожникові, а за ледачими вчинками злюки сліди, аж поки вже нічого не знайдеш.

16 Господь царь на віки вічні; народи щезають із землі його.

17 Господи! Ти почув бажання смиренних; покріпив серце їх, і прихилив ухо твоє,

18 Щоб судити правду сиротині і пригнобленому, щоб чоловік, що із землі взявся, не лякав більше.

11

1 Проводиреві хора: Псальма Давидова. На Господа вповаю; як же ви кажете душі моїй: відлітайте, як птиця, на гору вашу?

2 Ось бо безбожники натягнули лука, на тятіві стрілу свою направили, щоб у темряві на щирих серцем стріляти.

3 Коли зруйнують основи, що робити ме праведний?

4 Господь є у святаму храмі своєму, на небесах престол Господній; очі його дивляться, повійки його розглядають синів людських.

5 Господь випробує праведного, а безбожного й того, хто любить насилле, ненавидить душа його.

6 Жаром посипле він на безбожних; огонь і сірка і вітер палящий буде частина їх чаші.

7 Бо Господь справедлив, і любить правду. Лице його бачить праведника.

12

1 Проводиреві хора: при восьмиструнному інструменті. Псальма Давидова. Спаси, Господи! Бо

нестало праведного, і нема вірних між синами людськими.

² Брехню говорить кожний своєму ближньому; уста льстиві говорять від лукавого серця.

³ Господь заціпить усі уста льстиві; язик великорічивий,

⁴ Що то говорять: ми поборемо язиком нашим; уста наші з нами, хто паном над нами?

⁵ Задля насилля над нещасними, задля стогнання бідних встану тепер, — говорить Господь, забезпечу того, на кого розлютились.

⁶ Слова Господні — слова чисті, срібло очищене від землі, в горнилі сім раз перетоплене.

⁷ Ти, Господи, сохраниш їх, заступиш їх на віки од кодла того.

⁸ Кругом похожають безбожники, коли нікчемність підніметься високо між синами людськими.

13

¹ Проводиреві хора: Псальма Давидова. Доки Господи, будеш мене все забувати? Доки будеш ховати лице твоє від мене?

² Доки носити мені щодня думу в душі моїй, журбу в серці моїм? Доки буде підніматись ворог мій надо мною?

³ Зглянься ж, дай відповідь, Господи, Боже мій! Просьвіти очі мої, щоб я не заснув смертю.

⁴ Щоб не сказав ворог мій: я подужав його. Щоб не зраділи гонителі мої, коли захитаюсь.

⁵ Я же вповаю на доброту твою; серце моє нехай зрадується спасенням твоїм. Сьпівати му Господеві, він бо сотворив добро мені.

14

¹Проводиреві хора: Псальма Давидова. Безумний говорить в серці своїм: нема Бога. Вони розвратились, і вчинили мерзенні діла; нема там ні одного, хто б чинив добро.

²Господь споглянув з неба на дітей людських, щоб побачити, чи є розумний, що шукає Бога.

³Усі одвернулись, усі разом зледащіли, нема там, щоб хто робив благостиню, нема ні одного.

⁴Не вже ж не прийдуть до розуму всі, що роблять беззаконне, що заїдають нарід мій, наче б вони хліб їли? Господа не призивають.

⁵Тоді обняв їх страх, бо є Бог між праведним родом.

⁶Ви насміялись над думкою бідного, но Бог пристань його.

⁷Ох, коли б то прийшло спасенне Ізраїлеві від Сиона! Коли поверне Господь народ свій з неволі, зрадїє Яков, і звеселиться Ізраїль.

15

¹Псальма Давидова. Господи, хто буде пробувати в шатрі твоїм? Хто буде домувати на сьвятій горі твоїй?

²Той, хто ходить в чистоті, творить справедливість, і говорить щиру правду,

³Не одсуджує язиком своїм, не робить лиха сусідові свому, і не допускає неслави на ближнього свого.

⁴В чиїх очах погорда для покиді, а пошана для тих, що бояться Господа; хто присяг з утратою для себе, і держить слово,

⁵Хто не дає гроша свого на лихву, і не приймає підкупів проти безвинного. Хто так ділає, не захитається по вік.

16

¹ Псальма Давидова. Хрань мене, Боже, бо я вповаю на тебе.

² Ти, душе моя, сказала Господу: Ти єси Господь. Моя доброта не сягає до тебе.

³ Ти сказав до сьвятих, що на землі, і до величніх: вони уся моя радість.

⁴ Умножаться болесті тих, що ганяють за іншим богом; не принесу жертви їх кровавої, і імена їх не спімну устами моїми.

⁵ Господь пай насліддя мого і чаші моєї; ти держиш долю мою.

⁶ Межі мої у пишних країнах; наслідде гарне моя займаньщина.

⁷ Благословити му Господа, що просьвітив мене; навіть вночі навчає мене вночі моє.

⁸ По всяк час сяє Господь передо мною; як що він по правиці в мене, то не захитаюсь.

⁹ Тому радується серце моє, і веселиться душа моя, й тіло моє спочине у певноті.

¹⁰ Ти бо не оставиш душі моєї в підземній пропасті, і не даси твому побожному бачити зотління.

¹¹ Ти вкажеш мені дорогу життя; перед лицем твоїм повнота радощів, по правиці твоїй блаженство по всяк час.

17

¹ Молитва Давидова. Вислухай, Господи, правду, почуй голосінне моє; почуй молитву мою з уст нельживих.

² Від лица твого нехай вийде правда моя; очи твої нехай споглянуть на правоту.

³ Ти випробував серце моє, вислідив мене вночі; ти переглянув — і не знайшов нічого; думки мої не розходяться з устами моїми.

⁴ В ділах людських, по слову уст твоїх, я сохранив себе від дороги гнобителя.

⁵ Держи шаги мої на дорогах твоїх, щоб не спотикнулись ноги мої.

⁶ До тебе взиваю, бо ти вислухаєш мене, о Боже; нахили ухо твоє до мене, почуй слова мої.

⁷ Яви дивную милість твою, ти бо спасаєш правицею твоєю від противників уповаючих на тебе.

⁸ Сохрани мене, як зіницю ока; в тіни крил твоїх стережи мене

⁹ Від безбожників нападаючих на мене, від ворогів душі моєї, що кругом обступили мене.

¹⁰ Серце їх в товщі їх сховалось, устами своїми згорда промовляють.

¹¹ Де не ступиш, всюди нас обступили; витріщили очі свої на нас, щоб повалити нас на землю.

¹² Вони, як лев той, що добичі шукає, і як левчук, що в закутку притаївся.

¹³ Встань, Господи, попереди їх, кинь їх на землю! Спаси душу мою від нечестивого мечем твоїм,

¹⁴ Від людей рукою твоєю, Господи, від людей світа сього. Доля їх у сьому життю, черево їх ти скарбом твоїм сповняєш; сини їх ситі, а наддостаток свій лишать дітям своїм.

¹⁵ А я в правді дивити мусь на лице твоє: пробудившись, буду образом твоїм насичатись.

18

¹ Проводиреві хора: Від раба Господнього Давида, котрий сьпівав слово пісні сієї до Господа, як Господь ізбавив його з рук ворогів його і з рук Саула. І сказав він: Люблю тебе, Господи, сило моя!

2 Господь скеля моя, і ізбавленне моє; мій Бог, мое прибіжище, на него вповати му. Він щит мій і ріг мого спасення, башта моя високая.

3 Покличу Господа, котрому належить ся слава, і від ворогів моїх спасуся.

4 Обгорнули мене муки смертні, злякали мене потоки погибелі.

5 Пути пекольні обняли мене, сіти смертні обхопили мене.

6 В тісноті моїй заквилев я до Господа, і благав Бога мого; він почув з храму свого голос мій, і блганне моє дійшло до слуху його.

7 Захиталась тоді і задрожала земля, тремтіли підвалини гір і хитались, бо запалав він гнівом.

8 Бухнув дим із ніздер його, і вогонь пожираючий посипався із уст його, угле паляще бурхало з него.

9 Нахилив небеса, і спустився на землю, і стала чорна хмара під ногами його.

10 І возсівши на херувима, прилетів, і вознісся на крилах вітряних.

11 Темряву зробив своїм покровом, наметом кругом себе — темряву вод, густі воздушні хмари.

12 При сяві блискавок його пересунулась перед ним густа його хмара, і посипались гряд і угле огнисте.

13 І загремів Господь на небесах, і Всевишній підняв свій голос — гряд і угле паляще.

14 Пустив стріли свої, і розігнав їх, і метнув блискавками, і заколотив їх.

15 І зявилися зливні потоки, і підвалини світа розкрились від грізного голосу твого, Господи, від лютування гніва твого.

16 Він простер руку з високості, і, вхопивши, витяг мене з поводи великої.

17 Він вирятував мене від сильного ворога мого і від ненависників моїх, були бо вони дужші від мене.

18 Вони запопали мене в день нещастя мого, та Господь був підпорою моєю.

19 Випровадив мене на простір, і визволив, бо вподобав мене.

20 Віддав мені Господь по правді моїй, по чистоті рук моїх нагородив мене.

21 Бо державсь я на дорозі Господній, і не відступив, як безбожний, від Бога мого.

22 Бо всі заповіді його були передо мною, і від приказів його я не відхилився.

23 Я був правий перед ним, і стеріг ся робити кому кривду.

24 І Господь віддав мені по правді моїй, по чистоті рук моїх перед очима його.

25 Для милосердного ти являєшся милосердним; для чоловіка звершеного — звершеним.

26 Для чистого являєшся чистим, а від лукавого — ти одвертаєшся.

27 Ти бо спасаєш народ бідолашний, і принижуєш очі гордих.

28 Бо ти запалюєш світильника мого; Господь, Бог мій, просвітить темряву мою.

29 Бо з тобою піду на роту, з Богом моїм проберуся через мури.

30 Дороги Божі праві; слова Господні чисті; він щит для всіх уповаючих на него.

31 Бо хто Бог, крім Господа, і хто скеля, як тільки Бог наш.

32 Бог, що підперезує мене силою, і рівняє для мене дорогу.

33 Робить мої ноги, як в лані, і ставить мене на висотах моїх.

34 Навчає руки мої до бою, і напинати залізного лука.

35 Ти дав мені щит спасення твого, і правиця твоя піддержувала мене, і милість твоя зробила мене великим.

36 Ти дав простір стопам моїм, і ноги мої не спотикнулись.

37 Погнався я за ворогами, і здогонив їх, і не вернувся, доки не знищив їх.

38 Розбив їх, і не змогли встати; полягли під ногами моїми.

39 І ти підперезав мене силою до бою, кинув під ноги мої тих, що проти мене встали.

40 І ти віддав мені хребти ворогів моїх, і тих, що ненавидять мене, я знищу.

41 Підняли вони зойк, — та не було кому рятувати їх, — до Господа, а він не вислухав їх.

42 І я розбиваю їх як порох перед вітром; як сьмітте з улиці, викинув їх.

43 Ти спас мене від бунту людей, ти поставив мене головою над народами, мені служить народ, котрого не знав я перше.

44 Почувши тільки, вже стали послушними мені; сини чужоземні піддалились мені, піддобруючись.

45 Сини чужоземні злякались, і тремтіли в замках своїх.

46 Господь живе, і благословенна будь моя скеля, і нехай буде прославлений Бог мого спасення!

47 Бог, що дав мені помститись, і покорив мені народи,

48 Що спас мене від ворогів моїх; ба й підніс мене над ними, що встали проти мене; від чоловіка розбишаки збавив мене.

49 За се, Господи, воздам хвалу тобі між народами, і співати му псалми імени твому.

⁵⁰ Ти бо дав велику підмогу і спасенне цареві, і наділив милостю помазаньця свого Давида і рід його по віки.

19

¹ Проводиреві хора: Псальма Давидова. Небеса являють славу Богу, і простір звіщає про діла рук його.

² День дневі сповіщає про них, і одна ніч дає вістку другій.

³ Нї се мова, нї се слово, але чути їх голос.

⁴ Ціла земля свідчить про них; аж до краю вселенної слова їх, він зробив їх наметом сонця.

⁵ І воно, як жених, що виходить з комнати, воно радїє оббігти свого круга.

⁶ Від краю небес свій вихід зачинає, і кругобігом до кінця їх доходить, і ніщо не сховається перед жаром його.

⁷ Закон Господній звершений, душу оживляє; свідочтво Господне вірне простоту навчає.

⁸ Веління Господні праві, серце звеселяють; заповідь Господня пресвітла, очі просвіщає.

⁹ Страх Господень чистий, вічно пробуває. Присуди Господні правдиві, всі справедливі.

¹⁰ Вони дорожші над золото і над щире золото, і солодші над мід і патоку.

¹¹ І слuzі твому вони в науку; хто держить їх, тому буде велика нагорода.

¹² Провини — хто їх вбачає? Від гріхів тайних очисти мене!

¹³ І від гордих бережи мене; не допусти, щоб взяли верх надо мною. Тоді не буде мені догани, буду чистий від тяжкого переступу.

¹⁴ Слова уст моїх і думки серця мого нехай будуть до вподоби тобі, Господи, моя скеле, й спасителю мій!

20

¹ Проводиреві хора: Псальма Давидова. Господь нехай вислухає тебе в день тісноти; імя Бога Якового нехай заступить тебе.

² Нехай пошле тобі поміч із съвятині та із Сиона нехай спроможе тебе.

³ Нехай згадає про всі жертви твої, і твій приніс цілопалення нехай прийме.

⁴ І нехай дасть тобі по серці твоєму, і сповнить всяку думку твою.

⁵ Звеселімся спасеннем твоїм, і піднесім стяг в імя Бога нашого. Господь нехай сповнить всі просьби твої.

⁶ Тепер я знаю, що Господь спасає помазанця свого; з небес съвятості своєї вислухає його ділами спасення правиці своєї.

⁷ Одні славляться колесницями, а другі кіньми, ми ж імям Господа, Бога нашого.

⁸ Вони хляють і падають, ми ж стоїмо і держимось просто.

⁹ Господи, спаси! Царю, вислухай нас в день поклику нашого!

21

¹ Проводиреві хора: Псальма Давидова. Силою твоею, Господи, радується царь, і як же вельми звеселиться він спасеннем твоїм!

² Бажанне серця його дав еси йому, і не відкинув просьби уст його.

³ Ти бо прийшов на зустріч йому з добром і благословенням: на голову його вложив щиро-золотую корону.

⁴ Життя просив в тебе, ти дав йому довготу днів на всі часи і по віки.

⁵ Велика слава його через спасення твоє; царським сьєвом і красою окрасив його.

⁶ Бо благословення дав єси йому по віки; ти звеселив його ласкою перед лицем твоїм.

⁷ Бо царь вповає на Господа, і по милості Всевишнього він не захитається.

⁸ Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидячих тебе.

⁹ Зробиш з них піч огнянну в час твого явлення; Господь обгорне їх гнівом своїм, і огонь пожере їх.

¹⁰ Ти знищиш плід їх на землі, і рід їх зміж дітей людських.

¹¹ Вони бо задумали лихо проти тебе, лукаву раду врадили, — та не здоліли нічого.

¹² Бо ти поженеш їх, і звернеш тятіву твою проти них.

¹³ Піднесись, Господи, силою твоєю! Будем співати і прославляти потугу твою.

22

¹ Проводиреві хора: Після „Досьвітна ланя“; псальма Давидова. Боже мій, Боже! Чому опустив єси мене — став оддалеки від ратунку мого, від слів мого стогнання.

² Боже мій! Кличу в день, а ти не озвешся, і вночі, та й нема мені впокою.

³ Ти ж сьвятий живеш, прославлений від Ізраїля.

⁴ На тебе вповали батьки наші; вони вповали, і ти заступив їх.

⁵ До тебе кликали вони, і спаслися; на тебе вповали, і не посоромлено їх.

6 Але ж я червяк, не чоловік, людям посьміховиско і народові погорда.

7 Всі, що дивляться на мене, кепкують; щирять зуби, покиваючи головами.

8 Він вповає на Господа! Нехай же спасе його та визволить, коли він вподобав його.

9 Ти бо визволив мене з лона матері, і при грудях матері моєї дав мені спочивати.

10 Для тебе я призначений, як тільки вродився; від матернього лона почавши, ти єси Бог мій.

11 Не відступай далеко від мене! Бо нещасте близько, а нема заступника в мене.

12 Обгорнула мене дика гущавина; бугаї Базанські обступили мене.

13 Роззявили ротища свої, як лев рикаючий, що здобич шматує.

14 І став я, як вода розлита, всі сугави мої розв'язались; серце моє, як той віск, у внутрі моїм розтопилось.

15 Сила моя висохла, мов череповина, і язик мій присох до піднебіння; ти кинув мене між порохи смертні.

16 Бо собаки обсіли мене, голота злюків облягла мене; перекопали руки і ноги мої;

17 Всі ребра мої міг би я полічити; вони дивляться на мене, і не надивляться;

18 Вони розпаювали між себе одіж мою, і на кожну одежину кидали жереб.

19 Але ти, Господи, зостанься не далеко! моя сило, прийди мені в поміч!

20 Сохрани від меча душу мою вбогу, від лаб собачих;

21 Спаси мене із пельки львиної! Так, ти вислухав мене, почувши буйволів роги.

22 Звіщати му імя твоє братам моїм; хвалити му тебе серед громади.

23 Ви, що боїтесь Господа, вихваляйте його; всі роди Якова, прославляйте його, і майте страх перед ним, всі покоління Ізраїлеві!

24 Він бо не мерзиться і не гордує бідним у злиднях, і не одвертає лица свого від него; і молитву його він вислухає.

25 Від тебе хвала моя у великому зборі; обітницї мої сповню перед тими, що бояться його.

26 Покірні їстимуть і наситяться; хвалити муть Господа ті, що його шукають, серце ваше жити ме по віки.

27 Схаменуться і навернуться до Господа всі кінці землі; і перед тобою поклоняться всі покоління народів.

28 Бо Господне є царство, і він царює над народами.

29 Живляться і падають ниць всі тучні землі; перед ним поклоняться всі, що в порох повертаються, і хто не вдержить душі своєї живою.

30 Одно насінне буде служити йому; буде залічене Господеві, як рід.

31 Вони прийдуть і звістять людям, що народяться, правоту його, що так устроїв.

23

1 Псальма Давидова. Господь пастирь мій, не мати му недостатку.

2 Дав мені оселю серед лугів зелених, він веде мене до тихих потоків.

3 Він справляє душу мою; він веде мене по праведній дорозі задля імени свого.

4 Хоч би я ходив по долині тїни смертної, то не боюся жадного лиха, ти бо еси зо мною; твоя палиця і підпора дає мені духа.

⁵ Ти наповняєш стіл мій перед очима ворогів моїх; ти помазав голову мою і кубок мій повний, аж переливається.

⁶ Так, милосерде і благодать будуть провозжати мене по всі дні життя мого; і жити му в домі Господнім по всі дні.

24

¹ Псальма Давидова. Господня земля і вся повня її; круг землі і хто живе на йому.

² Він бо положив основи її над морями і над ріками утвердив її.

³ Хто вийде на гору Господню, і хто буде стояти на сьвятому місці його?

⁴ Ті, в кого безвинні руки і чисте серце, хто душею не пуститься на лукавство, і не присягне криво.

⁵ Тому буде благословенне від Господа і справедливість від Бога спасителя його.

⁶ Се рід тих, що шукають тебе, що хочуть бачити лице твоє, Якове.

⁷ Відчиняйтесь, брами високії, отвирайтесь, ворота вічні, нехай входить царь слави!

⁸ Хто ж бо той царь слави? Господь сильний і потужний! Господь все в бою всемогущий!

⁹ Відчиняйтесь, брами високії, і отверайтесь, ворота вічні, нехай входить царь слави! Хто ж він, той царь слави? Господь сил небесних, се царь слави!

25

¹ Давидова. До тебе, Господи, підношу душу мою.

² Боже мій, на тебе я вповаю, не дай мені осоромитись, не допусти, щоб вороги мої втішались побідою надо мною!

3 І всі, що покладаються на тебе, не осоромляться; будуть же осоромлені, що зневіряються без причини.

4 Господи, вкажи мені дороги твої, і навчи, де стежки твої!

5 Веди мене в правді твоїй, і навчи; ти бо еси Бог спасення мого; на тебе цілий день я вповаю.

6 Згадай про милосерде твоє, Господи, і про доброту твою, що являєш од віку.

7 Не згадуй про гріхи молодості моєї, ні про переступи мої; згадай мене по благодаті твоїй, задля доброти твоєї, Господи.

8 Господь благий і правий, тому навчає грішника, де дорога спасення.

9 Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою.

10 Всі стежки Господні — милість і правда для тих, що бережуть завіт його і свідчення його.

11 Задля імя твого, Господи, прости вину мою; бо вона велика.

12 Хто такий чоловік, що боїться Господа? Вкаже він дорогу йому, котру вибрати має.

13 Душа його буде в щасті, і рід його наслідить землю.

14 Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити їм.

15 Очі мої все дивляться на Господа, він бо виведе із сітки ноги мої.

16 Зглянься на мене, і помилуй! Бо я одинокий і бідний.

17 Збільшився пострах у серці моїм, виведи мене із тісноти.

18 Споглянь на горе моє, і на труди мої, і прости всі гріхи мої!

19 Глянь на ворогів моїх, бо їх багацько, і лютою ненавистю палають до мене!

²⁰ Сохрани душу мою, і спаси мене! Не допусти сорому на мене, бо я вповаю на тебе!

²¹ Чистота і правота нехай стоять на сторожі коло мене! Бо я надіюсь на тебе.

²² Спаси, о Боже, Ізраїля з усякої нужди його!

26

¹ Давидова. Суди мене, Господи, бо ходив я в невинності мої; і на Господа вповав я, і не схитнуся.

² Спробуй мене, Господи, і досьвідчися; розглянь внутро і серце моє!

³ Бо милість твоя перед моїми очима, я живу по правді твоїй.

⁴ Не засідав я з людьми лукавими, і не приставав до підступних.

⁵ Я ненавидів зборища злочинників, і не засідав вкупі з беззаконними.

⁶ Обмію в невинності руки мої, і обійду жертівника твого, Господи,

⁷ Щоб було чути голос хвали, і щоб звістити про всі чудеса твої.

⁸ Господи, я полюбив красоту дому твого і оселю величия твого.

⁹ Не губи з грішниками душу мою, ні житте моє з людьми кривавими,

¹⁰ Котрих руки на зло готові, і котрих правиця повна підкупу!

¹¹ Я ж ходжу в невинності. Спаси мене і помилуй мене!

¹² Нога моя стоїть на рівній дорозі; на зборах прославляти му Господа.

27

¹ Давидова. Господь світло моє і спасенне моє; кого мені боятися? Господь твердиня життя мого;

перед ким мені лякатись?

² Як здогонили мене злюки, щоб пожерти тіло моє; напасники мої і вороги мої, — вони спіткнулись, і наложили головами.

³ Коли військо облогою проти мене стане, не боїться серце моє; як вдарять боєм на мене, я й тоді вповаю:

⁴ Одного в Господа прошу, одного тільки бажаю: жити в домі Господнім поки життя мого, щоб дивитись на благодать Господню і служити в храмі його.

⁵ Він бо заховає мене в своїй домівці в день неволі, він захистить мене в заулку намета свого, він підніме мене на скелю!

⁶ І тоді піднесеться голова моя над моїми ворогами кругом мене; і принесу жертву радісну в чертозі його; сьпівати му псалми Господеві.

⁷ Почуй, Господи, голос мій взиваючий; зглянься, і вислухай мене.

⁸ Про тебе сказав я собі в серці: Шукайте лице моє. Господи, лице твоє шукати му.

⁹ Не одвертай лица твого від мене, не відсилай в гніві слугу твого, не цурайся і не опусти мене, Боже, спасителю мій.

¹⁰ Бо коли б покинули мене батько мій і рідна мати, то Господь прийняв би мене.

¹¹ Вкажи мені, Господи, дорогу твою, і провадь мене по простій стежці задля ворогів моїх!

¹² Не віддай мене зажерливим гонителям моїм! Бо проти мене встали брехливі свідки й той, що злобою на мене дише.

¹³ Коли б я та не вірував, що побачу благодать Господню на сьвітї між живими!

¹⁴ Вповай на Господа! Будь потужен, і май одвагу в серці, і дожидай помочі від Господа.

28

¹ Псальма Давидова. До тебе, Господи, кличу; моя скеле, не одвертайсь мовчки від мене, щоб, коли цурати меша мене мовчки, не бути мені як ті, що йдуть у яму.

² Почуй голос благання мого, як на поміч тебе кличу, коли здіймаю руки мої до храму святості твоєї!

³ Не відкинь мене до купи з беззаконниками і з тими, що беззаконне творять, що на словах мирні з ближніми своїми, а зло задумали в серці!

⁴ Дай їм по ділам їх і по вчинкам їх; по ділам рук їх віддай їм, і заплати по заслужі!

⁵ Вони бо не зважають на діла Господа, ні на твориво рук його. Він зруйнує їх, і вже не збудує.

⁶ Благословен Господь, він бо почув голос молення мого.

⁷ Господь сила моя й щит мій; на него впало серце моє, і він допоміг мені; тому радується серце моє, йому віддам хвалу піснею моєю.

⁸ Господь сила людей своїх і спасаюча твердиня помазанця свого.

⁹ Спаси людей твоїх і благослови власність твою; корми їх і возвисшай їх по віки!

29

¹ Псальма Давидова. Воздайте Господеві, ви, синове можних, воздайте Господеві красу і силу!

² Воздайте Господеві красоту імени його; поклоніться Господеві у пишній сьвятині!

³ Господній голос над водами; Бог слави гремить, Господь над великими водами.

⁴ Голос Господень потужний, голос Господень величній.

⁵Голос Господень ломить кедри, Господь трощить кедри Ливанські;

⁶Від голосу його скачуть, як телята, Ливан-гори і Сирион, як молоді буйволи.

⁷Голос Господень сипле поломя огняне, голос Господень пустиню потрясає, Господь трясє пустиню Кадейську!

⁸Од голосу Господнього злягає ланя, і опадає лісове листє; і все в храмі його — все говорить: величие!

⁹Господь над водами сидить на престолі, і сидить Господь, як царь вічний.

¹⁰Господь дасть потугу народові своєму, Господь дарує супокій народові своєму.

30

¹Псальма на посьвят дому Давидового. Вознесу тебе, мій Господи, ти бо підняв мене і не допустив, щоб втішались надо мною вороги мої.

²Господи Боже мій! До тебе кликав я, і ти вилічив мене.

³Господи, ти випровадив душу мою з пекла, оживив мене зміж тих, що йдуть під землю.

⁴Сьпівайте псальми Господеві, ви, його побожні люде, і прославляйте сьвяту память його!

⁵Бо на хвилину гнів його; ласка ж його поки життя; посилає на ніч сльози, а досьвіта радість.

⁶Я сказав, як жилось мені у добрі: не захитаюсь по віки.

⁷Господи, — з ласки твоєї утвердив еси гору мою, ти одвернув лице твоє, і я стревожився,

⁸До тебе, Господи, кликав я, і до Бога мого молився.

9 Що за вжиток буде з крові моєї, як я ляжу в домовину? Чи буде прославляти тебе порох? Чи возвістить правду твою?

10 Почуй, Господи, і змилосердися! Господи, прийди мені в поміч!

11 Ти перемінив плач мій у радість, зняв із мене сумну плахту, і обгорнув мене радістю.

12 Щоб душа моя сьпівала тобі, не мовчала. Господи, Боже мій, по віки буду прославляти тебе!

31

1 Проводиреві хора: Псальма Давидова. На тебе вповаю, Господи; не дай мені осоромитись по віки; по твоїй справедливості спаси мене.

2 Нахили до мене ухо твоє, спаси мене скоро! Будь мені баштою, домом оборонним, щоб спасти мене!

3 Ти бо єси скеля моя, башта моя, і задля імени твого веди мене й навчай мене.

4 Виведи мене з сітки, що тайно заставили її на мене; ти бо єси твердиня моя.

5 В руки твої віддаю духа мого; ти избавив мене, Господи, Боже правди!

6 Зненавидів я тих, що вважають на божища нікчемні; я ж вповав на Господа.

7 Зрадію серцем і звеселюся задля милосердя твого; бачивши горе моє, ти знав тісноту душі моєї,

8 І не віддав мене ворогові в руки, поставив ноги мої на широкому просторі.

9 Змилуйся надо мною, Господи! Бо я в тісноті; із журби запалились очі мої, душа моя і внутро моє.

10 Бо в гору нидіє життє моє, і літа мої в зітханню; в несправедливості ізнемоглась сила моя, і кості мої струпішали.

11 Став я посьміховиском не то що для всіх ворогів моїх, а й надто ще більше для сусідів моїх, і страшилом для знайомих моїх; хто бачить мене на улиці, той втікає від мене.

12 Забуто мене в серці, як помершого; став я наче розбита посудина.

13 Чув бо я брехню від багацько людей — кругом пострах — як всі змовлялись проти мене; вони чигали на життє моє.

14 Я ж, я вповав на тебе, Господи, я казав: ти еси Бог мій!

15 Дні мої в руках твоїх; вирятуй мене з рук ворога мого і від гонителів моїх!

16 Сьвіти лицем твоїм на слугу твого, спаси мене по милості твоїй!

17 Господи, не допусти сорому на мене, бо я призвав тебе на поміч! Побий соромом беззаконних, нехай в пеклі німіють!

18 Заціпи уста брехливі, що в гордості і зневазі верзять мерзоту проти праведника!

19 Як велика доброта твоя, що зберіг еси для боящихся тебе, що явив перед синами людськими людям, що вповають на тебе.

20 Ти сховаєш їх у сховку перед лицем твоїм від заговорів людських; ти сховаєш їх у домівці від язиків сварливих.

21 Благословен Господь! Бо чудно явив він на мені милість свою в оборонному місті.

22 Сказав я, правда, в переляку: Я відлучений від очей твоїх; та все ж таки ти почув голос мого благання, як я взивав до тебе.

23 Полюбіть Господа, всі його праведні! Вірних сохранить Господь, а сповна відплатить тому, хто живе в гордині.

24 Будьте сильні і майте в серці одвагу, ви всі, що

вповаєте на Господа.

32

¹ Давидова пісня про науку людям. Блажен, кому проститься беззаконнє, кому гріх буде покритий.

² Щаслив чоловік, котрому не полічить Господь несправедливість його, в кого нема зради в серці!

³ Як я мовчав, ниділи сустави мої від мого зітхання цілий день.

⁴ Бо цілий день тяготіла на мені рука твоя; соки мої висохли як під літню спеку.

⁵ Я виявив гріх мій перед тобою, і не покрит несправедливості моєї. Я сказав: признаюся перед Господом в переступах моїх, а ти, ти простив несправедливість гріха мого.

⁶ Тому нехай помолиться до тебе кожний побожний в час, коли мож знайти тебе; річ певна, хоч би прийшла велика повінь — не досягне його.

⁷ Ти мій рятунок; спасаєш мене в тісноті, ти сповняєш мене радістю спасення.

⁸ Навчу тебе і вкажу дорогу, по котрій тобі ходити; звернувши очі мої на тебе, дам тобі раду.

⁹ Не будьте як кінь, як мул, що розуму не має; наховставши уздою, окрасою їх, мусиш усмирити їх, коли не хочуть йти за тобою.

¹⁰ Великі болесті для беззаконника; хто ж вповає на Господа, того обгорне милосерде твоє.

¹¹ Веселітесь у Господі, і радуйтеся, праведні! ликуйте всі, в кого серце щире!

33

¹ Радуйтеся, праведні в Господі! Щирим личить співати псалми.

² Прославляйте Господа на гусях; співайте псалми при гарфі десятиструнній.

3 Засьпівайте йому нову пісню! Грайте-вигравайте з веселим відгуком.

4 Бо праве слово Господнє, і всі діла його вірні.

5 Він любить справедливість і правду; земля повна доброти Господа.

6 Словом Господнім сотворені небеса, і все войнство їх — подихом уст його.

7 Він збирає всі морські води до купи, і русла для поводі прокладає.

8 Нехай боїться Господа вся земля! Перед ним нехай мають страх всі, що живуть на сьвітї!

9 Бо він сказав, і було так; він звелїв, і сталося.

10 Господь повертає в ніщо раду народів, він нївечить задуми людські.

11 Присуд Господній триває вічно, помисли серця його з роду в рід.

12 Щасливі народи, що зовуть Господа Богом своїм, — народ, що вибрав його собі за власність!

13 Господь поглядає з неба, він бачить всіх дітей людських.

14 З престола дому свого дивиться він на всіх живущих на землі;

15 Він, що сотворив усі серця їх, що знає всі діла їх.

16 Не спасає царя велике військо його, і не визволиться лицарь великою силою своєю.

17 Марна надія спастись конем; хоч велика в його сила, не втікти йому.

18 Ось бо Господні очі на тих, що бояться його, на тих, що вповають на милосерде його,

19 Щоб рятувати душу їх од смерті, і спасти житте під час голоднечі.

20 Душа наша чекає на Господа; він наша поміч і щит наш.

21 Ним звеселиться серце наше, бо ми вповали на сьвяте імя його.

22 Милосерде твоє, Господи, нехай буде над нами, ми бо вповали на тебе.

34

1 Псальма Давидова по случаю, як він притворився розумом перед Авімелехом, і той відпустив його, й він вийшов. Благословлю Господа по всяк час, без устанку хвала його буде в устах моїх.

2 Господом хвалити меться душа моя; почують те смирні і звеселяться.

3 Звеличайте Господа вкупі зо мною, і вознесім імя його!

4 Я шукав Господа, і він озвався до мене, і від всякої журби збавив мене.

5 Хто вбачає на Господа, розвеселиться, і лице його не осоромиться.

6 Той бідолашний благав, і Господь почув його, і від всіх напастей вислобонив його.

7 Ангел Господень чатує кругом боящихя його; і визволяє їх.

8 Спробуйте і дізнайтесь, що Господь благий; щасливий чоловік той, що вповає на него.

9 Бійтесь Господа, ви, сьвяті його! Бо не знають недостатку ті, що бояться його.

10 Левчуки терплять голод і недостаток, але ж ті, що шукають Бога, у всякому добрі не зазнають недостатку.

11 Прийдіте, сини людські, послухайте мене; навчу вас страху Господнього.

12 Хто чоловік той, що рад би жити, любить дні, щоб вжиткувати добро?

13 Держи язик від злого, а уста твої, щоб не говорили зрадливо;

14 Одвертайсь від злого і твори добро, шукай супокою і дбай про него.

15 Очі Господні на праведних, і уші його на молитву їх;

16 Лице Господнє проти тих, що творять зло, щоб знищити пам'ять їх на землі.

17 Праведні взивають, і Господь чує і збавить їх з усіх тіснот їх.

18 Господь близько від тих, в кого роздерте серце; і в кого дух розбитий, він спасе його.

19 Багацько лиха у праведника, та від усього збавить його Господь.

20 Він хоронить всі кості його, і ні одна з них не переломиться.

21 Постигне від злого смерть беззаконника, і, хто ненавидів праведника, зазнає лиха.

22 Господь спасає душі слуг своїх, і всі, що вповають на него, не дознають лиха.

35

1 Давидова. Суди, Господи, тих, що зобіжають мене, побори тих, що йдуть боєм на мене.

2 Возьми щит і зброю, і стань до помочі мені!

3 Вийми меч, і загороди дорогу перед нападником моїм; скажи душі моїй: я твое спасенне!

4 Нехай осоромляться ті, що наважили на життя моє; нехай відступлять назад ті, що задумали зло проти мене!

5 Нехай вони будуть, як полова перед вітром, і ангел Господній нехай прожене їх.

6 Дорога їх нехай буде темна й ховзка, і ангел Господній нехай на здогін наступає на них.

7 Без причини бо заставили тайно сіти свої на мене, без вини викопали яму для душі моєї.

8 Нехай погибель спогонить його, щоб і не стямивсь, коли, — і сітка його, котру заставив тайно,

нехай зловить його; нехай він впаде до неї на погибель.

⁹ А душа моя зрадується в Господі, і звеселиться від його спасення!

¹⁰ Всі кості мої скажуть: Господи! Хто рівня тобі? Тобі, що вирятував бідного від того, хто сильніший як він; мізерного і бідолашного від грабителя його!

¹¹ Встають несправедливі свідки, допитують в мене, про що я не знаю.

¹² Добро віддячують мені злом; осиротіла душа моя.

¹³ А я, коли вони нездужали, надягав волосінну плахту, смиряв постом душу і молитва моя верталась до груді моєї;

¹⁴ Як для друга або брата, так я побивався; як за матірю падкуючи, так я в журбі хилився.

¹⁵ Коли ж я кульгаю, вони втішаються, зібравшись; злоріки зібрались проти мене, і я не знав про них; вони озвірилися на мене, і нема їм впину.

¹⁶ Вкупі з мерзенними брехунами скреготали вони зубами.

¹⁷ Господи, як довго будеш придивлятися? Верни душу мою з спустошення їх, від левчуків одинокою мою!

¹⁸ Буду прославляти тебе перед великим збором, величати проміж громадним людом.

¹⁹ Не допусти, щоб втішались надо мною ті, що ворогують на мене без причини, щоб прижмурювали очі ті, що ненавидять мене безвинно.

²⁰ Бо не про супокій говорять вони; і проти тихих в країні зрада в них на думці.

²¹ І проти мене роззявили вони пельки свої, покликаючи: Ого! Ого! виділи очі наші!

²² Ти бачив, Господи, не мовчи! Господи, будь недалеко від мене!

23 Встань, і спогадай правду мою, Господи, Боже мій! Явись на правування моє!

24 Признай мені правду по справедливості твоїй, Господи, Боже мій! Не дай їм втішатись надо мною.

25 Нехай не скажуть в серці своїм: От, того й ми бажали! Не дай їм сказати: ми його заїли!

26 Нехай повстидаються і осоромляться всі, хто втішається з мого нещастя! Нехай окриються ганьбою і соромом ті, що вихваляються проти мене.

27 Нехай радуються і веселяться ті, що любуються правдою моєю, і най завсіди кажуть: Великий Господь, що любується спокоєм слуги свого.

28 І язик мій звіщати ме про справедливість твою, про хвалу твою цілий день.

36

1 Проводиреві хора: Псальма слуги Господнього Давида. Переступ беззаконника каже в серці його: Нема страху Божого перед очима його.

2 Він бо лестить собі, сам перед собою, коли хто вкаже на його неправду, та що її ненавидіти треба.

3 Слова уст його беззаконні і зрада, він перестав обертати розум на добре діло.

4 Про беззаконне промишляє він на постелі своїй, ступає на дорогу недобру; злом він не гидує.

5 Господи, милість твоя сягає на небеса, вірність твоя під хмари.

6 Справедливість твоя, як високі гори, суди твої, як глибинь велика; ти, Господи, спасаєш людей і скотину.

7 Як дорога благість твоя, о Боже, коли діти людські сховку шукають у тіні крил твоїх.

8 Поживляться до сита достатками дому твого, і струями солодоців твоїх напоїш їх.

⁹ Бо в тебе жерело життя; в твоєму сяєві побачимо світло.

¹⁰ Продовжи ласку твою тим, що знають тебе, і справедливість твою над людьми правого серця.

¹¹ Не дай здогонити мене ногами високогордого, і рука безбожного нехай не прожене мене.

¹² Там упали злочинники, вони провалились, і вже не зможуть встати.

37

¹ Давидова. Не палай гнівом на злочинників, не завидуй творящим неправду.

² Вони бо, як трава, скоро поникнуть, і, як зелене листе, повянуть.

³ Вповай на Господа, і твори добро; оставай в країні, і любуйся вірністю;

⁴ І радуйся в Господі, то він дасть тобі бажання серця твого.

⁵ Відкрий Господеві дорогу твою, і вповай на него, і він допоможе;

⁶ І виявить він правоту твою, як світло, і правду твою, як полудне.

⁷ Вповай тихим серцем на Господа, і дожидай його! Не запалюйся гнівом на того, кому щаститься дорога, на чоловіка, що лихі задуми свої сповняє!

⁸ Відхилийся від гніву, і не досадуй! Не подавайся гніву, щоб творити лихо.

⁹ Бо лиходії будуть знищені; хто ж надіється на Господа, ті будуть властенцями землі.

¹⁰ Тільки ще трохи, і не буде беззаконника; і споглянеш на місце його, та й нема його.

¹¹ Тихі ж люде займуть землю, і будуть радуватись повним супокоєм.

¹² Беззаконник замишляє проти праведника, і зубами своїми скрегоче на него.

13 Господь сьміється з него, бачить бо, що прийде день його.

14 Добули беззаконники меча, і натягнули лука свого, щоб повалити мізерного і бідного, порубати ходячих правою дорогою.

15 Меч їх пройде їм крізь серце їх, і луки їх сокрушаться.

16 Луччий малий достаток праведника, як наддостатки многих беззаконників.

17 Бо руки безбожників будуть поломані, а праведника піддержить Господь.

18 Знає Господь дні тих, що непорочні, і спадщина їх буде по віки;

19 Вони не осоромляться в лиху годину, і в день голоднечі вони наситяться.

20 Бо погинуть беззаконники, і вороги Господа, як товсті ягнята; вони никнуть, никнуть вони, як дим.

21 Беззаконник позичає, і не віддає; праведник же щедрий, і дає.

22 Бо благословенні його унаслідують землю, а прокляті його будуть винищені.

23 Господь править ходою чоловіка, і дорога його подобається йому;

24 Коли часом впаде, не забеться, бо Господь піддержує руку його.

25 Був я молодим і зостарівся, та ніколи не бачив я опущеного праведника, або, щоб рід його просив хліба.

26 Цілий день щедра рука його, і він позичає, і рід його буде благословенний.

27 Одхилияйся від злого і твори добро, і останешся по віки!

28 Бо Господь любить правду і не покине преподобних; по віки сохраниць їх, а знищить рід

беззаконних.

²⁹ Праведні будуть мати землю, і жити на ній по віки.

³⁰ З уст праведника виходить премудрість, і язик його говорить правду;

³¹ Закон Бога його в серці його, не спотикнеться нога його, ступаючи.

³² Беззаконник чигає на праведника, і хоче зігнати його з світу;

³³ Господь не оставить його в руці його, і не осудить його на суді.

³⁴ Дожидай Господа і пильнуй дороги його, і він удостоїть тебе мати землю. Коли будуть знищені беззаконники, побачиш її.

³⁵ Я бачив беззаконника, потужного, що розростався, як не пересажене зелене дерево;

³⁶ Та й минувся він, і бач, не було вже його; і я шукав, та й не знайшов його.

³⁷ Вважай на безвинного і гляди на правдивого; бо добра доля для чоловіка мирного.

³⁸ Переступники ж будуть знищені всі до одного, буде загороджена будучність беззаконним людям.

³⁹ Спасенне ж праведних від Господа, він сила їх в час тісноти.

⁴⁰ І Господь допоможе їм і спасе їх; він вислобонить їх від беззаконних і сохраниць їх, вони бо вповали на него.

38

¹ Псальма Давидова на спомин. Господи, не картай мене в гніві твому, не карай у досаді твоїй.

² Бо стріли твої прошибли мене, і рука твоя спустилась на мене.

³ Нема здорового місця на моїм тілі задля гніву твого; нема спокою в костях моїх задля гріха мого.

⁴ Бо несправедливості мої спали на голову мою, як тягарь великий, вони зтяжкі для мене.

⁵ Смердять, гниють рани мої задля нерозуму мого.

⁶ Я скорчився, над міру зігнувся; сумуючи, цілий день похожаю.

⁷ Бо стегна мої ранами зовсім покриті, і нема здорового місця на тілі моїм.

⁸ Я знемігся і занепав надто, я ридаю від жалю серця мого.

⁹ Господи, перед тобою все бажанне моє, і зітханне моє не є перед тобою закрите.

¹⁰ Серце моє б'ється, опустила мене моя сила, і світло очей моїх, вже й його нема в мене.

¹¹ Мої друзі й побратими мої оддалеки стали від нужди моєї; і родина моя стоїть оподаль.

¹² А ті, що наважили на життє моє, заставили сіла для мене; і ті, що бажають нещастя мого, говорять, як зробити мені пакість, вони цілий день про зраду міркують.

¹³ Я ж, як глухий, не чую, і як німий, що уст своїх не отворить.

¹⁴ Я став, як чоловік, що не чує, в котрого устах нема оправдання.

¹⁵ Бо на тебе, Господи, надіюся; ти даси відповідь, Господи, Боже мій.

¹⁶ Бо я сказав: Ой, щоб вони не втішались надо мною! Як я спотикнуся, вони величаються проти мене!

¹⁷ Я бо мало що не кульгаю, і біль мій все передо мною.

¹⁸ Бо я виявляю несправедливість мою; я зажурився задля гріха мого.

¹⁹ Мої ж вороги живуть, набрали сили, і багацько їх, що ненавидять мене без причини.

20 І хто злом оддячує добро, ті проти мене, я бо про добро дбаю.

21 Не опусти мене, Господи, Боже мій, будь недалеко від мене.

22 Спіши на поміч мені, Господи, мій спасителю!

39

1 Проводиреві хора, Ідутонові, псальма Давидова. Сказав я: Буду пильнувати дороги моєї, щоб не согрішити язиком моїм, забезпечу уста мої, як довго беззаконник передо мною.

2 Я онімів в мовчанню; я мовчав про добро, і біль мій заворушився.

3 Серце в мені загорілось, від думок моїх огонь займився; я сказав язиком моїм:

4 Вияви, Господи, кінець мій і міру днів моїх, яка вона, щоб я знав, як довге життя мені.

5 Бач, долонею відміряв еси дні мої, і вік мій, як ніщо, перед тобою; марна постать всякий чоловік, що стоїть на землі.

6 Як тїнь, ходить чоловік; даремне він побивається; він громадить та й не знає, хто збирати буде.

7 І чого ж я тепер дожидаю, Господи? Моя надія на тебе!

8 Спаси мене від всіх переступів моїх, не віддай мене на глум лихим людям.

9 Онімів я, не отвираю уст моїх, бо ти се вчинив еси.

10 Одверни від мене твою кару! Я пропадаю від замахів руки твоєї.

11 Коли ти караєш чоловіка за несправедливість, то як павутину розриваєш те, чого йому бажається; оттак, як подих той, всі люде.

¹² Почуй молитву мою, Господи, і вислухай прошенне моє; не мовчи на мої сльози! Бо я прохожий перед тобою і чужинець, як всі батьки мої.

¹³ Дай полекшу, нехай прийду до сили; перше їм зійду з того світа, і більше не буду!

40

¹ Проводиреві хора. Псальма Давидова. Терпеливо дожидав я Господа, і він нахилився до мене; вислухав молитву мою.

² Він випровадив мене з погибельної пропасті, з болотнистого багна; і поставив ноги мої на скалу, і утвердив кроки мої;

³ А в уста мої вложив нову пісню, псальму Господеві нашому. Побачать многі, побоятся і вповати муть на Господа.

⁴ Щаслив чоловік, йому же Господь надія, і котрий не пристає до гордовитих і тих, що до брехні прихиляються.

⁵ Многі чудеса твої явив єси, Господи, Боже мій, і помисли твої про нас; ніхто не зможе розказати про них. Як би хотів я звістити і розповісти, то за багацько їх, щоб їх полічити.

⁶ Жертви і приноси тобі не до вподоби; слух приготував ти для мене: Ти не домагався жертв палення і приносів за гріхи.

⁷ Тоді сказав я: Ось я приходжу; в змісті книги написано про мене.

⁸ Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: і закон твій в глибині серця мого.

⁹ Я звістив про справедливість у великому зборі; уст моїх неспиняв я — Господи, ти про се знаєш!

¹⁰ Не заховав я в середині мого серця твою справедливість; я розказував про вірність твою і

спасенне твоє, не затаїв доброти і правди твоєї перед великим збором.

¹¹ Ти, Господи, не відхилий від мене милосердя твого; милість твоя і правда твоя нехай завсіди стоять на сторожі коло мене!

¹² Лиха без кінця обступили мене, мої несправедливості постигли мене, що годі переглянути їх; більше їх, як волосся на голові моїй, і серце моє опустило мене.

¹³ Нехай буде воля твоя, Господи, спасти мене! Господи поспіши на поміч мою!

¹⁴ Нехай осоромляться і повстидаються всі, що чигають на життя моє, щоб запропастити його; нехай назад повернуться і осоромляться ті, що з мого нещастя втішаються!

¹⁵ Нехай пропадуть в нагороду за їх сором ті, що до мене кажуть: Ого! Ого!

¹⁶ Нехай радуються і веселяться в тобі всі, що шукають тебе; що люблять спасенне твоє; нехай все кажуть: Да звеличиться Господь.

¹⁷ Я ж мізерний і бідолашний, Господь дбає за мене. Ти моя поміч і моє спасенне; Боже мій, не загайся!

41

¹ Проводиреві хора. Псальма Давидова. Щасливий, хто про вбогих дбає! В день нещастя спасе його Господь.

² Господь заступить його і сохранив життє його; він буде на землі щасливий, і ти не віддаси його в руки ворогам зажертим.

³ Піддержити його Господь на смертному ложі; ціле ліговиско його переменяєш в недузі його.

⁴ Я сказав: Господи, змилуйся надо мною! Сціли душу мою, бо согрішив я проти тебе.

⁵ Вороги мої розказують лихі речі проти мене:
Коли згине він і пропаде імя його?

⁶ Хто прийде побачитись зо мною, той говорить
лукаво; таїть зло в серці, а, вийшовши, говорить.

⁷ Між собою виговорюють проти мене всі
ненависники мої; видумують зло проти мене:

⁸ Прийшов кінець його; і як повалився, то вже
більш не встане.

⁹ Навіть чоловік, що мирно жив зо мною, котрому
давав я віру, котрий хлібом моїм живився, той підніс
п'яту проти мене.

¹⁰ Ти ж, Господи, змилуйся надо мною і підійми
мене, щоб я відплатив їм!

¹¹ Що ти вподобав мене, дознаюсь після того, як
ворог мій не буде втішатись надо мною.

¹² Мене ж ти сохраниш задля чистоти моєї, і
поставиш мене перед тобою на віки.

¹³ Благословен будь, Господи, Боже Ізраїля, від
віка до віка! Нехай так буде, амінь!

42

¹ Проводиреві хора. В науку синам Корея, псальма
Давидова. Як жагне ланя води з потока, так багне
душа моя до тебе, Боже!

² Душа моя жадає Бога, живого Бога; коли ж
прийду і явлюся перед лицем Божим?

³ Сльози мої в день і в ночі хлібом мені стали;
цілий бо день говорять до мене: Де Бог твій?

⁴ Про се згадуючи, виллю передо мною серце моє,
як йшов я серед громади, простував з ними до
Божого дому з піснями радості і хвали —
торжествуюча громада.

⁵ Чому хияєшся, душе моя, і затревожилась в мене? Вповай на Бога! Бо я буду ще прославляти його за спасенне лица його.

⁶ Боже мій, душа моя хияється в мене; тому спогадав я тебе із землі Йорданської і Гермонської, з гори Мізгар.

⁷ Глибінь кличе до глибині при шумі поводі твоєї; всі філі твої і пруди твої ринули понад мене.

⁸ В день явить Господь милість свою, а в ночі буде пісня його від мене, молитва до Бога життя мого.

⁹ Скажу до Бога, скелі моєї: Чому забув єси мене? Чому ходжу сумуючи задля ворожої тісноти?

¹⁰ Наче кості мої торощать, коли вороги мої ругаються з мене, кажучи цілий день до мене: Де ж твій Бог?

¹¹ Чого хилишся душе моя, і чого тревожишся в мені? Вповай на Бога! Буду бо ще прославляти його, спасенне лица мого й Бога мого.

43

¹ Суди мене, Боже, і розсуди мою справу проти безсердешного народу! Від чоловіка лукавого і неправдивого визволи мене!

² Бо ти єси Бог сили моєї. За що ж ти відкинув мене? Чому ходжу сумуючи задля ворожого гнету?

³ Пошли світло твоє і правду; вони нехай ведуть мене і заведуть на твою гору святую до чертогів твоїх!

⁴ І так прийду я до жертівника Божого, до Бога, що сповняє мене превеликою радістю, і прославлю на гуслях тебе, Боже, мій Боже!

⁵ Чому хияєшся, душе моя, і чого непокоїшся в мені? Вповай на Бога! Буду бо ще прославляти його, котрий є спасенне лица мого і Бог мій!

44

¹Проводиреві хора: Синам Корея в науку. Боже, ми чули слухами нашими, батьки наші розказували нам про велике діло, що зробив еси за часів їх, в давні давна.

²Ти вигнав народи рукою твоєю, а їх осадив; знищив народи, а їх розмножив.

³Не мечем бо своїм вони землю забрали, і не їх рука спасла їх, а твоя правиця і твоє рамя, і світло лица твого; ти бо вполюбав їх.

⁴Ти сам еси царь мій, о Боже; звели спасенне Якова!

⁵Через тебе поб'ємо гнобителів наших; через імя твоє розтопчемо тих, що проти нас встали.

⁶Не вповаю бо на лука мого, і не спасе мене меч мій.

⁷Ти бо спасаєш нас від гнобителів наших і посоромляєш ненавидників наших.

⁸Богом хвалимося цілий день, і імя твоє будем прославляти по віки.

⁹А тепер ти нас відкинув і засоромив, і не виступив з військами нашими.

¹⁰Ти допустив, щоб ми назад ступали перед гонительом, а ненавидники наші щоб нас для себе рабували.

¹¹Віддав еси нас, неначе вівці на жир, і розсипав нас між народи.

¹²Продав еси народ твій без користі, не поставивши за його ціни високої.

¹³Ти віддав нас на погорду сусідам нашим, на сьміховиско і наругу тим, що кругом нас.

¹⁴Зробив нас поговоркою між народами, щоб люде хитали головами.

¹⁵Цілий день передо мною мій сором, і встид лица мого покрив мене,

16 Задля голосу ругателя і хулителя, задля ворога і мстителя.

17 Се все впало на нас, та ми не забули тебе, і не спроневірились завіту твому.

18 Не відвернулось серце наше, і не зійшли стопи наші з дороги твоєї;

19 Хоч ти розтер нас на місці людожерів, і покрив нас тінню смерті.

20 Коли б ми забули імя Бога нашого і простягли руки наші до бога чужого.

21 То чи не провідав би се Бог? Знає бо він тайни серця.

22 Але ж задля тебе вбивають нас цілий день, вважають нас, як овечок на зарізь.

23 Пробудися! Чого спиш, Господи? Встань, не відкидай нас на віки.

24 Чого закриваєш лице твоє, забуваєш за горе наше і тїсноту нашу.

25 Бо душа наша кинута між порохи а черево наше до землі прилипло.

26 Встань на поміч нам, і спаси нас задля милосердя твого!

45

1 Проводиреві хора: під кобзу шестиструнну; для синів Корея в науку; пісня любощів. Із мого серця добре слово ллється. Я кажу: Моя пісня цареві! Язик мій, як тростинка в руці вправного писаря.

2 Ти красотою понад синами людськими; люба врода розлилась на губах твоїх; тому благословив тебе Бог по віки.

3 Привяжи, лицарю, меча твого на поясницї, меча слави твоєї і величия твого.

⁴ І в потузі твоїй йди щасливо задля правди і лагідності і справедливості; і навчить тебе страшного правиця твоя.

⁵ Стріли твої гострі в серце ворогам царя! Від них падають народи під тобою.

⁶ Престол твій, Боже, по всі віки, жезло правоти — жезло царства твого.

⁷ Ти полюбив справедливість і зненавидів беззаконне; для того помазав тебе Бог, твій Бог, миром радості, понад товаришами твоїми.

⁸ Миро, алое і кассія, се все шати твої, що приносять тобі в палатах із слоневої кості, де звеселяють тебе піснями, виграваючи на струнах.

⁹ Між твоїми красотами царські дочки; праворуч коло тебе стоїть цариця в золоті Офирському.

¹⁰ Слухай, дочко, і глянь та й прихили ухо твоє, і забудь про нарід твій і дім батька твого!

¹¹ І буде люба врода твоя цареві; як що він Господь твій, то поклонися йому чесно!

¹² І дочки Тирські, дуки народів, з дарами шукати муть лице твоє.

¹³ Преславна там царівна; шати її золотом ткані;

¹⁴ У пишних шатах поведуть її до царя; за нею приведуть до тебе дівиць, другинь її.

¹⁵ Приведуть їх серед найбільшої радості і веселості, увійдуть вони в палату царя.

¹⁶ На місці батьків твоїх будуть сини твої; зробиш їх князями по цілій землі.

¹⁷ Згадувати му імя твоє всякого часу; тому прославляти муть тебе народи по віки вічні.

46

¹ Проводиреві хора: для синів Корея: після голосу аламот, пісня. Бог нам прибіжище і сила, поміч

скора в нещастях.

² Тому не злякаємось, хоч би земля зворушилась і гори захитались серед моря.

³ Хоч би ревіли і пінились поводі його, гори тряслись від його досади.

⁴ Ріка — потоки її звеселяють город Божий, сьвяте місце домівок Найвисшого.

⁵ Бог серед него, він не захитається; Бог допоможе йому, як настане ранок.

⁶ Заворушились народи, захитались царства; підняв він свій голос — земля розтопилась.

⁷ Господь сил небесних з нами, висока твердиня наша Бог Якова.

⁸ Прийдіть, гляньте на діла Господа, які знищення він допустив на землю!

⁹ Як смирить брань аж до краю землі, ломить лука, торощить спису, палить огнем колесниці!

¹⁰ Вгамуйтеся і пізнайте, що я Бог! Я вознесуся між народами, вознесуся на землі!

¹¹ Господь сил небесних з нами, висока твердиня наша Бог Якова.

47

¹ Проводиреві хора: для синів Корея; псальма. Ви, всі народи, плещіть у долоні! Звеселіться Господеві радісними піснями!

² Бо Господь всевишній страшний, великий царь на всю землю.

³ Він покорив нам людей і народи під ноги наші.

⁴ Він вибрав для нас наслідчину нашу, славу Якова, котрого він полюбив.

⁵ Піднісся Бог серед веселого гукання, Господь серед голосів трубних.

⁶ Сьпівайте псальми Богу нашому сьпівайте; сьпівайте цареві нашому, сьпівайте!

7 Бог бо царь на всю землю; співайте псалми в науку.

8 Бог править народами; Бог сидить на престолі святості своєї.

9 Люде доброї волі між народами зібрались до купи, народ Бога Авраамового; бо щити на землі Божі; вознісся вельми він.

48

1 Пісня, псалма для синів Корея. Великий Господь, достоен великої слави в городі Бога нашого, на святій горі його.

2 Стремить у воздух гора Сион, радість землі цілої, на самій півночі город царя великого!

3 Бог живе в палатах їх, знають його там, як високу твердиню.

4 Ось бо зібрались царі; всі вони відступили.

5 Побачили, тай сторопіли; затрівожились, втікли, злякавшись.

6 Обняв їх там страх, злякались, як родюча жінка.

7 Бурею східною порозбивав еси кораблі Тарзійські.

8 Як ми почули, так і бачили в городі Господа сил небесних, в городі Бога нашого: Бог укріпить його на віки.

9 Згадуємо, о Боже, про милосерде твоє, в середині храму твого.

10 Як імя твоє, Боже, так і хвала твоя аж по край землі; правиця твоя повна справедливості.

11 Нехай веселиться гора Сионська, нехай зрадуються дочки Юди задля судів твоїх, Господи.

12 Обійдїть кругом Сиона, окружїть його, і полїчїть башти його.

13 Огляньте добре оком його, перегляньте його палати, щоб ви розказали будучому поколінню.

14 Бо той Бог наш — Бог по віки! Він буде проводирем нашим аж до смерти.

49

1 Проводиреві хора, для синів Корея, псальма.
Слухайте се, всі народи; почуйте всі люде на землі.

2 Сини людські як і сини мужів — старшин, разом багаті і вбогі.

3 Уста мої скажуть мудре слово, і думкою серця мого помножу розум.

4 Прихилию ухо моє до притчі, при гусях відкрию загадку мою:

5 Чому б то мусів я боятись в день лиха, як обгорне мене несправедливість тих, що на здогін за мною,

6 Котрі вповають на свої достатки, і великістю багатства свого величаються.

7 Ніколи не здоліє чоловік спасти брата свого, і не зможе дати викуп за него,

8 (Бо дороге спасенне душі їх, і тому мусить понехати на віки.)

9 Щоб він жив на віки, і не бачив зотління.

10 Бачить бо він, що розумні вмирають, що дурень і безумний разом пропадають, і достатки свої другим лишають.

11 В них на думці, що доми їх вічно стоять, і що домівки їх з рода в рід; вони називають країни своїми іменами.

12 Але ж чоловік, що живе в повазі, не зостанеться; він зрівняється скоту, що на зарізь.

13 Ся дорога для глупоти їх; а ті, що після них приходять, любуються їх думкою.

14 Кладуть їх, як овець, в підземну країну, а смерть пасе їх; аж поки вранці возьмуть верх над ними праведні, і підземна країна пожере постать їх, кожного далеко від домівки його.

15 Та Бог спасе душу мою з рук підземної країни;
він бо прийме мене.

16 Не лякайся, коли чоловік обогатіє, коли зросте
слава дому його.

17 Бо, вмерши, не возьме нічого з собою; не піде з
ним пиха його до гробу.

18 Чи він благословив душу свою за життя свого, і
будуть люде славити тебе за те, що ти твориш добро
собі,

19 То все таки прийде вона до рідних батьків своїх;
ніколи вже не побачать вони світла.

20 Чоловік, що має повагу, а розуму не має,
зрівняється скоту, що на зарізь.

50

1 Асафова псальма. Всемогущий Бог, Господь,
прорік і кликнув на землю від сходу сонця до його
заходу.

2 Із Сиона звершеної красоти засіяв Бог.

3 Бог наш прийде, і не буде мовчати; перед ним
огонь пожираючий, кругом него сильна буря.

4 Кличе він небо і землю на суд народу свого:

5 Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою
приняли завіт мій.

6 І небеса звіщають справедливість його; Бог бо
сам суддя,

7 Слухай, народе мій, я буду говорити; Ізраїлю, я
буду свідчити проти тебе! Я Бог, твій Бог!

8 Не за жертви твої буду тебе докоряти, ні за
жертви всепалення; вони все передо мною.

9 Не прийму телят із дому твого, козлів із отар
твоїх.

10 Бо моя вся звірина в дібровах, звіре на тисяч
горах.

11 Знаю я усе птаство в горах, та й дичина по полях — моя.

12 Коли б я зголоднів, нічого б казати тобі; бо моя вселенна й достатки її.

13 Хиба ж їм я мясо биків, і пю кров козлячу?

14 Жертвуй Богу хвалу, і віддай Всевишньому обіти твої!

15 І клич мене в день тісноти; я визволю тебе, і ти прославиш мене.

16 До грішника ж говорить Бог: Чого ти говориш про устами мої, і носиш в устах твоїх завіт мій?

17 Ти ж зненавидів докір, і кинув слова мої позад себе.

18 Бачив ти злодія, то й радо приставав до його, і з перелюбниками ти накладав;

19 Губам твоїм дав ти волю до злого, а язиком твоїм ковав зраду.

20 Ти сидів там і виговорював проти брата твого, ти кидав безчесть на сина матері твоєї.

21 Таке ти творив і я мовчав; ти думав, я рівня тобі. Я покараю тебе, і перед очі твої поставлю гріхи твої.

22 Зрозумійте ж се, ви, що забули Бога, ато зловлю вас, і ніхто не спасе вас.

23 Хто жертвує хвалу, прославляє мене, і хто справляє дорогу, тому дам побачити спасенне Боже.

51

1 Проводиреві хора: Давидова псальма, як прийшов до його пророк Натан, після того, як зійшовся з Бет-Сабою. Помилуй мене, Боже, по милості твоїй, по великому милосердю твому прости переступи мої!

2 Обмий мене зовсім від несправедливості моєї, і очисти мене від гріха мого!

³ Знаю бо переступи мої, і гріх мій все передо мною.

⁴ Перед тобою одним я согрішив, і вчинив те, що є зло, перед очима твоїми; признаюсь в гріхах, щоб ти був оправданий в словах твоїх, і справедливий в суді твоїм.

⁵ Ось бо я в беззаконню родився, і в грісі почала мене мати моя.

⁶ Ось, ти любиш правду в серці, і в середині серця покажеш мені мудрість.

⁷ Очисти мене від гріха іссопом, і буду чистий; обмий мене, і буду над сніг білійший!

⁸ Дай мені почути радість і веселість, і зрадїють кості, тобою розбиті.

⁹ Одверни лице твоє від гріхів моїх, і прости всі переступи мої!

¹⁰ Сотвори мені, Боже, чисте серце, і віднови в мені духа сильного!

¹¹ Не відкинь мене від лица твого, і духа твого сьвятого не відбери від мене.

¹² Приверни мені радість спасення твого, і дух доброї волі нехай покріпить мене!

¹³ Покажу беззаконним дороги твої, і грішники вернуться до тебе.

¹⁴ Избави мене від кривавої вини, Боже, Боже спасителю мій, і язик мій радісно величати ме твою справедливість.

¹⁵ Господи, відчини уста мої, і губи мої звістять хвалу твою!

¹⁶ Ти бо не любиш жертви, ато приніс би її, жертва всепалення не любя тобі.

¹⁷ Жертва Богу дух сокрушений; серця сокрушеного і смиренного ти не відкидаєш, Боже.

¹⁸ Щасти, Боже, Сиону по благій волі твоїй, здвигни мури Єрусалима!

¹⁹Тоді будуть тобі любі жертви правди, жертви цілопалення і приноси; тоді возложать телців на жертівник твій.

52

¹Проводиреві хора: наука Давидова, як прийшов Доаг Ідумейський, і звістив Саулові, і сказав йому: прийшов Давид в дім Ахімелеха. Чого бо ти, потужний, хвалишся злобою твоєю, надуживаєш милосерде Боже цілий день!

²Пакості промишляє язик твій, як гострена бритва, готовиш зраду.

³Ти любиш зло більше як добро, більше говорити брехню, як правду.

⁴Ти любиш всі імена погібелі, ти язик зрадливий!

⁵Бог знівечить тебе на віки; він вхопить тебе і вирве з домівки, і викоренить з землі живих.

⁶Побачать се праведники і злякаються, вони сьміяти муться над ним:

⁷Ось чоловік, що не шукав в Бога сили своєї, а надіявся на величину багатства свого, і ледачими вчинками своїми добув сили.

⁸Я ж, мов оливне дерево зелене, в дому Божім; я надіюсь на ласку Божу по віки.

⁹Буду прославляти тебе по віки, ти бо все зділав; і на імя твоє буду вповати, ти бо благий до праведників твоїх.

53

¹Проводиреві хора: на Махалаті, наука Давида. Безумний каже в серці своїм: Нема Бога! Розвернулись і творять огидну неправду; нема там ні одного, хто б добро чинив.

² Господь споглянув з неба на дітей людських, щоб побачити, чи є розумний, що шукає Бога.

³ Всі одвернулись, всі разом зледащили; нема там, хто добро творив би, нема ні одного.

⁴ Не вже ж не прийдуть до розуму всі, що роблять беззаконне, що заїдають народ мій, наче б вони хліб їли? Господа вони не призивають.

⁵ Тоді злякались вони, хоч страху не було; Бог бо розсипле кості того, хто став облогом проти тебе. Ти осоромив їх. Бог бо відкинув їх.

⁶ Ой, коли б прийшло спасення Ізраїлеві із Сиона! Коли Господь поверне народ свій з неволі, возрадується Яков і возвеселиться Ізраїль.

54

¹ Проводиреві хора: при струнах; наука Давида, коли прийшли Зифеї і сказали Саулові: Чи Давид не сховався між нами? Боже, імям твоїм спаси мене, і силою твоєю допоможи правді моїй.

² Боже, почуй молитву мою, вислухай слова уст моїх!

³ Бо чужі піднялись на мене, і розбишаки чигають на життя моє; не мають вони в серці Бога.

⁴ Ось, Бог мій помічник; Господь між тими, що піддержують життя моє. Він відверне лихо на ворогів моїх; по правді твоїй знищи їх!

⁵ Радо принесу жертву тобі; прославлю імя твоє, Господи; благе бо є.

⁶ Він бо вибавив мене з усякої біди; і на помсту ворогам моїм дивляться очі мої.

55

¹ Проводиреві хора: при струнах; наука Давидова. Вислухай, Боже, молитву мою, і не ховайся перед моїм моленням.

2 Прихились і вислухай мене! Я блукаю,
нарікаючи, й мушу стогнати,

3 Задля ворожого голосу, задля гнету
беззаконника; вони бо громадять лихо на мене, і
гнівом запалившись, ворогують на мене.

4 Серце моє жахалось в мене, і смертний страх
обняв мене.

5 Страх і дрожанне напали на мене, і жах обняв
мене.

6 І я сказав: Ой, коли б мені крила, як в голубки!
Полетів би я, і відпочив би.

7 Полинув би я далеко, став би жити в пустині.

8 Рад би чим скорше втічи від вітру буйного, від
бучі.

9 Запропасти їх, Господи, розрубай на двоє язики
їх; бо насильства і сварки бачив я в городі.

10 День і ніч обходять його на мурах його; та в
середині його нещастє і кривда.

11 Роблять пакості один одному, гнобленне і зрада
не щезають з їх улиці.

12 Бо се не ворог, що глузує з мене, ато перетерпів
би я; та й не мій се ненавидник, що надо мною
виноситься, а то не зважав би я на него;

13 А ти, чоловіче, рівня мені, мій довірник і мій
знакомий,

14 З котрим ми довірливо сходились, і до дому
Божого вкупі з народом ходили.

15 Погибіль на них; живцем нехай проваляться під
землю, бо пакості в домівці їх, в середині їх.

16 Кличу до Бога, і Господь спасає мене.

17 Вечером і вранці і в полудень мушу стогнати, і
він чує мій голос.

18 Він вибавив душу мою в бою проти мене; було
бо їх багацько проти мене.

19 Почує Бог і покорить їх, він на престолі од віку; нема бо в них поправи, не бояться вони Бога.

20 Підніс руки свої на тих, що спокійно з ним жили; він зложив заповіт свій.

21 Губи його маснійші, як сметана, а в серці його війна; гладші слова його над оливу, а вони — обнажені мечі.

22 Спустисть на Господа з твоїм оберемком, і він піддержить тебе; не допустить він ніколи, щоб праведник захитався.

23 А ти, Боже, провалиш їх в яму погибелі: люде кровожадні і зрадники не доживуть половини віку свого. Я ж буду вповати на тебе.

56

1 Проводиреві хора: після „Голубка з далеких дубравин“; памятна пісня Давидова, як Филістії зловили його в Геті. Помилуй мене, Боже, бо розлютився на мене чоловік; день в день нападає на мене, і доскуляє мені.

2 Вороги мої цілий день лютують; багато бо їх наступає на мене, розбуявшись.

3 В день страху мого я вповаю на тебе!

4 Ради Бога хвалити му слово його: на Бога вповаю, не побоюся; що заподіє мені тіло?

5 Цілий день зневажають вони слова мої, всі думки їх на зло проти мене.

6 Збираються, ховаються, мої пяти назирають, бо засіли на душу мою.

7 Хиба в беззаконню спастись їм? Відкинь, Боже, у гніві народи!

8 Блуканне моє залічене в тебе. Збери сльози мої в посудину твою; чи не записані вони в тебе?

⁹ Тоді відступлять вороги мої, в день, коли я покличу; знаю се, що Бог зо мною.

¹⁰ В Бозі восхвалю слово, в Господі восхвалю слово.

¹¹ На Бога вповаю, не побоюся; що заподіє мені чоловік?

¹² Зо мною, Боже, обіти слюбовані перед тобою, віддам хвалу тобі.

¹³ Ти бо збавив душу мою від смерті. Чи не спасеш і ніг моїх від спотикання, щоб ходити мені перед Богом в світлі життя сього?

57

¹ Проводиреві хора: „Не пропадеш.“ Давидова памятна пісня, коли втікав від Саула до печери. Помилуй мене, Боже, помилуй! Бо до тебе прибігає душа моя, і я сховаюсь під тінню крил твоїх, поки перейде погибіль.

² До Бога Всевишнього кличу, до Бога, що дає мені долю.

³ Пішли з неба і спаси мене; осороми того, хто наважив на мене. Пішли, Боже, ласку твою і правду.

⁴ Душа моя між левами: я лежу між людьми, огнем палаючими, між синами людськими, котрих зуби — ратища і стріли, а язик їх меч гострий.

⁵ Прослався, Боже, висше неба; по всій землі слава твоя!

⁶ Приготовили сітку стопам моїм, похилилась душа моя; викопали яму передо мною, самі впали як раз до неї.

⁷ Підкріпилось моє серце, Боже, серце моє підкріпилось! Заграю і засьпіваю псалми.

⁸ Пробудися, славо моя! Пробудіться, гусли і псалтиря! Розбуджу я зорю ранню.

⁹ Буду прославляти тебе, Господи, між людьми; буду сьпівати тобі між народами.

10 Бо звеличилась милість твоя до небес, і під
облаки правда твоя.

11 Прослався, Боже, висше неба! По всій землі
нехай буде слава твоя!

58

1 Проводиреві хора: „Не пропадеш!“ Давидова
пам'ятна пісня. Чи справді говорить із вас
справедливість, коли ви мовчите? Чи по правді
судите ви, сини людські?

2 Ні, ви творите в серці несправедливе;
насильствами рук ваших торгуєте на землі.

3 Почавши від матернього лона відступили
беззаконники: блукають брехуни, як тільки зродила
їх мати.

4 Отрута в них, як їдь у змії, як в гадюки глухої, що
зачиняє уші свої,

5 Не слухає голосу знахаря-заклинателя, що добре
знає замовляти.

6 Потрощи, Боже, зуби в пелці їх, виломи, Господи,
левчукам челюсти їх.

7 Нехай зчезнуть, як вода розлита! Коли пустить
стріли свої, нехай йому отупіють!

8 Нехай будуть йому, як слимак, що лізе,
знемогаючи; бодай би вони, як недорід жіночий,
ніколи не бачили сонця!

9 Перше нім горшки ваші загріються, нехай вітер
рознесе тернину, сьвіжу і горючу!

10 Зрадїе праведний, бачивши помсту; він скупає
ноги свої в крові беззаконних.

11 І скажуть люде: Є нагорода для праведного;
існо, є Бог, що судить на землі.

59

¹Проводиреві хора: „Не пропадеш!“ Памятна пісня Давидова, як Саул післав стерегти дім його, щоб вбити його. Визволь мене від ворогів моїх, мій Боже! Оборони мене від тих, що встали проти мене.

²Визволь мене від тих, що роблять беззаконне, і спаси мене від кровожадних!

³Ось бо вони чигають на душу мою; сильні збираються на мене не за переступ мій і не за гріх мій, Господи!

⁴Без вини моєї збігаються і готовляться; встань на поміч мені й поглянь!

⁵Встань, Господи, Боже сил небесних, Боже Ізраїльський, щоб побачити всі ті народи! Не пощади ні одного з тих невірних беззаконників!

⁶Вечером вертають назад, виють, як собаки, і кругом обходять город.

⁷Ось, губами своїми верзяють, мечі в устах їх, бо, думають вони, хто почує?

⁸А ти, Господи, посьмієшся над ними, осоромиш всі народи.

⁹Сило моя! До тебе я обертаюсь, ти бо прибіжище моє.

¹⁰Бог милосердний на зустріч мені вийде; Бог дасть мені втіху над ворогами моїми.

¹¹Не повбивай їх, щоб не забув народ мій! Розсип їх потугою своєю, і притисни їх, Господи, захитнику наш!

¹²За гріхи губ їх, за слова уст їх, нехай спіймаються в гордині своїй, і за проклони і за брехню, котру розказують.

¹³Зроби кінець в ярості, зроби кінець, щоб їх більш не було, щоб пізнали, що Бог править над родом Якова аж по край землі.

14 А вечером нехай вертають назад, нехай виють, як собаки, і кругом города ходять.

15 Нехай шляються за їдою, і неситі ночують.

16 А я про силу твою буду сьпівати, і вранці прославляти благодать твою; ти бо був великою зашитою моєю, і прибіжищем в день тісноти моєї.

17 Тобі, сило моя, буду сьпівати псалми; Бог бо зацита моя, Бог помилує мене.

60

1 Проводиреві хора: На Шушан-Едут; памятна пісня Давидова, в науку,

2 як він воював з Сирийцями в Мезопотамії і з Сирийцями Зобанськими, і Йоаб, вернувшись, побив Едоміїв на Солянній долині, двацять тисяч люда.

3 Боже, ти покинув нас, розсипав нас, розгнівившись; приверни нам ласку твою!

4 Ти потряс землю, і вона порозпадалась; сціли щелини її, бо вона хитається!

5 Ти дав народові твому зазнати гіркої долі, напоїв нас вином, забиваючим памороки.

6 Ти дав прапора боячимся тебе, щоб вони піднялись задля правди.

7 Щоб спаслись любі твої, борони правицею твоєю і вислухай нас!

8 Бог сказав у сьвятості своїй: возрадуюся і розділю Сихему, і розмірю долину Сукот.

9 Мій Галаад, мій Манас, і Ефрем твердиня голови моєї; Юда скептро моє.

10 Моаб чаша моя вмивальна; на Едому кину сандали мої; Филістемська земле, ликуй передо мною!

11 Хто проведе мене до города утвердженого, хто проведе мене аж до Едома?

¹² Хиба не ти, Боже, що відкинув нас, хиба не вийдеш, Боже, з нашими військами?

¹³ Пішли нам поміч в тісноті! Марна надія на людську заштиту.

¹⁴ З Богом докажемо силу; і він розтопче гнобителів наших.

61

¹ Проводиреві хора: при струнах; Давидова. Почуй Боже просьбу мою, вислухай молитву мою!

² З кінця землі взиваю до тебе, бо серце моє ниє; ти виведеш мене на скелю, що за висока для мене.

³ Ти бо був прибіжище моє, сильна заштита від ворога.

⁴ Дай мені жити в шатрі твоїм по віки, знайти притулок під покровом крил твоїх.

⁵ Бо ти, Боже, вислухав обітницї мої, дав мені наслідде тих, що бояться імени твого.

⁶ Причини, Боже, дні до днів цареві; літа його з роду в рід.

⁷ Нехай буде він вічно перед лицем Божим. Даруй ласку і правду, щоб стерегли його.

⁸ Так прославляти му імя твоє по віки, сповняючи день в день обітницї мої.

62

¹ Проводиреві хора: про Ідутуна; псальма Давидова. Тільки на Бога вповає тихо душа моя, від него моє спасенне.

² Він тільки моя скеля, моя заштита, моя висока твердиня; не захитаюсь ні трохи.

³ Доки будете нападати на чоловіка? Всі термосите його, як стїну похилившуюся, як той мур надломаний.

⁴ Нараджуються вони тільки, як би з висоти звалити його; брехнею вони радіють; устами своїми благословляють, а в серці своїм проклинають.

⁵ На одного Бога вповай, душе моя! Бо на него надія моя.

⁶ Тільки він є моя скеля, моя заштита, моя висока твердиня; я не захитаюсь.

⁷ В Бозі моє спасенне і моя слава; сильна моя скеля, моє прибіжище в Бозі.

⁸ Вповай, народе, на него по всякий час!
Виливайте перед ним серця ваші!

⁹ Сама марнота сини людські, сама брехня, сини чоловічі; на терезах вони йдуть у гору скорше, як пара

¹⁰ Не вповайте на здирство, і не надійтесь марно на грабіж! Коли росте багатство, не прилягайте до него серцем вашим!

¹¹ Раз сказав Бог, двічі чув я се, що сила в Бога.

¹² І в тебе, Господи, милість; ти бо даєш кожному по заслужі його.

63

¹ Давидова псальма про те, як він був у пустині Юдейській. Боже, ти єси Бог мій! Тебе шукаю пильно! Жадає тебе душа моя, за тобою прагне тіло моє у землі висохлій, прагнушій, безводній,

² Щоб бачити силу твою і славу твою, як видів тебе в святині.

³ Милість бо твоя над житте лучша; уста мої прославляти муть тебе.

⁴ Так, буду тебе хвалити, поки життя мого, руки мої підносити в ім'я твоє.

⁵ Як шпігом і товщею, насититься душа моя, і радісним голосом хвалити муть тебе уста мої.

⁶ Як згадаю тебе на моїй постелі, розмишляю про тебе у всі доби ночі.

⁷ Бо ти прийшов до помочі мені, і я буду радуватись в тїні крил твоїх.

⁸ Душа моя йде слїдом за тобою, правиця твоя піддержує мене.

⁹ Ті ж, що чигають на життє моє, щоб знищити його, пїйдуть у пропасті підземні.

¹⁰ Поразить їх сила меча, вони будуть здобичею гиєн.

¹¹ А царь возвеселиться в Бозі; хвалити меться всякий, хто кленеться ним; позатикає бо пельки брехунам.

64

¹ Проводиреві хора: псальма Давидова. Почуй, Боже, голос падкування мого! Від страху ворога зашити життє моє!

² Захисти мене від тайних змовин злочинників, від збіговиска тих, що творять беззаконнє!

³ Котрі вигостирили, як меча, язик свій, приготували, як стрілу, гірке слово.

⁴ Щоб із закутка стріляти на безвинного; нечаяно стріляють на него, і не бояться.

⁵ Додають собі охоти до злого; радяться, як тайно заставити сіла; вони кажуть: Хто бачити ме їх?

⁶ Видумують лиха: Ми приготували, що задумали; заховали тайну глибоко в серці.

⁷ Але ж Бог стрілить на них; нараз — стріла, і бачать вони рани свої.

⁸ І язик їх зробить заколот між ними; хто погляне на них, похитає головою.

⁹ І побояться люде, звістять про діла Божі, пізнають діло рук його.

10 Праведний зрадується в Господі, і буде вповати на него, і будуть хвалитись всі праві серцем.

65

1 Проводиреві хора; псальма Давидова, пісня.
Мовчки дожидає тебе, Боже, хвала на Сионі, і сповняться обітниці тобі.

2 Ти слухаєш молитву нашу; до тебе прийде всяке тіло.

3 Несправедливості подужали мене; наші провини, ти простиш їх.

4 Щасливий, кого ти вибереш і даси йому приблизитись: він жити ме у дворах твоїх.
Наситимось добром дому твого, съвятощами храму твого.

5 Дивні речі промовиш до нас у справедливості, Боже, спасителю наш, ти надія всіх кінців землі і далекого моря!

6 Ти, що утвердив гори силою своєю, підперезавшись потугою,

7 Котрий тихомирить бурханне моря, ревучі його філі і заверюху народів.

8 Перед дивами твоїми лякаються народи на всіх кінцях землі; ти звеселяєш країну сходу і заходу.

9 Ти дбаєш про землю, і даєш їй достатку: щедриш її великим багатством: Божий потік повний води. Ти приготуєш для неї хліб, що даєш рости йому.

10 Ти наповаєш борозни її, рівняєш скиби її, м'якчиш їх дощами, благословиш рослину її.

11 Ти увінчав рік добротою твоєю, і сліди твої повні товщі.

12 Ростуть буйно левади в пустині, радістю вкриваються узгір'я.

13 Луги покриваються стадами, а долини поростають житом; все торжествує, все сьпіває.

66

¹ Проводиреві хора: пісня, псальма. Воскликніте Господеві, всі на землі!

² Сьпівайте славу імені його, звеличіть хвалу його!

³ Кажіть Богові: як страшні діла твої! Задля великої сили твоєї піддаються тобі вороги твої, піддобруючись.

⁴ Ціла земля поклониться тобі, і сьпівати ме псальми; вона сьпівати ме імені твому.

⁵ Прийдіть і погляньте на діла Божі! Страшний він в ділах проти синів людських.

⁶ Він обернув море в сушу, пішки перейшли вони ріку; там ми радувались о нім.

⁷ Він царює потугою своєю на віки; очі його споглядають на народи: Щоб не збунтувались ворохобники!

⁸ Прославляйте, народи, Бога нашого, і голосіть хвалу його!

⁹ Він дав життя душі нашій і не допустив, щоб похитнулись ноги наші.

¹⁰ Ти спробував нас, Боже, ти перетопив нас, як срібло перетоплюється.

¹¹ Ти завів нас у сіти, завдав нам тяжкі оберемки на плечі наші.

¹² Ти допустив, щоб люде насіли нам на шию; ми перейшли вогонь і воду; да ти вивів нас на чисте поле.

¹³ Увійду я в дім твій з жертвами цілопалення, віддам тобі обітницї мої,

¹⁴ Що уста мої слюбували, і губи мої обіцяли в тісноті моїй.

¹⁵ Як жертву всепалення, принесу тобі тучних баранів з кадилом; пожертвую воли вкупі з козлами.

¹⁶ Прийдіть, послухайте, всі, що боїтесь Бога, і я розкажу, що він вдіяв душі моїй.

17 До него взивав я устами моїми, і величав язиком моїм.

18 Коли б я бачив в серці моїм беззаконне, то Бог не почув би мене.

19 Та Бог почув, він зглянувся на голос молитви моєї.

20 Благословен Бог, котрий не відкинув молитву мою, і не одвернув милосерде своє від мене.

67

1 Проводиреві хора; при струнах; псальма, пісня.
Нехай милує нас Бог і благословить, нехай засвітить лице його над нами!

2 Щоб пізнали на землі дорогу твою, між усіма народами твоє спасенне.

3 Нехай славлять народи тебе, Боже! Нехай прославляють тебе всі народи!

4 Нехай радуються і веселяться племена; ти бо будеш правотою судити народи, і роди на землі — ти поведеш їх.

5 Нехай славлять народи тебе, Боже, нехай прославляють тебе всі народи!

6 Земля дає плоди свої; Бог, наш Бог, благословити ме нас.

7 Бог буде благословити нас, і ціла земля від краю до краю буде благовіти перед ним.

68

1 Проводиреві хора: Давидова псальма, пісня.
Нехай встане Бог! Щоб розсипались вороги його, і розбіглись перед ним ненавидники його!

2 Як дим щезає, нехай вони так щезнуть; як віск топиться від огню, нехай так погинуть грішники від лица Божого.

³ А праведники нехай звеселяться, нехай
возрадуються перед лицем Божим, і торжествують в
радості.

⁴ Сьпівайте Богу, величайте імя його! Зробіть
дорогу тому, хто проходить крізь пустині — Господь
імя його — і радуйтесь перед ним!

⁵ Батько сиротам і суддя вдовам Бог у сьвятому
домі своїм.

⁶ Одиноким дає Бог жити вкупі в одній домівці,
закованих виводить на волю до щастя;
ворохобникам же дає місце в пустині.

⁷ Боже! Як йшов ти поперед твого народу, як
переходив пустиню,

⁸ Тремтіла земля — і небеса клянули перед Богом
— сам Синай перед Богом, Богом Ізраїля.

⁹ Дав линути животворному дощеві, о Боже; ти
кріпив наслідде твоє, коли воно томилось.

¹⁰ Племя твоє осіло там; в доброті твоїй, Боже,
приготовляв ти для бідного.

¹¹ Господь прорік слово, і було вістовниць велика
сила.

¹² Царі з військами втікали, вони втікали, а хто
обняв домівку, паював здобич.

¹³ Коли ви й впокоїтесь по вівчарнях, то маєте
бути, як крила голубки, сріблом покриті, котрих піре
золотом сяє.

¹⁴ Як Всемогущий розсипав царів на землі,
побіліла, як сніг, на Цальмоні.

¹⁵ Гора Базанська, гора Божа, щоглами багата гора
Базанська.

¹⁶ Чого ви, гори-бескиди, споглядаєте завидно на
гору, котру взяв Бог на домівку для себе? Господь
жити ме там по віки.

¹⁷ Колесниця Божа двічі десять тисяч, тисячі і знов
тисячі; Господь між ними — Господь живущий у
сьвятині Синая.

18 Вийшов еси на гору, ти забрав в неволю бранців; прийняв дари для людей, і навіть для противних твоєї волі, щоб Господь Бог мав оселю.

19 Благословен Господь! День в день щедрить нам Бог нашого спасення.

20 Бог наш, Бог спасення, і в руках Господа Бога збавленне від смерті.

21 Річ певня, що Бог розтрощить голову ворога свого, косматий лоб того, хто заkostenів в гріхах своїх.

22 Господь сказав: Приверну їх із Базан-гори, приверну з безодні моря,

23 Щоб ти полоскав ноги твої в крові, а для язиків собак твоїх була з ворогів частина їх.

24 І бачили вони твій похід, Боже, похід мого Бога, мого царя, у святиню.

25 Поперед йшли люде, що сьпівали; за ними ті; що на струнах вигравали, кругом їх дівчата тимпанами брязчали.

26 На зборах прославляйте Бога, Господа, ви потомки Ізраїля!

27 Ось вони, Бенямин, наймолодший, їх владика; князі Юдині, їх полки, князі Завулонові, князі Нефталимові.

28 Звелів наперед Бог силу твою. Укріпи, Боже, те, що дав еси нам!

29 Ради храму твого в Єрусалимі царі принесуть дари тобі.

30 Вгамуй зввіра-дикуна, стадо бугаїв з ялівками народів: кожний з них підбиває людей брилою срібла. Розсип народи, що війни бажають!

31 Прийдуть можні з Єгипту; Етиопія скоро простягне руки свої до Бога.

32 Царства земні! Сьпівайте Богу, прославляйте

Господа,

³³ Котрий сидить на небесах, небесах одвічних;
ось він гремить голосом своїм, голосом сильним.

³⁴ Воздайте славу Богові! Величіє його над
Ізраїлем і потуга його над хмарами.

³⁵ Дивен Бог в сьвятині своїй, Бог Ізраїля; він дає
народові силу й потугу. Благословен Бог!

69

¹ Проводиреві хора: На Шошанїм. Давидова. Спаси
мене, Боже, бо повідь займає душу мою!

² Загруз я в глибокому болоті і нема в йому дна;
попав на глибину, і бистрінь заливає мене.

³ Я знемігся від поклику, гортань моя висохла;
втомились очі мої, визираючи Бога мого.

⁴ Більше ненавидящих мене безвинно, як волосся
на голові в мене; потужні мої губителі, що без
причини ворогують на мене; чого я не загарбав, те
мусів я дати.

⁵ Ти, Боже знаєш мій нерозум, і провини мої не
закриті перед тобою.

⁶ Не дай же через мене осоромитись тим, що
вповають на тебе, Господи, Боже сил небесних! Не
дай осоромитись через мене тим, що шукають тебе,
Боже Ізраїля!

⁷ Бо за тебе терплю зневагу, і сором покрив лице
моє!

⁸ Чужим став я братам моїм, і чужинцем синам
матері моєї.

⁹ Бо ревність для дому твого ізсушила мене, і
зневага тих, що тебе зневажають, впала на мене.

¹⁰ Коли я плакав і душа віддалась посту, то й те
було мені в наругу.

¹¹ Надів я волосінницю, і стався їм приповідкою.

12 Сидячі у воротах мають помовку про мене; складають пісні на підпитку.

13 Я ж, Господи, — молитва моя до тебе, в час благоволення твого. Боже, по великості милосердя твого вислухай мене, по правді спасення твого!

14 Витягни мене з болота, не дай мені потонути! Дай мені вирятуватись від ненавидників моїх, і з глибині вод.

15 Бистринь водяна нехай не затопить мене, і глибинь не проковтне мене, й яма роззявлена нехай не затулить челюстей своїх.

16 Вислухай мене, Господи, велика бо твоя милість; поглянь на мене по великості милосердя твого.

17 І не одвертай лиця твого від слуги твого, я бо в тісноті; вислухай мене скоро!

18 Приблизися до душі моєї, вирятуй її; спаси її задля ворогів моїх!

19 Ти знаєш мою наругу, і зневагу мою, і сором мій; всі гнобителі мої перед тобою.

20 Від наруги серце мов розбилося, я став вельми нужденний; ждав я милосердя, не дождався, і потішителів, та не знайшов нікого.

21 До страви моєї вкинули вони жовч, а прагнущого оцтом мене напували.

22 Стіл їх нехай буде сіттю перед ними, і що на благо людям, нехай на петлю їм обернеться.

23 Нехай в очах їм почорніє, щоб не бачили сьвіта, і литки їх нехай їм завсіди трясуться.

24 Висип на них ярость твою, і поломя гніву твого нехай обгорне їх!

25 Спустошенне нехай спаде на оселю їх; в наметах їх щоб не осталось ні одного живого!

26 Вони бо знущаються над тим, кого ти покарав,

втішаються болями ранених твоїх.

²⁷ Полічи їм неправду їх до неправди, і не дай їм увійти в правду твою.

²⁸ Нехай вичеркнуться з книги живих, і не будуть записані вкупі з праведними!

²⁹ Я ж бідний і горе мені; спасенне твоє, Боже, нехай вислобонить мене!

³⁰ Буду прославляти імя Боже піснями, величати його хвалою.

³¹ Буде се любійше Господеві над бики, над теля рогате з розколеними ратицями.

³² Побачать впокорені, вони звеселяться; ви, що шукаєте Бога, нехай оживе серце ваше!

³³ Господь бо слухає бідних, і не одвертаєсь від попавших в неволю.

³⁴ Да восхвалять його небеса і земля, моря і все, що там живе-кишить.

³⁵ Бог бо спасе Сиона, і збудує городи Юдейські; і мати муть там оселю і займаньщину.

³⁶ І потомство слуг його мати ме наслідде; і хто любить імя його, жити ме там.

70

¹ Проводиреві хора; Давидова, на спомин.
Поспіши, Боже, спаси мене, Господи, прийди на поміч мені!

² Нехай осоромляться і повстидаються всі, що на житте моє чигають! Нехай назад кинуться і осоромляться ті, що втішаються з мого нещастя!

³ Нехай повернуться назад, в нагороду за свій сором, ті, що кажуть: Ого! Ого!

⁴ Нехай радуються і веселяться в тобі всі, що шукають тебе! А ті, що люблять спасенне твоє, нехай кажуть: Бог великий!

5 Я ж мізерний і бідний; Боже, поспіши до мене!
Ти моя поміч і моє спасенне; Господи, не загайся!

71

1 На тебе, Господи, вповаю, нехай не повстидаюсь по віки.

2 По справедливості твоїй вислобони мене і спаси мене! Прихили до мене ухо твоє і спаси мене!

3 Будь мені скеля на домівку, де б мені мож було завсіди ходити! Ти звелів спасти мене, ти бо єси моя скеля і моя твердиня.

4 Боже мій, спаси мене з рук беззаконника, з рук неправедника і гнобителя!

5 Ти бо єси моя надія, Господи Боже! Моє впованне від молодого віку мого.

6 Почавши від лона матернього, я на тебе покладався; від внутра матернього ти стережеш мене; тебе в піснях моїх все прославляю.

7 Многим людям чудовищем я здавався; але ти сильна моя зашита.

8 Usta мої повні хвали твоєї, слави твоєї цілий день.

9 Не відкинь мене у старості; коли знеможу силою, не опусти мене!

10 Мої бо вороги змовляються на мене, і ті, що чигають на мене, нараджуються.

11 І вони кажуть: Бог опустив його; гоніть за ним, і зловіть його, нема бо йому спасителя.

12 Боже, будь не далеко від мене, поспіши мені на поміч!

13 Нехай осоромляться, нехай щезнуть ті, що проти душі моєї встали! Нехай покрие сором і безчесте тих, що нещастя для мене бажають!

14 Я ж буду все на тебе вповати, і хвалу твою ширити.

15 Уста мої будуть звіщати справедливість твою, цілий день твоє спасенне; я бо не знаю їм ліку.

16 Буду ступати силою Господа Бога, буду згадувати твою справедливість, твою тільки.

17 Боже! Ти вчив мене з малку; і досі я проповідував чудеса твої.

18 І до старості, до пізної старості, не опусти мене, Боже, поки не возвішу рамя твоє будущому роду; всім, що прийдуть, потугу твою!

19 І твоя справедливість, Боже, надто велика, ти Боже, що вчинив еси діла великі, хто рівня тобі?

20 Ти, що дав нам зазнати богацько біди і лиха, ти знов даєш нам життє, і добуваєш нас із пропастей землі.

21 Побільши потугу мою, обернись і потіши мене.

22 І я буду на псалтирі прославляти тебе, правду твою, мій Боже! Буду псальмувати при гусях тобі, Святий Ізраїля!

23 Радуються уста мої, сьпіваючи псальми тобі, і душа моя, котру ти збавив еси;

24 І язик мій звіщати ме всякий день справедливість твою; ти бо допустив сором і встид на тих, що лиха мені бажали.

72

1 Про Соломона. Боже! Суд твій дай цареві, і справедливість синові царя.

2 Нехай судить народ твій по справедливості, і бідних твоїх по правді.

3 Гори і підгір'я давати муть блага людям, як буде справедливість.

4 Нехай він судить правду пригнобленим людям; нехай спасає дітей бідолашного, а гнобителя нехай він розтопче.

⁵ Будуть боятись тебе з роду в рід, як довго сонця і місяця стане.

⁶ Він зійде, як дощ на скошену луку, як злива, наповоюча землю.

⁷ В дні його зацвите праведник, і буде достаток спокою, аж поки місяця не стане.

⁸ І буде він царювати від моря до моря, і від ріки аж по край землі.

⁹ Перед ним схиляться жителі пустині, і вороги його будуть цілувати землю;

¹⁰ Царі Тарзійські, і з островів, принесуть дарунки, заплатять данину царі Шеви і Севи.

¹¹ Перед ним поклоняться всі царі, йому служити муть всі народи.

¹² Він бо спасе бідного, що о поміч кличе, і пригнобленого, що жадного помічника не має.

¹³ Він змилосердуєсь над мізерним і бідним, і спасе душі бідних.

¹⁴ Від гнету і насилля вибавить їх душі, і кров їх буде дорога перед його очима.

¹⁵ І буде він жити, і давати муть йому золото із Шеви; і будуть завсїди за його молитись, і що дня його благословити.

¹⁶ Будуть достатки збіжа на землі, на гірських верховинах; як Ливанські ліси, так зашумить колос; і зацвितуть люде в городах, як зілля на землі.

¹⁷ Імя його вічне; доки сонця стане, буде імя його; в йому будуть один одного благословити: всі народи будуть прославляти його.

¹⁸ Благословен Господь Бог, Бог Ізраїля, що творить чудеса сам один тільки!

¹⁹ І благословенне імя його по віки! І наповниться ціла земля славою його! Амінь, нехай так буде, Амінь!

²⁰ Конець молитвам Давида, сина Ессейового.

73

¹ Псальма Асафова. Що за благий Бог для Ізраїля, для чистих серцем!

² А я — мало що ноги мої не зійшли з дороги; мало що не поховзлись стопи мої.

³ Бо я завидував бутним людям, бачивши щасливу долю беззаконних.

⁴ Вони бо не знають горя до самої смерті, і тіло їх добре згодоване.

⁵ Не зазнають нужди людської, і не бідують, як люде.

⁶ Тому бута — намисто їх, а насильства — одежа їх.

⁷ Од жиру викотило їм очі, серце їх переповнене забагами.

⁸ Кепкують і злобно говорять про тісноту; з висока вони гордують.

⁹ Підносять уста свої до неба, а язиком проходять землю.

¹⁰ Тому збігаються сюди люде його, і дають їм води достатком.

¹¹ А вони кажуть: Чи знає Бог? Чи є знатте у Всевишнього?

¹² Ось там беззаконники, а нема в них журби ніякої; здобувають собі багацтва.

¹³ Даремне дбав я про чистоту серця, вмивав руки мої в невинності,

¹⁴ Що дня приймаючи гірку муку, і що ранку мою кару.

¹⁵ Коли б я сказав: буду ж і я так говорити, то я б спроневірився родові синів твоїх.

¹⁶ І став я думати-гадати, щоб ті речі збагнути; трудна була се для мене праця.

¹⁷ Аж увійшов я в святиню Божу, і там зрозумів я долю їх.

18 На ховзьких місцях ставиш їх, провалюєш їх в погибіль.

19 Як притьмом знищені вони! Конець їм; пропали вони від страшного лютування.

20 Як сновида пробудившийся, так ти, Господи, вставши, будеш зневажати образ їх.

21 Як серце моє кипіло, і в середині пекло мене,

22 То стуманїв я і не знав нічого; став я скотом перед тобою.

23 Та при тобі я zostався: ти взяв мене за праву руку.

24 Радою твоєю будеш мене вести, і приймеш мене в славу.

25 Кого маю в небі? І крім тебе нема для мене втіхи на землі.

26 Як зотліє тіло моє і серце моє, то скеля серця мого й доля моя — Бог по віки.

27 Бо ось, погібнуть всі, що віддалились від тебе; ти нищиш усіх, що, спроневірившись, відхиляються від тебе.

28 Мені ж благо приблизитись до Бога; я покладаю надію на Господа Бога, щоб проповідувати всі діла твої.

74

1 Наука Асафова. Для чого відкинув еси нас, Боже, на віки, палає гнів твій на стадо пасовиска твого?

2 Спогадай твою громаду, що зеднав її оддавна, — ізбавив, як твоє наслідде, тую гору Сион, на котрій ти осївся!

3 Зверни стопи твої до недавньої руїни! Все у сьвятині зруйнував ворог.

4 Рикають вороги твої серед зборів твоїх; поставили знаки свої як знамена.

5 Вони, як той, що сокирою замахнув в гущавині ліса,

6 І тепер вони топором і молотами розбивають різьбу його.

7 З пожегаром пустили сьвятиню твою, осквернили дім імені твого.

8 Сказали в серці своїм: Нуте, винищимо їх до ноги! — Пустили з димом всі Божі собори на землі.

9 Знамен наших ми не бачимо: нема більш пророка, й нема між нами, хто б знав, доки так буде.

10 Доки, Боже, буде ругатись гнобитель? Чи вічно буде ворог зневажати імя твоє?

11 Чому здержуєш руку твою і правицю твою? Із лона твого допусти кінець!

12 Бог царь мій з поконвіку, що дає спасенне на землі.

13 Ти розділив море силою твоєю, розбив голови змій морських.

14 Ти потрощив голову левіятана, дав його на поживу людям в пустині.

15 Ти вітворив жерела і потоки; ти висушив прудисті ріки.

16 І день твій і ніч твоя; ти сотворив сьвітло і сонце.

17 Ти утвердив всі гряниці землі; ти постановив літо і зиму.

18 Спогадай се: ворог поругав Господа, а народ безумний зневажив імя твоє.

19 Не попусти зьвірюці душу горлиці твоєї, не забудь на віки громаду нужденних твоїх.

20 Спогадай завіт! Бо темні закутки землі наповнились домівками насильства.

21 Нехай не вернеться з соромом пригноблений! Нужденний і бідний нехай возхвалять імя твоє.

22 Встань, Боже, суди справу твою! Спогадай щоденне руганнє беззаконного!

23 Не забудь крику ворогів твоїх! Буяннє тих, що проти тебе встали, не має кінця.

75

1 Проводиреві хора: „Не запропасти“; псальма Асафова, пісня. Славимо тебе, Боже, прославляємо; і близько імя твоє, чудеса твої про се звіщають.

2 Як виберу годину, судити му по правді.

3 Розступилась земля і хто жиє на ній; я утвердив стовпи її.

4 Я сказав до бутних: Покиньте буту, — до беззаконних, — не підносїть рога!

5 Не підносїть високо рога, не говорїть, витягнувши безсоромно шию!

6 Тому, що не зі сходу, ні з заходу, і не з полудня прийде возвишеннє.

7 Бог бо суддя; того принизить, а того високо поставить.

8 Бо в руці Господа чаша, вона піниться від вина, повна вина заправленого, і він наливає з неї; гущу його мусять вихлептати всі беззаконники землі.

9 А я звіщати му по віки; буду сьпівати псальми Богові Якова.

10 І позбиваю всі роги беззаконних; вознесуться роги праведних.

76

1 Проводиреві хора; при струнах; псальма Асафова, пісня. Відомий Бог в Юдеї, велике імя його в Ізраїлі,

2 І в Салемі оселя його, а дім його на Сионї.

3 Там переломив він блискавки-стріли лука, щит, меч і війну.

4 Ти величній, ти сияєш краще над хижі гори.

5 Одважні серцем здобичею стали; обняв їх сон; і ніхто із сміяків не знайшов рук своїх.

6 Від погрому твого, Боже Якова, напав твердий сон коня і колесницю.

7 Ти страшенний, і хто устоїть перед тобою, як гнів твій запалає.

8 Ти дав почути суд твій з неба; земля, злякавшись, заніміла,

9 Як Бог встав на суд, щоб спасти всіх покірних на землі.

10 Бо гнів людський прославить тебе; останком гніву підпережешся.

11 Робіть і сповняйте обітниці Господеві, Богу вашому; нехай принесуть дари свої страшеному всі, що кругом него.

12 Він відбере духа князям, він страшенний для царів землі.

77

1 Проводиреві хора: під Едутун; псальма Асафова.
Голос мій до Бога, я буду взивати; мій голос до Бога, і він вислухає мене.

2 В день тісноти моєї шукав я Господа; простирав в ночі руки мої без устанку; душа моя марно шукала одради.

3 Спогадав я Господа, і застогнав: став я думати, і знемігся духом.

4 Ти держав повійки очей моїх; я стревожився і відняло мені мову.

5 Спогадав я дні давні, літа віків минувших.

6 Згадав в ночі пісні мої; думав-гадав я в серці моїм, і дух мій допитувався:

7 Чи по віки відкине Господь, і не явить більше ласки своєї?

8 Хиба на завсіди кінець доброти його?
Скіньчилися слова з роду в рід?

9 Чи забув Бог милосердуватись? Хиба він зачинив
в гніві милосерде своє?

10 Тоді сказав я: Нездужаю. Згадаю про літа
правиці Всевишнього,

11 Про діла Господа; про чудеса днедавні згадаю;

12 Буду думати-гадати про всі діла твої,
розмишляти о діяннях твоїх.

13 Боже! Дорога твоя у святині; хто такий Бог
великий, як ти, Боже?

14 Ти Бог той, що чудеса творить, ти явив між
народами силу твою.

15 Ізбавив народ твій раням твоїм, синів Якова й
Йосифа.

16 Тебе побачили води, Боже, води побачили тебе і
— злякались; безодні здригнулись.

17 Линуло з хмар водою; од тучі роздався голос, і
стріли твої миготіли.

18 З вихром розносився голос грому твого,
блискавки осьвічували круг земний; земля
задрожала і задудніла.

19 Через море веде дорога твоя й стежки твої,
через великі води, і тропи твої невідомі.

20 Ти провадив народ твій як стадо, рукою Мойсея і
Аарона.

78

1 Наука Асафа. Слухай, народе мій, науки моєї!
Прихиліть ухо ваше до слів уст моїх!

2 Вітворю уста до приповісті, розкажу загадки з
перед віків давних;

3 Про котрих ми чули і знаємо, і що їх
розказували нам батьки наші.

4 Не втаїмо перед синами їх, будучим родам, звіщаючи хвалу Господа, і його потугу, і чудеса, котрі він сотворив.

5 Він бо поставив свідчення своє в Якові, і положив закон в Ізраїлі, заповідаючи батькам нашим, щоб синам своїм переказали.

6 Щоб знав їх рід будучий, сини, що народитись мають, щоб і вони встали і синам своїм розказали,

7 Щоб на Бога вповали, і про діла Божі не забували, і заповіді його сповняли,

8 І не були, як батьки їх, рід непокірний і ворохобливий, рід, що не статкував серцем, котрого дух не був вірний Богу.

9 Сини Ефремові, оружні сагайдачні, кинулись назад в день бою.

10 Не сповнили завіту Божого, і не схотіли ходити в законі його.

11 Забули діла його і чудеса його, котрі явив їм.

12 Він сотворив чудеса перед батьками їх, в землі Египецькій, на полі Зоан.

13 Він розділив море, і дав їм перейти, звелівши водам загатою, як ті вали, стояти.

14 І провадив їх в день під хмарою, і цілу ніч при світлі огня.

15 Пробивав скелю в пустині, і щедро, як з глибині, напував їх.

16 Велів потокам із скелі плисти, і воді річками збігати.

17 Вони ж не покидали проти його грішити, і Всевишнього в пустині гнівити.

18 І скушали Бога в серцях своїх, просячи поживи для похоті своєї.

19 І говорили вони проти Бога, кажучи: Чи може Бог приготувити стіл у пустині?

20 Бач, скелю пробив він, і бризнула вода, і заклекотіли потоки; чи зможе він дати хліба? Або чи дасть мяса народові своєму?

21 Тим то, як почув Господь, розгнівився і поломя запалало проти синів Якова, і гнів піднявся проти Ізраїля.

22 Бо не вірили вони Богові, і не вповали на спасенне його.

23 А все ж таки повелів він в горі хмарам, і відчинив двері небесні,

24 І велівши, щоб падала манна на поживу їм, дав їм хліба небесного.

25 Хлібом сильних живився чоловік, страви післав їм подостатком.

26 Післав від сходу вітра з неба, і силою своєю пригнав вітра з полудня.

27 І велів, щоб падало мясо між них, як порошня, і птаство пірятье, як пісок морський,

28 І велів падати серед табору їх, кругом домівок їх.

29 І іли до сита дуже, і доставив їм, чого забаглося.

30 Та ще не одвернулись від забаганок своїх, ще була страва їх в губах їх,

31 Як піднявся гнів Бога на них, і став він губити зміж сильних їх, і повалив вибраних Ізраїлевих.

32 Та ще й тоді вони грішити не переставали, і в чудеса його не вірували.

33 І дав їм коротати дні свої в марноті, і літа свої в страху.

34 Коли вбивав їх, то шукали його і наvertsались, і благали Бога пильно.

35 І спогадали вони, що Бог скеля їх, і Бог всевишній — спаситель їх.

36 І притворялись перед ним устами своїми, і брехали язиком своїм.

37 Серце бо їх не статкувало перед ним, завіту його вірно вони не сповняли.

38 Але він змилосердився, він простив неправоту, і не запропастив їх; і часто одвертав гнів свій, не дав попусту ярості своїй.

39 І спогадав, що вони тіло, вітер, що проходить, і не вертає.

40 Скільки то разів сердили вони його в пустині, приводили в степах до смутку.

41 І знов, скушаючи Бога, завдали жалю сьвятому Ізраїля.

42 Не спогадали вони руки його, дня того, як вислобонив їх від гнобителя.

43 Як явив знаки свої в Єгипті і чудеса свої на полях Зоан:

44 Він перемінив у кров ріки їх, так що не змогли пити води текучої.

45 Допустив на них собачі мухи, щоб кусали їх, і жаби, щоб губили їх.

46 Плоди їх віддав гусеницям, і працю їх сарані.

47 Виногради їх побив градом, а садовину-морву ожеледдю.

48 І віддав скотину їх градові, а отарі їх блискавкам.

49 Післав на них жар гніву свого, лютість і ярість і горе, юрбу ангелів нещастя.

50 Дав попуст гніву своєму, не зберіг душі їх від смерті, і життя їх віддав чумі.

51 І побив всіх первороднів в Єгипті, первенців сили у Хамових шатрах.

52 І велів народові своєму, як вівці, пускатись в дорогу, і вів їх, як стадо, в пустині.

53 І провадив їх безпечно, нічого було їм боятись; а ворогів їх море покрило.

54 І привів їх до грядиці сьвятині своєї, до гори тої, котру здобула правиця його.

55 І порозганяв народи перед ними, жеребом розпаював наслідде, і поселив у шатрах їх покоління Ізраїлеві.

56 Але вони скушали і сердили Бога всевишнього, і сьвідчень його не додержували.

57 Відступили і спроневірились, як батьки їх, вивернулись, як лук зрадливий.

58 Розсердили його горбищами своїми, образами своїми вразили його.

59 Бог почув і розлютився, і зовсім відкинув Ізраїля.

60 І покинув домівку Силомську, намет, що між людьми поставив його.

61 І віддав в неволю силу свою, і славу свою в руки напасників.

62 І віддав під меча нарід свій, і розлютився на наслідде своє.

63 Огонь пожер молодців їх, а дівчатам їх не співали весільних;

64 Сьвященники їх полягли під мечем, а вдовицям їх ніколи було заплакати.

65 Тоді пробудився Господь, мов би спячий, як лицарь, що вином покріпившись, гукає.

66 І побив ворогів своїх на стрімголов, завдав їм вічний сором.

67 І погордував шатром Йосифа, і не вибрав покоління Ефремового;

68 Тільки вибрав Юдин рід, гору Сион, що полюбив її.

69 І збудував він сьвятиню, як гора високу, як земля, що на віки утвердив її.

70 І вибрав Давида, слугу свого, і взяв його від отар овечих;

⁷¹ Із за кормлящих овець покликав його, пасти Якова, свій народ, і Ізраїля, наслідде своє.

⁷² І він пас їх в чистоті серця свого, і розумними руками провадив їх.

79

¹ Псальма Асафова. Боже, погани увійшли в наслідде твоє, осквернили святий храм твій, обернули Єрусалим в руїну.

² Трупом слуг твоїх птаство небесне годували, тіло праведних твоїх звіврам земним кидали.

³ Як воду, кров їх кругом Єрусалима розливали, і не було кому ховати їх.

⁴ Ми стали посьміховиском для сусідів наших, наругою і соромом для всіх, що кругом нас осілись.

⁵ Доки, Господи, буде гнів твій тревати, і серце твоє поломям палати?

⁶ Вилий гнів твій на народи, що тебе не знають, і на царства, що не призивають імені твого!

⁷ Вони бо зажерли Якова, і зруйнували домівку його.

⁸ Не памятай нам несправедливості давні! Пошли нам скоро на зустріч милосерде твоє, ми бо дуже нужденні стали!

⁹ Поможи нам, Боже, спасителю наш, для слави імені твого; і спаси нас і прости нам гріхи наші задля імені твого!

¹⁰ Чому мали б казати народи: Де Бог їх? Нехай народи перед очима нашими дізнають помсту за кров слуг твоїх пролиту!

¹¹ Нехай дійде до тебе стогнанне невольника! По великості рамени твого сохрани дітей смерті!

¹² І верни в семеро у серце сусідам нашим наругу їх, котрою зневажали тебе, Господи!

13 Ми ж, люде твої і стадо твого пасовиска, будем вічно прославляти тебе, звіщати хвалу твою з роду в рід.

80

1 Проводиреві хора: На Шощанім; свідчення Асафове, псальма. Пастирю Ізраїля, послухай! Ти, що ведеш Йосифа, як стадо, що сидиш між херувимами, явись у сяві!

2 Перед Ефремом і Бенямином, і Манассією збуди силу твою і прийди на спасенне наше!

3 Боже, верни нас назад, засияй лицем твоїм і ми спасемся.

4 Господи, Боже сил небесних, доки буде палати гнів твій проти благання народу твого!

5 Ти годував їх гірким хлібом і мірницею поїв їх сльозами.

6 Ти віддав нас сусідам нашим на ворогування їх, і вороги наші ругаються між собою над нами.

7 Боже сил небесних, засияй лицем твоїм, і ми спасемся!

8 Ти приніс виноградину з Єгипту, прогнав народи і посадив її.

9 Ти зробив місце кругом неї, і запустила вона корінне, і заняла країну.

10 Гори покрились тінню її, а вітте її було, як у кедрів Божих.

11 Простерла китиці свої аж понад море, а парости свої аж до ріки.

12 Чому розвалив еси мури її, так що всі обривають її, чия веде сюди дорога.

13 Підриває її лісовий вепер, і спасає луговий звір.

14 Боже сил небесних, обернися ж! Глянь з неба і подивися, і завитай у виноградник,

15 І сохрани пароста, котрого посадила правиця твоя й виростила, котрого ти укріпив для себе.

16 Спалено його вогнем, зрубано його; погибли вони від докору лица твого.

17 Рука твоя нехай буде над чоловіком правиці твоєї, над сином людським, котрого ти укріпив для себе.

18 І не відступимо від тебе; оживи нас, і будемо взивати імя твоє.

19 Господи, Боже сил небесних, верни нас назад! Засияй лицем твоїм, і спасемся!

81

1 Проводиреві хора: На Гіттейських гусях. Асафова. Торжествуйте перед Богом, нашою твердинею! Торжествуйте перед Богом Якова!

2 Засьпівайте псалму, вдарте у тимпани, заграйте на гусях милозвучних і вкупі на псалтирі.

3 Гукніть трубою, як новий місяць настане, під повню його, в день празника нашого!

4 Бо такий закон для Ізраїля, і така заповідь Бога Якового.

5 Постановив се як свідчення для Йосифа, коли він йшов проти землі Єгипту, де я чув мову і не зрозумів її.

6 Я скинув тягар з плечий його, руки його визволились від коша.

7 В біді кликав ти мене, і я вислобонив тебе; я озвався до тебе із громової хмари; я пробував тебе над водами Мериви.

8 Слухай, народе мій, і я дам свідчення тобі; Ізраїлю, ох коли б ти послухав мене!

9 Нехай не буде в тебе чужого Бога, і щоб ти не кланявся перед чужоземнім богом.

10 Я Господь, Бог твій, що вивів тебе з землі Єгипту; відчини уста твої, і я наповню їх.

11 Та народ мій не послухав голосу мого, і не покоровся мені Ізраїль.

12 І я покинув їх на волю запеклого серця їх. Нехай ходять собі своїм робом.

13 Ой, коли б то народ мій та послухав мене, коли б Ізраїль, було, ходив дорогами моїми!

14 Скоро покоров би я ворогів їх, і проти гнобителів їх обернув би руку мою.

15 Ненавидники Господа покорили б ся йому, піддобручись, а будучність була б їх на віки.

16 І хлібом пшеничним кормив би їх, і медом із скелі ситив би тебе.

82

1 Псальма Асафова. Бог стоїть серед громади Божої, серед суддів судить він:

2 Доки будете судити не по правді, будете дивитись на лице беззаконних?

3 Признайте правду бідному і сиротині; оправдайте нужденного і вбогого.

4 Визволяйте бідолашного і нужденного, спасайте його з руки беззаконних!

5 Не знають нічого, не розуміють нічого; у темі блукають вони: всі основи землі хитаються.

6 Сказав я: Ви божі, і всі ви сини Всевишнього!

7 Тільки ж, як той чоловік, помрете ви, як кожний князь, упадете.

8 Встань, Боже! Суди землю, ти бо маєш право судити всі народи.

83

¹ Пісня, псальма Асафова. Боже! Не мовчи; не німуй, озвися, Боже!

² Бо ось, вороги твої розбуялись, і ненавидники твої підносять голову.

³ Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх.

⁴ Кажуть: Ходім, знищемо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше імя Ізраїля!

⁵ Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе.

⁶ Намети Едомові і Ізмаїлії, Моаб і Агаряне,

⁷ Геваль і Аммон, і Амалік, Филістії з людьми Тирськими;

⁸ Тай Ассур пристав до них; стали рамям синам Лота.

⁹ Зроби їм те, що Мидіяніям, що Сісері, що Явиму коло потока Кисона,

¹⁰ Котрі, знищені коло Ендора, гноєм для землі стали.

¹¹ Зроби з ними, з їх можними, як з Горобом, і з Зебом, і як з Зебаком і з Зальмуном, з усіма князями їх,

¹² Котрі сказали: позаймаймо домівки Божі!

¹³ Боже мій, зроби їх, як порох у вихрі, як термітте перед вітром!

¹⁴ Як огонь ліси пожирає, і як поломя гори запалює,

¹⁵ Так ти гони їх вихром твоїм і бурею-хуртовиною, злякавши, змети їх!

¹⁶ Сповни лице їх соромом, щоб шукали імені твого, Господи!

¹⁷ Щоб осоромились і злякались на віки, і зо встидом погибли.

18 Тай щоб знали, що ти, котрого імя Господь, один еси найвисший над цілою землею.

84

1 Проводиреві хора: На Гиттейських; для синів Корея, псальма. Що за любі домівки твої, Господи сил небесних!

2 Бажає і лине душа моя до двора Господнього; серце моє і тіло моє радісно взивають до Бога живого.

3 Навіть горобець знайшов собі домівку, і ластівка гніздо своє, де кладуть писклят своїх, а я жертвеники твої, Господи сил небесних, мій царю і мій Боже!

4 Щасливий, хто жиє в домі твоїм! По віки будуть тебе хвалити!

5 Щасливий чоловік, котрого сила в тобі, у кого в серці дорога до тебе!

6 Йдучи долиною плачу, переміняють її в місця водисті: весняний дощ покриває її благословеннем.

7 Що раз набирають сили; кожний з них явиться перед Богом в Сионі.

8 Господи, Боже сил небесних, вислухай молитву мою, почуй, Боже Якова!

9 Ти, щите наш; поглянь, Боже, і подивися на лице помазанника твого!

10 Один бо день у твоєму дворі лучший над тисяч де-небудь; волю лучше у порога стояти в домі Бога мого, як жити у шатрах беззаконних.

11 Бо Господь Бог — сонце й щит; Господь дасть ласку і славу, та й не уйме добра тим, що живють в чистоті.

12 Господи сил небесних! Щасливий чоловік, що вповає на тебе!

85

¹Проводиреві хора: для синів Корея; псальма.
Господи, ти явив благоволення землі твоїй, вернув з неволі синів Якова;

²Ти простив несправедливість народу твого, покрити всі гріхи їх.

³Ти спинив цілу лютість твою, одвернув жар гніву твого.

⁴Поверни нас, Боже, спасителю наш, і зроби кінець гніву твому проти нас!

⁵Чи вічно будеш гніватись на нас? Чи продовжиш гнів твій з роду в рід?

⁶Чи не відживиш нас, щоб зрадувався в тобі народ твій?

⁷Дай нам, Господи, побачити ласку твою, і пошли нам спасення твоє!

⁸Послухаю, що Господь Бог скаже; обявить бо він мир народові своєму і вгодникам своїм, щоб тільки вони не вернулись до нерозуму свого!

⁹Справді, близьке спасення його для тих, що бояться його, щоб слава його була на землі нашій.

¹⁰Стрінулись ласка і правда; справедливість і мир поцілувались.

¹¹Зійде правда на землі, а справедливість буде дивитись з неба.

¹²І пішли Господь добро, і земля наша видасть плід свій.

¹³Буде йти справедливість поперед него, і ставити стопи його на праву дорогу.

86

¹Молитва Давидова. Приклони, Господи, ухо твоє, вислухай мене! Бо я нужденний і вбогий.

²Сохрани душу мою, бо я богомільний. Спаси, Боже мій, слугу твого, що вповає на тебе!

3 Помилуй мене, Господи! Бо кличу до тебе цілий день.

4 Звесели душу слуги твого! Бо до тебе, Господи, підношу душу мою.

5 Ти бо, Господи, благий і лагідний, і дуже милосердний для всіх, хто призиває тебе.

6 Приклони, Господи, ухо до молитви моєї, і почуй голос благання мого!

7 В день туги моєї покличу тебе, ти бо вислухаєш мене.

8 Нема між богами такого, як ти, Господи, і ніщо не рівняється ділам твоїм.

9 Всі народи, що сотворив їх, прийдуть і поклоняться перед тобою, Господи, і будуть імя твоє прославляти.

10 Ти бо великий еси і чудеса твориш, ти еси Бог, сам один.

11 Покажи мені, Господи, дорогу твою; буду ходити в правді твоїй; прихили серце моє до страху імені твого.

12 Восхвалю тебе, Господи, Боже мій, цілим серцем моїм, і прославлю імя твоє по віки.

13 Велика бо милість твоя надо мною, ти вибавив душу мою з підземної пропасті.

14 Боже, бутні піднялись на мене, і голота розбишак чигає на життє моє, й не вважають вони на тебе.

15 Ти ж, Господи, еси Бог, милосердний і благий, повільний до гніву, і великий милостю і правдою!

16 Озирнись на мене, і змилуйся надо мною! Дай служі твому силу твою, і спаси сина служки твоєї.

17 Яви знамя милості твоєї, щоб ненавидники мої осоромились, бачивши, що ти, Господи, допоміг мені і потішив мене.

87

¹ Для синів Корея; псальма, до співу. Оселя його на святих горах.

² Любить Господь брами Сиона більше, як всі домівки Якова.

³ Преславні речі говорено про тебе, місто Боже.

⁴ Згадаю про Єгипет і Вавилон перед тими, що знають мене; дивись, Филистия і Тир вкупі з Етіопією скажуть: той родився там.

⁵ А про Сиона скажуть: Той і той родився там; і Всевишній, він утвердить його.

⁶ Господь напише в переписі народів: Той родився там.

⁷ Тому співують і веселяться тобою всі жерела життя мого!

88

¹ Пісня, псальма, для синів Корея; проводиреві хора, під Махалят Леанот; на науку; від Емана Езрагітського. Господи, Боже мій спасителю! В день і в ночі благаю тебе.

² Нехай дійде до тебе молитва моя! Приклони ухо твоє до мого благання!

³ Бо душа моя сита від муки, і життє моє близько коло пропасті підземної.

⁴ Залічено мене до тих, що йти мають в домовину; я став як чоловік, що сили не має;

⁵ Моє місце між мерцями, я наче ті вбиті, що лежать в домовині, про котрих ти не згадуєш більше, і котрі далеко від руки твоєї.

⁶ Ти кинув мене в глибоку яму, в тьму, в безодню.

⁷ Гнів твій лежить тягарем на мені, всіма філіями твоїми ти звалив мене.

⁸ Ти віддалив знайомих моїх від мене, зробив мене огидою для них; я в неволі і не можу вийти з неї.

⁹ Очі мої знемоглись від горя; до тебе, Господи, кликав я що дня, до тебе простирав руки мої.

¹⁰ Хиба на мерцях сотвориш чудо? Хиба померші встануть і прославлять тебе?

¹¹ Хиба звіщати муть милість твою в могилі, в місці зотління вірність твою?

¹² Хиба пізнають в темряві чудеса твої і справедливість твою в землі забуття?

¹³ Я ж, Господи, благаю тебе, і вранці зустрічає тебе молитва моя.

¹⁴ Чого, Господи, покидаєш душу мою, одвертаєш лице твоє від мене?

¹⁵ Почавши з малку, горюю я й занепадаю; переносячи страшні допусти твої, вже здеревенів я.

¹⁶ Поломя гніву твого пронеслось надо мною, страшні допусти твої знищили мене.

¹⁷ Обгортали мене, як води, цілий день, всі вони обступили мене.

¹⁸ Віддалив єси від мене друга й товариша; моїх знакомих. — Темрява.

89

¹ На науку; від Етана Езрагітського. Про милості Господа буду сьпівати по віки, з роду в рід устами моїми звіщати вірність твою.

² Я бо сказав собі, що на віки основана милість, і на небесах утвердиш вірність твою.

³ Зробив я завіт з вибраньцем моїм; я клявся перед Давидом, слугою моїм:

⁴ На віки забезпечу насінне твоє, і на всі роди престіл твій збудую.

⁵ І небеса прославлять чудеса твої, Господи, і вірність твою в зборі сьвятих.

6 Кого бо над облаками рівняти з Господом? Хто між синами потужних рівня Господеві?

7 Бог вельми страшний в громаді сьвятих, і страшний над усіма, що кругом його.

8 Господи, Боже сил небесних, хто потужний, як ти, Господи? І вірність твоя кругом тебе.

9 Ти правиш над бурханнем моря; підіймуться філі його, — ти втихомиряєш їх.

10 Ти розтоптав Єгипет, як вбитого; сильним рамям твоїм розсипав ворогів твоїх.

11 Твої небеса і земля твоя; земного круга і всю повню його ти основав єси.

12 Північ і полудень — ти сотворив їх; Табор і Гермон торжествують задля імені твого.

13 Рамя твоє потужне, рука твоя сильна, висока правиця твоя.

14 Справедливість і суд — підвалини твого престолу; милість і правда йдуть перед лицем твоїм.

15 Щасливий нарід, що розуміє голос твій торжествуючий! Господи, при сьвітлі лица твого вони ходити будуть.

16 Твоїм імям радуються цілий день, і справедливостю твоєю будуть возвиснені.

17 Ти бо єси окраса сили їх, і благоволенням твоїм піднесеться ріг наш;

18 Бо Господь щит наш, і сьвятий Ізраїля царь наш.

19 Тоді говорив ти у видінню про твого праведника і сказав: Положив я поміч на потужного, я вивисшив вибранця з народу.

20 Знайшов Давида, слугу мого, сьвятим миром моїм помазав його.

21 З ним буде кріпко рука моя, і рамя моє дасть йому силу.

22 Не подужає його ворог, і син несправедливості не буде гнобити його;

23 Я розітру перед очима його напасників, і поражу ненависників його.

24 А моя вірність і моя милість буде з ним, і моїм імям буде возвисшений ріг його.

25 Положу руку його на море, а правицю його на ріки.

26 Він буде звати мене: Ти єси батько мій, Бог мій і скеля спасення мого!

27 І зроблю його первородним, найвисшим над царями землі.

28 По віки сохрانی милість мою до него, і заповіт мій з ним не зміниться.

29 І посаджу насінне його на віки, і престіл його, як дні небесні.

30 Коли сини покинуть закон мій, і не будуть ходити в присудах моїх,

31 Коли осквернять установи мої, і заповіді мої не будуть хоронити,

32 То жезлом покараю переступи їх, і ударами несправедливості їх,

33 Але милості моєї, не одйму від його, і не кину вірності моєї.

34 Не зневажу заповіту мого і не зміню, що вийшло з уст моїх.

35 Один раз поклявся я святостю моєю: Не злукавлю перед Давидом!

36 Насінне його буде по віки, і престіл його, як сонце передо мною;

37 Як місяць, так буде він стояти вічно, а свідок на облаках вірний.

38 Тепер же ти відкинув і відрікся, розгнівився вельми на помазанця твого;

39 Ти відкинув заповіт слуги твого, зневажив до землі корону його.

40 Розвалив усі мури його, обернув в руїну оружні його замки.

41 Рабують його всі, котрих дорога сюди попаде; сьміховиском стався сусідам своїм.

42 Ти підніс правицю напасників його; обрадував всіх ворогів його.

43 Гострого меча його ти на бік одводив, і не дав йому подужати в бою.

44 Ти знищив славу його, і повалив на землю престіл його.

45 Ти убавив йому віку молодого, соромом окрив його.

46 Доки, Господи, будеш все ховатись, буде огнем палати ярість твоя?

47 Згадай що до мене, яке життє моє! Хиба на суету мізерну сотворив ти всіх дітей людських?

48 Котрий чоловік жиє і не побачить смерті, визволить душу свою від сирої землі?

49 Господи, де твої давні милості, про які ти вірністю перед Давидом клявся?

50 Згадай, Господи, наругу слуг твоїх, що ношу в серці моїм від усіх тих багато народів;

51 Від ворогів твоїх, Господи, що соромили сліди помазанця твого. Благословен Господь по віки! Амінь, нехай так буде, амінь!

90

1 Молитва Мойсея, чоловіка Божого. Господи, ти був пристанню нашою з роду в рід.

2 Перше, чим гори постали, і ти сотворив землю і весь сьвіт, од віку до віку ти еси, Боже.

³ Ти вертаєш людей у зотлінне і кажеш: Вернітьсь, діти людські!

⁴ Бо тисяча літ перед очима твоїми, мов день вчорашній, що минув, і як одна сторожа в ночі.

⁵ Змітаєш їх геть; вони — як сон вранці, як трава, що прозябає.

⁶ Вранці цвите і зеленіє, у вечір вяне і сохне.

⁷ Ми бо нидіємо від гніву твого, від ярості твоєї ми тревожимось.

⁸ Ти поставив перед собою несправедливості наші, тайни наші перед світлом лица твого.

⁹ Всі бо дні наші никнуть од ярості твоєї, літа наші минають, як одна думка.

¹⁰ Днів віку нашого на всього сімдесять літ, а як при силі, вісімдесять літ, а слава їх — то труди і біда; час бо скоро минає, і ми зникаєм.

¹¹ Хто знає силу гніву твого, і ярість твою по мірі страху твого?

¹² Навчи нас, як дні наші лічити, щоб придбати розумне серце!

¹³ Зглянься, Господи! Доки? І змилосердися над слугами твоїми!

¹⁴ Насити нас вранці милостью твоєю, і будем радуватись і веселитись по всі дні наші!

¹⁵ Звесели нас по мірі днів, в котрих понижив нас, по мірі літ, в котрих ми горя зазнали.

¹⁶ Яви діла твої слугам твоїм, а величє твоє над синами їх!

¹⁷ І благоволєннє Господа Бога нашого нехай буде над нами! І діло рук наших утверди для нас. Боже утверди діло рук наших!

91

¹ Хто під покровом Всевишнього, той буде в тїні

Всемогучого.

² Я кажу до Господа: Ти моя пристань і твердиня, мій Бог, на його вповати буду.

³ Він бо спасе тебе від сіла птахоловця і від чуми погибельної.

⁴ І закриє тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами його; щитом і тарчею буде правда його.

⁵ Не злякаєшся перед страхом серед ночі, перед стрілою, що в день летить.

⁶ Перед чумою, що в темряві ходить, перед заразою, що в день нівечить.

⁷ Тисяча впаде коло тебе, і десять тисячей правобіч від тебе, — тебе ж не займе.

⁸ Тільки будеш позирати очима твоїми і помсту над беззаконними бачити.

⁹ Ти бо Господа всевишнього, мою пристань, взяв собі за оселю.

¹⁰ Так, не постигне тебе жадне нещастє, і жадне лихо не приблизиться до шатра твого:

¹¹ Бо він ангелам своїм звелить над тобою, берегти тебе на всіх дорогах твоїх.

¹² На руках понесуть тебе, щоб нога твоя не спотикнулась о камінь.

¹³ На левів і зміїв будеш наступати, левчуків і гадюк ти розтопчеш.

¹⁴ Він любить мене, за те збавлю його; поставлю його на місці певному, він бо знає імя моє.

¹⁵ Покличе мене, і озвуся, буду коло него в тісноті; вислобоню його і прославлю.

¹⁶ Довгий вік йому дарую і дам побачити спасенне моє.

92

¹ Псальма, пісня; на день суботній. Благо є,

прославляти Господа, і співати псалми імені твому, Всевишній!

² Вранці звіщати милість твою, і вірність твою поночах,

³ При десятиструнній і при псалтирі, при гусях з піснями.

⁴ Ти бо звеселив мене, Господи, творивом твоїм; ділами рук твоїх я возрадуюся.

⁵ Як великі творива твої, Господи! Глибокі вельми задуми твої.

⁶ Безумний чоловік не збагне того, а дурень не зрозуміє.

⁷ Коли беззаконники, як билина, буйно ростуть і всі процвітають, що безчесте творять, то се на те, щоб знищені були на віки.

⁸ А ти, Господи, величній по віки!

⁹ Глянь бо, вороги твої, Господи, глянь бо, твої вороги погібнуть; підуть у розсип всі, що творять беззаконне.

¹⁰ А рога мого піднесеш як в однорожця; свіжим елеєм намастиш мене.

¹¹ І очі мої бачити муть втіху над ворогами моїми, слухи мої почують втіху свою над злочинниками, що проти мене встали.

¹² Праведний, як пальмове дерево, розпустить гілле своє, як кедр Ливанський рости ме вгору.

¹³ Посаджені в Господньому домі процвітати муть у дворах Бога нашого.

¹⁴ Ще в пізній старості будуть плодовиті, ядерні й зелені,

¹⁵ Щоб звістити, що Господь правий. Він скеля моя, і нема неправди в нему.

93

¹ Господь царює, одягнувся величчєм; зодягнувся

Господь; він силою підперезався, і земний круг стоїть твердо, не захитається.

²Престіл твій стоїть кріпко з давних давен, од віку еси, Боже.

³Водні пруди підняли, Господи, пруди водні підняли свій голос, водні пруди заревіли бурханнем.

⁴Господь на висоті потужнійший, як шум вод великих, як дикі филі моря.

⁵Сьвідчення твої вельми певні; дому твому, Господи, личить сьвятість на віки.

94

¹Боже, помсти, Господи Боже, помсти, явись в сяєві твому!

²Піднесись, судде землі, заплати розгордіяшам!

³Доки будуть беззаконники, Господи, доки беззаконники будуть веселитись?

⁴Будуть безсоромне верзяканне говорити, будуть вихвалюватись всі, що беззаконне творять?

⁵Господи, наряд твій вони топчуть, і гноблять наслідде твоє.

⁶Вбивають удовиць і захожого, і сирит вони мордують,

⁷І кажуть: Не побачить Господь, і не спостереже Бог Якова!

⁸Одумайтесь, нерозумні люде! І ви, безумні, — коли проясниться розум ваш?

⁹Хто дав слух вам, той хиба не почує? Хто утворив око, той би не мав бачити?

¹⁰Хто карає народи, чи вже ж той не карати ме? Він, що навчає розуму чоловіка?

¹¹Бог знає думки чоловіка, що вони марні.

¹²Щасливий чоловік, котрого ти, Господи, караєш, і закону твого навчаєш,

13 Щоб дізнав супокою перед злиднями, поки викопається беззаконному яма!

14 Бо Господь не кине свого народу, і не оставить свого насліддя;

15 Бо до справедливості повернеться суд, і всі щирі серцем підуть слідом за ним.

16 Хто встане за мене проти злочинників? Хто поступиться за мене проти тих, що творять беззаконне?

17 Як би не Господь став до помочі мені, — не багацько забракло, то в мовчанню зупинила б ся душа моя.

18 Коли я сказав: Нога моя хитається, то милість твоя, Господи, піддержала мене.

19 Як було важко мені на серці від натовпу думок моїх, твоя потіха роскошою сповняла душу мою.

20 Чи може з тобою з'єднатись престіл погібелі, що з нещастя робить закон?

21 Збігаються до купи проти душі праведного, і безвинну кров засуджують.

22 Та Господь високий мій замок, і Бог мій скеля притулку мого.

23 І нещастє їх він одверне на них, і злобою їх він погубить їх; знищить їх Господь, Бог наш.

95

1 Прийдіте, в радості заспіваймо Господеві, з покликком звеселіємось перед скелею спасення нашого!

2 Підем на зустріч йому з хвалою, явимо радість перед ним у псальмах!

3 Бо Господь Бог великий, і великий царь над всіма богами.

4 В руці його всі глибині землі, його ж і гори високі.

⁵ І море його, він сотворив його; й сушу руки його сотворили.

⁶ Прийдіте, поклонімся йому богомільно, приклонім коліна наші перед Господом, що сотворив нас!

⁷ Бо він Бог наш, а ми нарід пасовиска його, і стадо руки його. Ой, коли б ви сьогодні, як почувете голос його,

⁸ Та не стали тверді серцями, як в Мериві, як у день Масси в пустині!

⁹ Як батьки ваші спокушали, пробували мене, хоч твориво мое бачили.

¹⁰ Сорок років був рід той огидою для мене, і я сказав: вони нарід, що блукає серцем, і не пізнали вони доріг моїх,

¹¹ Так що я поклявся в гніві моїм, що не ввійти їм в упокій мій!

96

¹ Засьпівайте Господеві пісню нову, сьпівайте Господеві, вся земля!

² Сьпівайте Господеві, прославляйте імя його, звіщайте з дня на день спасенне його!

³ Ясуйте між народами славу його, між усіма родами — чудеса його.

⁴ Бо Господь великий і вельми достойний слави, він страшний над всіма богами.

⁵ Всі бо боги народів ніщо, Господь же сотворив небеса.

⁶ Величче і краса перед лицем його, сила і слава в сьвятині його.

⁷ Воздайте Господеві, ви покоління народів, воздайте Господеві славу і силу!

⁸ Воздайте Господеві славу імені його, принесіть дари на жертву, ввійшовши в двори його.

⁹ Поклоніться Господеві в пишній сьвятині його.
Сповнисть страхом перед ним, ціла земле!

¹⁰ Звіщайте між народами: Господь царює! І круг
земний стоїть твердо, не похитається; він судить
народи у правоті.

¹¹ Да звеселиться небо і возрадується земля! Да
заграє море і повня його!

¹² Да возрадуються поля і все, що росте на них!
Тоді звеселиться перед Господом всяка лісна
деревина.

¹³ Бо йде, він бо йде судити землю: Він буде
судити круг земний в справедливості, і народи у
вірності своїй.

97

¹ Господь царює. Да радується земля, да
звеселиться велика сила островів!

² Хмара і темрява кругом його; справедливість і
суд — підвалини престолу його.

³ Огонь йде поперед його, і палить кругом ворогів
його.

⁴ Блискавки його осьвічують круг земний:
побачила земля і затремтіла.

⁵ Гори, як віск, топляться перед Господом, цілої
землі владикою.

⁶ Небеса звіщають справедливість його, і всі
народи бачили славу його.

⁷ Осоромляться всі, що перед ідолами кланяються,
славляться нікчемностями; всі ангели, поклоніться
йому.

⁸ Почув і зрадів Сион, і звеселились дочки Юдині
задля судів твоїх, Господи.

⁹ Ти бо, Господи, еси найвисший над цілою
землею; ти вельми вознісся над всі боги.

¹⁰ Ви, що любите Господа, ненавидьте зло! Він хоронить душі людей побожних; з рук беззаконних визволяє їх.

¹¹ Світло сиплеться на праведника, а радість на щирих серцем.

¹² Радуйтеся, праведні, в Господі, і прославляйте сьвяте імя його.

98

¹ Засьпівайте Господеві пісню нову! Він бо сотворив чудеса; правиця його і сьвяте рамя його дали побіду йому.

² Господь об'явив спасенне своє, перед очима народів відкрив справедливість свою.

³ Згадав про милість свою і про свою вірність для дому Ізраїля; всі кінці землі побачили спасенне Бога нашого.

⁴ В радості сьпівайте Господеві, вся земля! У захваті пісні похвальні засьпівайте!

⁵ Принесіть похвальні пісні Господеві при гусях, присьпівуючи при гусях голосами.

⁶ Трубами кованими і голосом рога засурміть перед царем Господом!

⁷ Нехай заграє море і повня його, круг землі і що живе на ній!

⁸ Нехай ріки в долоні плещуть, гори разом торжествують перед Господом!

⁹ Він судити ме землю по справедливості, і по правоті — народи.

99

¹ Господь царює; нехай обійме страх народи; престіл його на херувимах: нехай земля трясеться.

² Великий Господь на Сионі, і високий над усіма народами.

³ Нехай славлять імя його; велике, страшне —
св'яте воно!

⁴ І силу царя, що любить правосудде! Ти
утверджуєш правоту, ти судиш право і
справедливість в Якова.

⁵ Вознесіть Господа, Бога нашого, і поклоніться у
підніжя ніг його! Св'ятий він!

⁶ Мойсей і Аарон між св'ященниками його, і
Самуїл між тими, що призивають імя його; вони
возвали до Господа, і він дав їм відповідь.

⁷ В облачному стовпі промовляв до них; вони
держали свідчення і заповіт його, що дав їм.

⁸ Господи, Боже наш, ти озвався до них! Ти був для
них Богом, що прощає і мстительом за лихі діла їх.

⁹ Вознесіте Господа, Бога нашого, і поклоніться на
св'ятій горі його! Бо св'ятий Господь, Бог наш.

100

¹ Похвальна Псальма. Воскликніть Господеві, ціла
земля!

² Служіть Господеві з радістю! Прийдіть перед
лице його з піснями!

³ Знайте, що він Господь Бог! Він, не ми, сотворив
нас, — нарід його й отару паші його.

⁴ Ввіходьте у ворота його з хвалою, у двори його з
піснями похвальними! Хваліть його, прославляйте
імя його!

⁵ Благий бо Господь; милість його вічна і вірність
його з роду в рід.

101

¹ Псальма Давидова. Про милість і правосудде
засьпіваю; похвальні піснї засьпіваю тобі, Господи.

² Буду розумно ходити правою дорогою; коли
завитаєш до мене? В домі моїм буду в чистоті серця
мого жити.

³ Не поставлю перед очі мої нічого нечестивого; діла відступників ненавиджу; не приліпляться до мене.

⁴ Серце нечестиве нехай обминає мене, злого не хочу знати.

⁵ Хто тайно обмовляє ближнього свого, того б я знищив; хто має горде око і пиху в серці, не стерплю того.

⁶ Мої очі на вірних землі, щоб були коло мене. Хто ходить правою дорогою, той нехай служить мені.

⁷ Не буде в моїй хаті жити, хто творить підступ; хто брехню говорить, не сьміє стояти перед очима моїми.

⁸ Кожного ранку нищити му всіх беззаконних землі, щоб вигубити з города Господнього всіх, що ділають беззаконне.

102

¹ Молитва нужденного, що, униваючи серцем, виливає жаль свій перед Господом. Господи, почуй молитву мою, і прийми жаль мій!

² Не ховай лиця твого в день тісноти моєї; прихили ухо до мене; в день, коли призиваю тебе, не гайся, вислухай мене.

³ Бо дні мої, як дим, улітають, і кості мої, як у жарі, тліють.

⁴ Як билина, серце моє обгоріло та ізсохло, вже забув я хліб мій їсти.

⁵ Від голосу мого стогнання пристали кості мої до тіла.

⁶ Я, мов пеликан в пустині, мов сова на руїнах.

⁷ Не сплю і став, як одинока пташина на криші.

⁸ Цілий день кепкують з мене вороги мої; кленуться мною ті, що проти мене лютують.

⁹ Попіл став для мене хлібом, а напиток мій з сльозами мішаю,

10 Задля гніву твого і ярості твоєї; ти бо підняв мене, і кинув мене.

11 Дні мої, як тінь зникають, і як трава я сохну.

12 Ти ж, Господи, будеш по віки, і пам'ять твоя з роду в рід.

13 Ти встанеш, змилосердишся над Сионом; час бо вже, помилувати їх, прийшов бо визначений час.

14 Твої бо слуги полюбили каміння його, і жаль їм розвалин його.

15 І побоятся народи імені Господа, і слави твоєї всі царі землі.

16 Коли Господь відбудує, явиться в славі своїй.

17 Він прихилиться до молитви понижених, і молитвою їх не погордує.

18 Буде се написано для будучих потомків; і нарід наново сотворений буде Господа хвалити.

19 Він бо глянув з висоти св'ятини своєї, Господь споглянув з неба на землю,

20 Щоб почути стогнання невірника, щоб розкувати дітей смерті.

21 Щоб звіщали імя його на Сионі і хвалу його в Єрусалимі,

22 Коли разом зберуться народи і царства, щоб Господеві служити.

23 Він змучив в дорозі силу мою; вкоротив дні мої.

24 Я сказав: Боже мій, не возьми мене в половині днів моїх! Від роду до роду літа твої!

25 З нащадку світа ти утвердив землю, і небеса — твориво рук твоїх.

26 Вони перейдуть, ти ж останешся, вони всі, як одежа, зостаріються; як шати перемишиш їх, і вони переминяться.

27 Ти ж все той самий, і літам твоїм нема кінця.

28 Сини слугів твоїх будуть жити, і насінне їх не загине перед тобою.

103

1 Псальма Давидова. Благослови, душе моя, Господа, і все внутро моє — сьвяте ім'я його!

2 Прославляй, душе моя, Господа, і не забудь усі добродійства його!

3 Він прощає всі несправедливості твої, сціляє всі недуги твої;

4 Він вибавляє тебе із могили, вінчає тебе ласкою і милосердем;

5 Твою старість добром ситить, молодість твою, як у орла, відновляє.

6 Господь творить справедливість і суд усім поневоленим.

7 Він показав дороги свої Мойсейові, а діла синам Ізраїлевим.

8 Господь милосердний і благий, до гніву повільний, а добротою великий.

9 Не буде вічно карати і по віки памятати.

10 Не по гріхам нашим дав нам, ані по несправедливості нашій відплатив нам.

11 Бо як високо небо над землею, така велика милість його над тими, що бояться його.

12 Як далеко схід від заходу, так віддалив від нас переступи наші.

13 Як батько милосердується над дітьми, так милосердується Господь над тими, що бояться його.

14 Він бо знає постать нашу, памятає, що ми з порошу взялися.

15 Чоловік, — як трава дні його, як квітка в полі, так він цвіте, відцвітає;

16 Понесеться вітер над нею, і вже не стало її, і не знайти більш місця її.

17 Милість Господа од віку до віку над тими, що бояться його, і справедливість його над дітьми дітей їх,

18 Над тими, що заповіт його хоронять, і про заповіді його памятають, щоб сповняти їх.

19 Господь утвердив престіл свій на небесах, і над усім володіє царство його.

20 Благословіть Господа, ви ангели його, силою потужні, сповнителі слова його, покірні голосові слова його!

21 Благословіть Господа, всі сили його небесні, ви слуги його, сповнителі його благоволення!

22 Благословіть Господа, всі творива його, по всіх місцях володіння його! Благослови Господа, душе моя!

104

1 Благослови Господа, душе моя! Господи, Боже мій, дивно ти великий, ти зодягнувся величчєм і красою;

2 Ти сьвітлом, як шатою, покрився, розіпняв небеса, як плахту наметну;

3 Поставив двори свої над водами, обертаєш хмари на колесницю для себе, ти несешся на крилах вітру;

4 Ангели твої в тебе послами, слуги твої — огонь пожираючий.

5 Він утвердив землю на підвалинах її; вона не захитається по віки;

6 Безоднями покрив її, як одежою, води стояли понад горами.

7 Перед грозою твоєю погнались, перед голосом грому твого помчались далеко.

8 Гори піднялися, долини спустились до місця, котре призначив для них.

9 Визначив їм гряницю, і не перейдуть її; не вернуться назад, покрити землю.

10 Із жерел посилаєш у долини потоки: шумлять вони проміж горами;

11 Напувають всю звіріну з поля; дикі ослята гасять смагу свою;

12 Над ними кублиться небесне птаство, між віттем голос їх роздається.

13 Ти напуваєш гори з висоти твоєї; земля насичується плодом творива твого.

14 Ти кажеш рости траві для скота і зеленінї на вжиток людям: щоб хліба достачити із землі,

15 І вино, щоб веселило серце чоловіка; щоб міг оливою лице намастити, і щоб хліб покріпив серце чоловіка.

16 Насичаються дерева Божі, кедри Ливанські, що посадив їх,

17 На них гніздиться птаство; на кипарисах бузько знайшов собі домівку.

18 Високі гори для козлів диких, скелї — сховиско лисицям.

19 Він сотворив місяць, щоб часи значити; сонце знає, коли заходити.

20 Ти розкинеш темряву, і ніч настала; тоді ворухиться вся звіріна лісна;

21 Молоді леви ричать за здобичею, і щоб жадати поживи для себе від Бога.

22 Зійде сонце, вони вертають назад і в своїх норах лягають.

23 Чоловік виходить до свого діла, і до своєї праці аж до вечора.

24 Як багато, Господи, творива твого! Все премудростю сотворив еси, земля повна багацтва твого.

25 Те море, велике і на всі сторони широкє: там ворущиться безліч звїрини, малої і великої.

26 Там судна дорогу верстають, за ними кит, котрого сотворив еси, щоб там побивався.

27 Всї вони тебе дожидають, щоб їжу їх у свій час дав їм.

28 Ти даєш їм, вони збирають; ти відчиняєш руку твою, вони добром насичаються.

29 Ти одвертаєш лице твоє, вони лякаються; возьмеш духи їх, вони, визївнувши, у порох повертаються.

30 Пішлеш твого духа, будуть сотворені, та й обновиш лице землі.

31 Слава Господня буде по віки, Господь буде радїти творивом своїм;

32 Він погляне на землю, і вона тремтить; доторкнеться гір, і вони димують.

33 Сьпівати му Господеві, поки життя мого, сьпівати му псальми Богові мому, як довго життя стане.

34 Нехай буде люба йому думка моя, і звеселюся в Господі.

35 Нехай счезнуть грїшники із землі, і беззаконних нехай не буде. Благослови, душе моя, Господа!
Аллилуя*!

105

1 Прославляйте Господа, призивайте імя його, звїщайте між народами діла його!

2 Сьпівайте йому, похвальні пісні сьпівайте йому, про всі чудесні творива його думайте-гадайте!

* **104:35** По єврейськи: Галлелу Яг — хвалїть Господа! „Яг“ замїсть „Єгова - Господь.

³ Хваліться імям його сьвятим! Нехай радується серце тих, що шукають Господа!

⁴ Шукайте Господа і силу його, шукайте пильно лице його!

⁵ Згадайте чудеса його, що творив їх, чудесні знамена й присуди уст його!

⁶ Ти, сімя Авраама, слуги його, ви сини Якова, вибрані його!

⁷ Він, Господь, Бог наш; суди його по всій землі.

⁸ Вічно памятає він заповіт свій, те слово, що заповів для тисяча родів.

⁹ Свій заповіт з Авраамом і свою клятву, котрою перед Ізааком клявся;

¹⁰ І поставив її законом Якову, вічним заповітом Ізраїлеві,

¹¹ Глаголючи: Дам тобі землю Канаанську, як пай насліддя вашого;

¹² Як була їх ще мала горстка, дуже мала, а між ними чужі,

¹³ І як вони від народу до народу переходили, з одного царства до другого люду.

¹⁴ Він не допустив нікому робити їм кривду, і карав за них царів:

¹⁵ Не доторкайтесь моїх помазанників, і не творіть злого пророкам моїм!

¹⁶ І призвав він голод на тую землю; поломив всяке хлібне стебло.

¹⁷ Післав перед ними чоловіка, проданого, як невільника, Йосифа.

¹⁸ Кайданами сковали його ноги; життє його було в желізних путах,

¹⁹ Аж поки сповнилось слово його; слово Господнє явило чистоту його.

20 Післав царь, і випустив його владика народів, і вислобонив його;

21 Поставив його господарем над своїм домом, і правительом над усім маєтком своїм.

22 Щоб князів його здержував, як знає; і старших його розуму навчав.

23 Прийшов Ізраїль до Єгипту, і Яков осівся в землі Хама.

24 І розмножив дуже Бог людей своїх, і зробив їх сильнішими над їх гнобителями.

25 Допустив же серцю їх ненавидіти нарід його, видумувати напасті проти слуг його.

26 Післав він Мойсея, слугу свого, Аарона, що вибрав собі його.

27 Вони творили між ними знамена його і чудеса в землі Хамовій:

28 Наслав темряву і стало темно, і не противились слову його.

29 Перемінив воду на кров, і поморив всю рибу їх.

30 Закишіло в країні від жаб, у дворах царських.

31 Сказав він, і роями взялись песьчі мухи і комарі у всіх гряницях їх.

32 Наслав на них град замість дощу, огонь палящий на землю їх;

33 Побив виноград і фігове дерево, і поломив деревину в країні їх.

34 Сказав, і прийшла сарана і гусениця, тьма тьмою.

35 І пожерли все, що було зелене в країні їх, і плоди на полі їх пожерли.

36 І повбивав всякий перворід в країні їх, первенців всієї сили їх.

37 Випровадив їх з сріблом та золотом, і не було недужого між поколіннями їх.

38 Зрадів Єгипет, як вони вийшли; бо обняв їх страх перед ними.

39 Він простер хмару, як покривало, й огонь, щоб ніч освітити.

40 Забажали, і перепелиць післав їм, і хлібом з неба ситив їх.

41 Розколов скелю і ринула вода, й клекотіла рікою по спеченій землі.

42 Бо згадав съвяте слово своє до Авраама, слуги свого;

43 І випровадив нарід свій з радощами, з торжеством вибраних своїх.

44 І дав їм землі народів, і забрали в займи труд людей.

45 Щоб заповіді його сповняли й закони його хоронили. Аллилуя!

106

1 Хваліте Господа! Прославляйте Господа, він бо благий, бо милість його по віки!

2 Хто виповість великі діла Божі, звістить всю хвалу його?

3 Щасливий, хто за правосуддє дбає, і всякого часу творить справедливість!

4 Спогадай мене, Господи, з благоволенням до народу твого! Завитай в мене з спасенням твоїм!

5 Щоб побачити щасну долю вибраних твоїх, звеселитись радощами народу твого, хвалитись насліддєм твоїм.

6 Ми согрішили, як і батьки наші, жили не по правді, творили беззаконне.

7 Батьки наші в Єгипті не зрозуміли чудес твоїх, не памятали про багатство милосердя твого, і були впертими коло моря, коло Червоного моря.

8 Але він спас їх задля імя свого, щоб явити потугу свою.

9 І кликнув він на Червоне море, й висохло; і велів їм переходити безодні, як степи.

10 І вислобонив їх з руки ненависника, і визволив їх з руки ворога.

11 Води покрили гнобителів їх, ні один з них не остався.

12 Тоді повірили вони словам його, засьпівали хвалу йому.

13 Та скоро забули діла його, не чекали на присуд його.

14 Забаглось їм ласощів в пустині, і стали скушати Бога в пустині.

15 Тоді дав їм, чого бажали, але післав знуренне душам їх.

16 І позавидували вони в таборі Мойсейові, і Ааронові, сьвятому в Господа.

17 Розступилась земля, і проковтнула Датана, і покрила ватагу Авирама.

18 І бухнув огонь під ватагою, і поломя пожерло беззаконних.

19 Вони зробили тельця коло Гореба-гори, і поклонялись перед литим творищем.

20 І заміняли славу свою за подобу бика, що травкою годується.

21 Вони забули Бога, спасителя свого, що сотворив велике діло в Египті,

22 Чудеса в країні Хама, страшне діло на Червоному морі.

23 Тоді сказав він, що запропастив би їх, якби Мойсей, вибраний його, не стояв перед ним над проваллю, щоб відхилити ярість його від погібелі.

24 Потім відріклися землі благословенної, не повірили слову його;

25 Нарікали в шатрах своїх, на голос Господа не зважали.

26 Тоді, піднявши руку свою, поклявся, що трупом положить їх в пустині,

27 І повалить потомство їх під ярмо народів і розсипле їх по землях.

28 Пристали вони до Баал-Пегора, й їли жертви мертвих ідолів.

29 Прогнівили Бога ділами своїми; і спала на них кара.

30 Тоді Пинегас, зробивши суд, умилосердив Бога, і кара минула.

31 І полічено йому се за справедливість з роду в рід аж по віки.

32 Ще прогнівили Бога над водами Мериви; і задля них дізнав Мойсей лиха.

33 Бо так допекли серцю його, що нерозважно говорив устами.

34 Вони не знищили народів, про котрих говорив їм Господь;

35 Але помішались з народами, і навчилися звичаїв їх.

36 Почали служити божищам їх, котрі для них сіткою стались.

37 Синів своїх і дочок своїх в жертву бісам приносили;

38 Проливали кров невинну, кров синів своїх і дочок своїх, що жертвували їх божищам Канаанським; і осквернилась земля від крові.

39 І опоганили себе ділами своїми, і творили блуд починками своїми.

40 Тоді запалав гнів Господа на нарід його, і з'огиділо йому наслідде його;

41 Віддав їх в руки народам, і їх ненавидники панували над ними.

⁴² Вороги їх гнобили їх, і вони були поневолені під рукою їх.

⁴³ Часто спасав він їх; вони ж гнівили його радою своєю, і падали за несправедливість свою.

⁴⁴ Але він зглянув на їх неволю, як почув моленне їх;

⁴⁵ І згадав він заповіт свій з ними, і жаль йому стало по великості милосердя його.

⁴⁶ І дав їм знайти милосерде в усіх, що в полон їх забрали.

⁴⁷ Спаси нас, Господи Боже наш, і збери нас до купи зпоміж народів, щоб могли прославляти сьвяте ім'я твоє, і хвалитись славою тоєю. Благословен Господь, Бог Ізраїля, по віки! І нехай скаже весь нарід: Амінь! Аллилуя!

107

¹ Хваліте Господа! Він бо благий, бо милість його по віки.

² Да скажуть вибавлені від Господа, котрих він вислобонив з руки ворога,

³ І котрих до купи зібрав з країв, зі сходу і заходу, з півночі і від моря.

⁴ Вони блукали в пустині, по степових шляхах, не знайшли місця собі на оселю.

⁵ Терплючи голод і смагу, вони томилась душею.

⁶ Тоді взивали до Господа в тісноті своїй, і він визволяв їх з біди їх.

⁷ І він проводив їх правою дорогою, щоб прийти до людяного міста.

⁸ Да славлять Господа за милість його, і чудеса його над синами людськими!

⁹ Він бо наситив душу прагнущу, й голодуючу душу сповнив добром.

10 Седіли вони в тьмі і в тіні смерті, сковані
нуждою і желізом,

11 Бувши впертими проти слова Божого і
зневажаючи волю Всевишнього,

12 Тому смирив він серце їх бідою; вони падали, і
не було помочі для них.

13 Тоді Господа вони благали у своїй тісноті, і він
спасав їх з біди їх.

14 Вивів їх з темноти і з тіні смертної, і розбив їх
кайдани.

15 Нехай прославляють Господа за милість його і за
чудеса його над синами людськими!

16 Він бо розломив брами мідяні, і сокрушив
засуви желізні.

17 Безумні — за свої переступні дороги і за свої
несправедливості караються.

18 Душа їх одвертається від їжи, і вони
приблизились до воріт смертних.

19 Тоді благають Господа в своїй тісноті, і він
визволяє їх з біди їх.

20 Посилає слово своє і вертає їм здоровле, і спасає
їх від домовини їх.

21 Нехай прославляють Господа за милість його і за
чудеса його над синами людськими!

22 Нехай принесуть жертву хвали, і піснями
прославлять діла його!

23 Ті, що в судах пускаються на море, на водах
великих мають торгове діло,

24 Вони бачать діла Господні і чудесні творива його
в глибині;

25 Рече він, і буйний вітер знявся, що високо
підносить філії.

26 Кидає ними під небо, провалює їх в безодню, в
біді душа їх мліє.

27 Мотаються, хиляються, як чоловік п'яний,
поникла вся мудрість їх.

28 Тоді до Господа вони у своїй тісноті взивають, і
він виводить їх з біди їх.

29 Він переминяє хуртовину на тишину, і філії
втихомирились.

30 І вони радіють, що стає тихо, і до бажаної
пристані він їх приводить.

31 Нехай прославляють Господа за милість його і за
чудеса його для синів людських,

32 І возносять його в зборі людей, і в раді старших
хвалять його!

33 Він обертає ріки в пустиню, і жерела водні в
суходіл,

34 Плодовиту землю — в соляний степ, за злобу
живущих там.

35 Він обертає й пустиню в озера водисті, і суходіл
в жерела водні;

36 І поселяє там голодних, і закладають оселю.

37 Засівають поля, насаджують виноградники,
котрі видають овочі і плоди.

38 Він благословить їх, і вони вельми
розмножуються; і скота дає їм не мало.

39 Часами стає їх менше, і вони хиляються від
неволі, горя і нещастя.

40 Він кидає сором на князів, і велить їм блукати в
безлюдді і в безвідді;

41 Бідного він з нужди видвигає, і роди його, як
стадо, розмножує.

42 Щирі серцем побачать се і звеселяться, і всяка
несправедливість заціпить уста свої.

43 Хто мудрий, той замітить ті речі, і нехай
зрозуміють милості Господні.

108

¹ Пісня, псальма Давидова. Утвердилось серце моє, Боже! Засьпіваю, похвальні пісні засьпіваю; та й душа моя.

² Пробудися, псалтире і гуслі! Збудимо ранню зорю.

³ Буду прославляти тебе, Господи, між народами, і сьпівати тобі між племенами;

⁴ Бо милість твоя понад небеса велика, і правда твоя під облаки.

⁵ Будь возвисшений, Боже, над небеса, і слава твоя нехай буде по всій землі!

⁶ Щоб спаслися твої любі, рятуй правицею твоєю, і вислухай нас!

⁷ Бог сказав в сьвятині своїй: Заторжествую, розділю Сіхему, і долину Суккот розміряю.

⁸ Мій Галад, мій Манас, і Єфрем — голови моєї твердині, Юда скептро моє.

⁹ Моаб чаша моя вмивальня; на Едому кину сандали мої. Филистійська земле, ликуй передо мною!

¹⁰ Хто проведе мене до города утвердженого, хто проведе мене аж до Едома?

¹¹ Хиба не ти, Боже, що відкинув нас, хиба не вийдеш, Боже, з нашими військами?

¹² Пішли нам поміч в тісноті! Марна надія на людську заштиту.

¹³ З Богом докажемо силу; і він розтопче гнобителів наших.

109

¹ Проводиреві; псальма Давидова. Боже, хвало моя, не мовчи!

² Бо губи грішника і губи зрадливі проти мене відчинились; брехливими язиками говорять проти мене.

³ Ненависними словами мене обступили, і безвинно напали на мене.

⁴ За любов мою ворогують на мене; а я все молюся.

⁵ А вони мені злом за добро, за любов ненавистю відплатили.

⁶ Пусту на него беззаконника, і сатана нехай стоїть праворуч у него.

⁷ Коли на суді стане, нехай вийде виноватий, і блганнє його нехай за гріх полічиться.

⁸ Нехай віку свого не звікує, а уряд його возьме инший!

⁹ Сини його будуть сиротами, а жінка його вдовою!

¹⁰ Нехай сини його, блукаючи, на жебри розійдуться, і покинувши пустки свої, хліба просять!

¹¹ Лихварь нехай все, що він має, загорне, й чужі люде працю його розхоплять!

¹² Нехай нікого не має, хто постояв би в доброті до його, і нехай не буде нікого, хто б сиріт його помилував!

¹³ Потомство його нехай згине, в другому поколінню нехай імя його буде затерте!

¹⁴ Нехай згадаються перед Господом несправедливості батьків його, і гріх матері його нехай не затреться!

¹⁵ Нехай гріхи їх все будуть перед Господом, а він знищить память їх на землі!

¹⁶ Тому, що не було на думці в його, творити милість, що до смерти гнобив чоловіка нужденного і бідного і засмученого в серці.

¹⁷ Любив він проклін, нехай же спаде на його! Не любив благословення, нехай же ніколи не знає

його!

18 Прокляттем, як одежою, зодягався, нехай же як вода просякне внутро його, і, як олій, кості його проникне!

19 Нехай буде йому одежою, котрою зодягається, і поясом, котрим все підперезується!

20 Така доля від Господа нехай буде ворогам моїм, і тим, що проти душі моєї зло говорять.

21 Ти ж, Господи, Боже, заступи мене задля імені твого! Блага бо милість твоя; спаси мене!

22 Я бо нужденний і бідний, і серце моє зранене в мене.

23 Як тїнь, що простирається, я зникаю, як сарана полохаюсь.

24 Коліна мої від посту охляли, і тіло моє змарніло.

25 І став я сьміховиском для них; побачивши мене, головами своїми покивають.

26 Поможи мені, Господи, Боже мій! Спаси мене по милості твоїй!

27 Щоб люде знали, що се рука твоя, Господи, і твое діло.

28 Нехай вони проклинають мене, а ти благослови! Встануть вони, то допусти сором на них, і дай зрадуватись слuzі твому!

29 Вороги мої нехай соромом покриються і ганьбою своєю, як плащом, обгорнуться.

30 Буду щиро прославляти Господа устами моїми, і серед збору хвалити його.

31 Бо він стоїть по правиці бідного, щоб спасти його від тих, що душу його судять.

110

1 Псальма Давидова. Сказав Господь моему Господеві: Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги!

² Жезло сили твоєї пришло Господь із Сиона;
царюй серед ворогів твоїх!

³ В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у
сьвятій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі
роса молодості твоєї.

⁴ Клявся Господь, і не пожалує того: Ти
сьвященник по віки по постанові Мелхизедека.

⁵ Господь по правиці в тебе сокрушає царів в день
гніву свого.

⁶ Він зробить суд між народами, покривши землю
трупом; розбивши голову, що над великою країною
панує.

⁷ По дорозі пити ме з потоку, тому підніме він
голову.

111

¹ Аллилуя! Прославлю тебе, Господи, всім серцем,
в радї праведних і в зборі.

² Діла Господні великі, явні всім, хто любиться
ними.

³ Діла його краса і величчє; і справедливість його
по віки.

⁴ Чудесні діла його незабуті; благий і
милосердний Господь.

⁵ Він дає поживу тим, що бояться його; памятає
вічно свій заповіт.

⁶ Явив силу діл своїх народів своєму, щоб дати їм
наслідде народів.

⁷ Діла руки його правда і правосудде; всі заповіді
його вірні;

⁸ Установлені на віки вічні; в правді і правоті
виповнені.

⁹ Післав збавленне народів своєму, поставивши на
віки заповіт свій; сьвяте і страшне імя його.

¹⁰ Страх перед Господом — початок мудрості; добрий розум у всіх, що заповіді сповняють. Хвала його по віки вічні.

112

¹ Аллилуя! Щасливий чоловік, що боїться Господа, що дуже любить заповіді його!

² Насінне його буде потужне на землі; буде благословений рід праведників.

³ Достаток і багатство буде в домі його, і справедливість його буде по віки.

⁴ У темряві сходить світло праведникам; він благий і милосердний і справедливий.

⁵ Благо чоловікові, що милосердується і позичає! Він докаже справу свою на суді;

⁶ Він бо по віки не захитається; пам'ять праведника буде вічна.

⁷ Від злої вістки не злякається; серце його безпечне, вповаючи на Господа.

⁸ Безпечне серце його; він не боїться, поки не побачить погибелі ворогів своїх.

⁹ Він роздає щедро, дає вбогим; справедливість його треває по віки; ріг його в славі буде возвисшений.

¹⁰ Побачить се грішник і розсердиться; скрегочучи зубами, буде пропадати; жаданне грішників загине.

113

¹ Аллилуя! Хваліте, слуги, Господа, хваліте ім'я Господнє!

² Благословенне ім'я Господа від нині по віки вічні.

³ Від сходу сонця до його заходу да хвалять ім'я Господа!

⁴ Високо над народами Господь, над небесами слава його.

⁵ Хто як Господь, Бог наш, що живе на висотах,

⁶ Що нахилиється, щоб поглянути на небеса і на землю?

⁷ Що з пороху піднімає мізерного чоловіка, з болота підносить бідного,

⁸ Щоб посадити його поміж благородними, між благородними народа свого?

⁹ Що дає неплідній жити в домі, як щаслива синів мати.

114

¹ Аллилуя! Як виходив Ізраїль з Єгипту, дім Якова зпоміж людей чужої мови,

² Стала Юдея сьвятинею його, Ізраїль царством його.

³ Побачило море і розступилось, Йордан назад повернувся.

⁴ Гори, як барани, скакали, горби — як ягнята.

⁵ Чого ж се ти, море, розступилось? І ти, Йордане, чого назад повернувся?

⁶ Ви, гори, що як барани скачите? Ви, горби, як малі ягнята?

⁷ Здвигнись перед Господом, земле, перед Богом Якова!

⁸ Що обернув скелю в озеро, й добув жерело з кременистої опоки.

115

¹ Не нам, Господи, не нам, но імені твому дай славу по милості твоїй, по правді твоїй!

² Чому мають казати народи: Де ж їх Бог?

³ Але ж Бог наш на небесах; все, що любо йому, він творить.

4 Божища їх — срібло і золото, твориво рук чоловічих.

5 Мають уста, і не говорять; очі мають, і не бачать;

6 Мають уші, і не чують; ніздра мають, і нема в них нюху.

7 Руки їх не беруть; ноги їх не ходять; не чути жадного голосу з їх горла.

8 Їм рівні ті, що роблять їх, кожний, що на них вповає.

9 Ізраїлю, вповай на Господа! Він поміч їх і щит їх.

10 Дому Ааронів, уповай на Господа! Він поміч їх і щит їх.

11 Ви, що боїтесь Господа, вповайте на Господа! Він поміч їх і щит їх.

12 Господь спогадав нас, він буде благословити: благословити ме дім Ізраїля, благословити ме дім Аарона.

13 Буде благословити боящикса Господа, малих вкупі з великими.

14 Помножить вас Господь, вас і дітей ваших.

15 Нехай благословить вас Господь, що сотворив небеса і землю.

16 Небеса, Господні небеса, а землю дав дітям людським.

17 Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі ті, що йдуть до місця мовчання.

18 Ми ж будем прославляти Господа, від нині по віки. Хваліте Господа!

116

1 Люблю Господа; він бо почув голос мій, благанне моє;

2 Він бо прихилив до мене ухо своє; буду призивати його по всі дні мої.

³ Обняли мене смертні пута, і підземна тіснота постигла мене; в горю і в тузі я зостарівся.

⁴ І призвав я імя Господа: Благаю тебе, Господи, спаси душу мою.

⁵ Благий Господь і справедливий; і милосердний Бог наш.

⁶ Господь заступає простодушних; я знемігся, і він вирятував мене.

⁷ Вернись, душе моя, до спокою твого! Бо Господь добродій твій.

⁸ Ти бо спас душу мою від смерти, очи мої від сліз, ногу мою від пропасті.

⁹ Буду ходити перед Господом в країні живих.

¹⁰ Я вірував, тому й казав. Був я дуже прибитий.

¹¹ Сказав у зворушенню моїм: всі люде обманьчиві!

¹² Чим віддячити мені Господеві за добродійства його, сотворені мені?

¹³ Чашу спасення піднесу, і імя Господа призову.

¹⁴ Сповню Господеві всі обітницї мої, перед всім народом його.

¹⁵ Дорога перед очима Господа смерть угодників його.

¹⁶ Благаю тебе, Господи, я бо слуга твій; я слуга твій, син слугинї твоєї; ти розбив кайдани мої.

¹⁷ Тобі принесу жертву хвали, і призову імя Господа.

¹⁸ Сповню Господеві всі обітницї мої, перед усім народом його,

¹⁹ У дворах дому Господнього, серед тебе, Єрусалиме. Аллилуя!

117

¹ Хваліте Господа, всі народи! Величайте його, всі люде!

² Бо велике милосерде його над нами; і правда Господа пребуде по віки. Хваліте Господа!

118

¹ Прославляйте Господа! Він бо благий, милість його пребуде по віки.

² Нехай каже Ізраїль, що вічна милість його.

³ Нехай каже дім Аарона, що вічна милість його.

⁴ Нехай кажуть боячіся Господа, що вічна милість його.

⁵ З тісноти кликав я до Господа; Господь вислухав мене, вивів на простір широкий.

⁶ Господь зо мною, не злякаюсь; що зможе чоловік заповідати мені?

⁷ Господь зо мною між помічниками моїми, і я побачу втіху мою над ненавидниками моїми.

⁸ Лучче вповати на Господа, як покладатись на чоловіка.

⁹ Лучче вповати на Господа, як на князів надіятись.

¹⁰ Всі народи обступили мене; річ певна, — в імени Господа я подужав їх.

¹¹ Вони обступили мене, окружили мене; річ певна, — в імени Господа я подужав їх.

¹² Обсіли мене, як пчоли; та потахли, як огонь з тернини; річ певна — в імени Господа я подужав їх.

¹³ Туго ти вдарив на мене, щоб кинути мене на землю, але Господь допоміг мені.

¹⁴ Господь моя сила і моя пісня, він стався моїм спасеннем.

¹⁵ Голос торжества і спасення в шатрах справедливості; правиця Господня доказує діла потужні.

¹⁶ Піднялась правиця Господа; правиця Господа доказує діла потужні.

17 Не вмру, буду жити і розказувати про діла Господні.

18 Тяжко покарав мене Господь, та не віддав мене смерті.

19 Відчиніть мені ворота справедливості, я увійду ними, прославлю Господа.

20 Ось ворота Господні, праведники ввійдуть ними.

21 Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасеннем моім.

22 Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався.

23 Від Господа се сталося; дивно се в очах наших,

24 Се день, що сотворив його Господь; радуймося і веселімся в йому!

25 О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!

26 Благоволений той, що в імя Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас.

27 Господь є Бог, і дав нам світло; привяжіть жертву на празник мотузами до рогів жертівника.

28 Ти Бог мій, і буду прославляти тебе; Боже мій, тебе величати буду.

29 Прославляйте Господа! Він бо благий, бо милість його вічна!

119

1 Алеф. Блаженний, в кого дорога чесна, хто в законі Господа ходить!

2 Блаженний, хто свідчення його хоронить, хто цілим серцем його шукає,

3 Хто кривди не робить, його дорогами ходить!

4 Ти велів заповіді твої пильно повнити.

5 Ой коли б дороги мої та вели мене, щоб устами твої хоронити!

6 Тоді б я не посоромився, на всі заповіді твої зважаючи.

7 Буду прославляти тебе, навчаючись законів справедливості твоєї.

8 Повнити му твої устами; не опусти мене зовсім. Бет.

9 Як держати ме чисто парень стежку свою? Коли дбати ме про неї після слів твоїх.

10 Цілим серцем моїм шукав я тебе; не дай мені відхилитись від заповідей твоїх!

11 Слово твоє заховав я в серці моїм, щоб не согрішити проти тебе.

12 Благословен будь, Господи! Навчи мене уставів твоїх!

13 Устами моїми звіщав я присуди уст твоїх.

14 Дорогами свідчень твоїх я більш любувався, як найбільшим багацтвом.

15 Про заповіді твої буду промишляти, і стежок твоїх пильнувати.

16 В уставах твоїх моє милування; не забуду слова твого. Гімель.

17 Твори милість слугі твому, і буду жити і слово твоє хоринити!

18 Отвори очі мої, і побачу дива закону твого!

19 Я сторонній на землі, не крий від мене заповідей твоїх!

20 Втомилась душа моя від щоденного бажання за присудами твоїми.

21 Ти погрозив бутним, проклятим, що відступають від заповідей твоїх.

22 Одверни від мене сором і зневагу! Бо я хоронив свідчення твої.

23 І князі засідають, змовляються проти мене; слуга ж твій про устами твої промишляє.

24 Свідчення твої моя розкіш, моя рада. Далет.

25 До пороху пристала душа моя; оживи мене по слову твому.

26 Про дороги мої розказав я, і ти вислухав мене; навчи мене уставів твоїх!

27 Дай зрозуміти дорогу розказів твоїх, і буду промишляти про дивні діла твої.

28 Ние душа моя від смутку; піддвигни мене, по слову твому!

29 Одверни від мене дорогу льживу, і закон твій даруй мені!

30 Вибрав я дорогу вірності, твої присуди поставив перед собою.

31 Я пристав до свідчень твоїх; Господи, не дай осоромитись мені!

32 Пійду дорогою твоїх заповідей, коли зробиш простір серцю мому. Ге.

33 Навчи мене, Господи, дороги уставів твоїх, і додержу її до кінця життя.

34 Дай мені розум, і буду хоронити закон твій, і повнити з цілого серця.

35 Дай ходити стежкою заповідей твоїх! Бо в тому радість моя.

36 Нахилий серце моє до свідчень твоїх, а не до користі.

37 Одверни очі мої, щоб марноти не бачили! Оживи мене в дорозі твоїй.

38 Сповни слово твоє служі твому, що благовіє перед тобою.

39 Одверни від мене сором, котрого я боюся! Твої бо присуди благі.

40 Глянь, я бажаю розказів твоїх; оживи мене правдою твоєю. Вав.

41 І пошли мені милість твою, Господи, твоє спасенне після слова твого!

42 Тоді дам відповідь кепкуючим з мене, бо я вповаю на слово твоє.

43 І не відбери зовсім слова правди від уст моїх! Бо я вповаю на присуди твої.

44 І хоронити му закон твій, без устанку, все і по віки.

45 І буду ходити по широкому просторі; бо я шукав заповідей твоїх.

46 І перед царями говорити му про свідчення твої і не посоромлюсь.

47 І мати му роскоші у заповідях твоїх, любих мені.

48 І простирати му руки мої до заповідей твоїх, любих мені; і про встанови твої промишляти му. Заїн.

49 Спогадай слова до слуги твого, на котре казав мені вповати!

50 Се ж одрада для мене в горю моїм, що слово твоє оживляло мене.

51 Бутні над міру посьміялись з мене; та я не відхилився від закону твого.

52 Споминаю, Господи, суди твої одвічні, і даю серцю обраду.

53 Обгорнув мене гнів великий на беззаконних, що закон твій покинули.

54 Устави твої були піснями для мене в сторонній оселі моїй.

55 Ночами згадував я ім'я твоє, Господи, і повнив закон твій.

56 Сталось се зо мною, бо я хоронив прикази твої. Хет.

57 Сказав я, Господи, доля моя, повнити слова твої.

58 З цілого серця благав я тебе; будь милостивий для мене, по слову твому!

59 Про дороги мої промишляв я, і ноги мої повернулись до свідчень твоїх.

60 Я спішився і не гаявся, заповіді твої повнити.

61 Сіти беззаконних обгорнули мене; та не забув я закону твого.

62 О півночі встаю, щоб прославляти тебе за праведні суди твої.

63 Товариш я всім, що бояться тебе, і тим, що прикази твої шанують.

64 Милосердя твого, Господи, повна земля; навчи мене уставів твоїх. Тет.

65 Добро вчинив еси, Господи, служі твому, по слову твому.

66 Настав мене на розум добрий і пізнання! Бо я вірив заповідям твоїм.

67 Як ще не був я впокорений, блукав я; тепер же сповняю слово твоє.

68 Ти благий і благодворящий; навчи мене твоїх уставів!

69 Бутні зновили брехню проти мене; я сповняю твої веління.

70 Серце їх, мов від товщі потовстіло; моя розкіш в законі твому.

71 Благо мені, що був я впокорений, щоб уставів твоїх навчитись.

72 Луччий для мене закон уст твоїх, як тисячі золота і срібла. Йод.

73 Руки твої сотворили і приготували мене; дай мені розум і навчусь заповідей твоїх.

74 Боящіся тебе побачать мене і звеселяться, що я вповав на слово твоє.

75 Знаю, Господи, що суди твої справедливі, і що по правді ти покарав мене.

76 Милість твоя нехай буде обрадою для мене, по слову твому до слуги твого!

77 Змилосердя надо мною, то буду жити! Бо закон твій моя розкіш.

78 Допусти сором на бутних! Вони бо понижили мене безвинно; я промишляю про веління твої.

79 Нехай обернуться до мене, хто свідчення твої знає.

80 Серце моє нехай буде без докору в уставах твоїх, щоб не осоромитись мені. Каф.

81 Душа моя тужить за спасенням твоїм, я вповаю на слово твоє.

82 Очі мої виглядають слова твого, я кажу: коли потішиш мене?

83 Я бо став, мов шкурлат у димі; уставів твоїх я не забув.

84 Чи довгий ще вік слугі твому? Коли зробиш суд над гонителями моїми?

85 Бутні люде копали яму для мене, вони, що не ходять по закону твому.

86 Всі заповіді твої правда. Вони безвинно нападають на мене; допоможи мені!

87 Мало, що не знищили мене на землі; я ж не покинув заповідей твоїх.

88 Оживи мене по милості твоїй, і буду хоронити свідчення уст твоїх! Ламед.

89 На віки, Господи, слово твоє стоїть твердо на небесах.

90 З роду в рід правда твоя; ти утвердив землю, і вона стоїть твердо.

91 По твоїй волі стоїть все до днешного дня, всі бо речі тобі служать.

92 Як би не закон твій, моя розкіш, я в біді моїй пропав би.

93 Ніколи не забуду приказів твоїх; ти бо ними оживив мене.

94 Я твій, спаси мене! Бо я сповняв повеління твої.

95 Засіли на мене беззаконники, щоб погубити мене; я ж на свідчення твої зважаю.

96 У всякої звершеної речі бачив я кінець; заповідь же твоя вельми далеко сягає. Мем.

97 Як же любий мені закон твій! Цілий день думка моя про його.

98 Мудрійшим став я над ворогів моїх через заповіді твої, вони бо все зо мною.

99 Понад усіх учителів моїх став я розумнійшим, бо свідчення твої на думці в мене.

100 Більше розуму в мене, як в старців, бо я хоронив прикази твої.

101 Від всякої лихої стежки спиняю стопи мої, щоб хоронити слово твоє.

102 Від присудів твоїх я не відхилявся, бо ти, Боже, вчив мене.

103 Як солодкі слова твої для уст моїх, вони понад мід губам моїм!

104 Заповідьми твоїми розумним став я, тому ненавиджу всяку стежку лъживу. Нун.

105 Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй.

106 Я клявся хоронити присуди справедливості твоєї, і встою в слові моїм.

107 Над міру я похилився, Господи, оживи мене по слову твому!

108 Прийми ласкаво, Господи, добровільну жертву уст моїх, і навчи мене присудів твоїх.

109 Життє моє безустанно в небезпеці, та не забудь я закону твого.

110 Заставили безбожні клітку на мене, та я від приказів твоїх не відхилився.

111 Свідчення твої як спадщину вічну взяв я, вони бо радість серця мого.

112 Я наклонив серце моє, повнити устами твої вічно аж до кінця. Самех.

113 В кого серце подвійне, ненавиджу, і закон твій люблю.

114 Ти еси мій притулок і щит мій; на слово твоє вповаю.

115 Ідїть геть від мене, ви беззаконні, а я хоронити му заповіді Бога мого.

116 Допоможи мені по слову твому, щоб жити мені, і не дай осоромитись в надії моїй!

117 Підопри мене, і я спасуся, і буду все пильнувати устами твої.

118 Ти всіх відкинув, що від уставів твоїх відхилились, бо мантїйства їх льживі.

119 Як жужлї, так відгорнув ти всіх беззаконників землі, тому люблю я свідчення твої.

120 Від страху перед тобою жахається тіло моє, і судів твоїх я боюся. Аїн.

121 Творив я суд і справедливість; не віддай мене ворогам у руки!

122 Служі твому будь порукою до доброго; не дай бутним пригнічувати мене!

123 Очі мої нетерплячо визирають спасення твого, і слова справедливості твоєї.

124 Яви ласку твою служі твому, і навчи мене уставів твоїх.

125 Я твій слуга, дай мені зрозуміннє, і пізнаю свідчення твої.

126 Пора Господеві до діла; вони закон твій зломали.

127 Тому люблю заповіді твої над золото і над щире золото.

128 Тому всі прикази твої вважаю зовсім правими; ненавиджу кожну стежку льживу. Пе.

129 Дивні свідчення твої, тому хоронить їх душа моя.

130 Обявлене слово твоє просвічує, дає зрозумінне людям простодушним.

131 Устами отвертими лакнув я, бо заповідей твоїх бажав.

132 Повернися до мене і помилуй мене, як милуєш тих, що імя твоє люблять.

133 Утверди шага мої в слові твоїм, і не дай неправоті запанувати надо мною!

134 Вибави мене з неволі людської, то буду сповняти веління твої.

135 Засвіти лицем твоїм над слугою твоїм, і навчи уставів твоїх!

136 Потокотк плинуть сльози з очей моїх, бо люде не хоронять закону твого. Чаде.

137 Справедлив єси, Господи, і праві суди твої.

138 Ти заповідав свідчення твої в справедливості і в повній вірності.

139 Ревність моя сушить мене, напасники бо мої забули слова твої.

140 Слово твоє випробоване, і любе слугі твому.

141 Малий я і мізерний; та не забув приказів твоїх.

142 Справедливість твоя, вічна справедливість, і закон твій правда.

143 Скорбота і горе постигли мене; та заповіді твої розкіш моя.

144 Справедливість свідчень твоїх вічна; дай мені зрозумінне, і жити му! Коф.

145 З цілого серця кликав я; вислухай мене, Господи! Устави твої хоронити му.

146 До тебе кликав я; спаси мене і свідчення твої сповняти му.

147 Перед досвітом вставши, благав я; вповав на слово твоє.

148 Очі мої випереджували сторожу нічну, щоб над словом твоїм промишляти.

149 Почуй голос мій по милості твоїй; Господи, по суду твому оживи мене.

150 Приблизились ті, що задумали лихо; від закону твого вони далеко стали.

151 Близько єси, Господи, і всі заповіді твої правда.

152 Від давна знаю із свідчень твоїх, що ти утвердив їх на віки. Реш.

153 Споглянь на горе моє і вибави мене! Я бо не забув закону твого.

154 Заступи справу мою і визволи мене! Оживи мене по слову твому!

155 Далеко від беззаконних спасенне, вони бо не дбають про устами твої.

156 Велика милість твоя, Господи; оживи мене по правосуддю твому.

157 Багацько в мене напасників і гнобителів моїх; від свідчень твоїх я не відхилився.

158 Бачив я невірних, і вони були огидою для мене, бо не хоронили слова твого.

159 Дивись, як я люблю веління твої; по милості твоїй, Господи, оживи мене!

160 Основа слова твого правда, і всякий присуд справедливості твоєї вічній. Шін.

161 Безвинного гонили мене дуки; та слова твого боїться серце моє.

162 Радію словом твоїм, як той, хто здобич велику находить.

163 Брехню ненавиджу й гидую нею; закон твій люблю я.

164 Сім раз у день хвалю тебе за присуди справедливості твоєї.

165 Великим спокоєм радуються ті, що люблять закон твій і нема для них спотикання.

166 Я вповав на спасенне твоє, Господи, і сповняв заповіді твої.

167 Душа моя хоронила свідчення твої, і вони мені вельми любі.

168 Твої веління і свідчення сповняв я, всі бо дороги мої перед тобою. Тав.

169 Моє благанне нехай прийде близько до тебе, Господи! Дай мені зрозумінне, по слову твому.

170 Моє моленне нехай дійде до тебе! Вирятуй мене, по слову твому.

171 Уста мої віддадуть хвалу тобі, коли навчиш мене уставів твоїх.

172 Язик мій грімко промовить слово твоє, всі бо заповіді твої справедливість.

173 Простягни руку твою на поміч мені! Твої бо веління вибрав я.

174 Тужив я за спасенням твоїм, Господи, і закон твій розкіш моя.

175 Дай жити душі моїй, і буде тебе хвалити, і присуди твої нехай допоможуть мені!

176 Блукаю, мов вівця заблудивша; шукай слугу твого! Я бо не забув заповідей твоїх.

120

1 Посходня пісня. До Господа покликав я в тісноті моїй, і він вислухав мене.

2 Господи, визволи душу мою від уст льживих, від язика зрадливого!

3 Що дасть тобі, і що причинить тобі язик зрадливий?

4 Гострі стріли потужного і тернове угля.

5 Горе мені, що проживаю у Мосоха, перебуваю в шатрах Кедарських!

⁶ Довго жила душа моя між тими, що ненавидять спокою.

⁷ Я бажаю спокою, як же про се говорю, то вони за війною.

121

¹ Посходня пісня. Очі мої підношу на гори, звідки поміч моя прийде.

² Поміч моя від Господа, що сотворив небо і землю.

³ Не дасть нозі твоїй спіткнутись; твій сторож не дрімає.

⁴ Бач! Сторож Ізраїля не задрімає, і не засне він.

⁵ Господь сторож твій, Господь тінь твоя, праворуч у тебе.

⁶ Не вдарить на тебе сонце в день, ні в ночі місяць.

⁷ Господь заступить тебе від всякого лиха, він заступить душу твою.

⁸ Заступить Господь вихід твій і вхід твій віднині по віки.

122

¹ Посходня пісня Давидова. Звеселився я, коли казали мені: Ходім до дому Господнього!

² Наші ноги стояти муть у брамах твоїх, Єрусалиме!

³ Єрусалиме! Збудований, як город, кріпко замкнутий,

⁴ Куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля, імя Господне прославляти!

⁵ Там бо стоять престоли суду, престоли дому Давидового.

⁶ Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог щасну долю тим, що люблять тебе!

⁷ Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх!

⁸ Задля братів моїх і другів моїх скажу: мир з тобою!

⁹ Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю.

123

¹ Зняв я очі мої до тебе, живущий на небесах!

² Ось бо, як очі слугів на руку панів своїх, як очі служки на руку господині своєї, так позирають очі наші на Господа, Бога нашого, аж помилує нас.

³ Помилуй нас, Господи, помилуй нас! Бо надто ми наситились від погорди;

⁴ Душа наша надто наситилась від посьмішки ледачих, від погорди бутних людей.

124

¹ Посходня пісня Давидова. Як би не Господь, що був з нами — скажи бо Ізраїлю! —

² Як би не був Господь з нами, коли люде проти нас встали,

³ То живцем проковтнули б нас, як запалав гнів їх проти нас;

⁴ Затопили би нас води, рвучі потоки залили б душу нашу;

⁵ З шумом пронесли б ся буйні води понад душею нашою.

⁶ Благословен Господь, що не дав нас зубам їх на здобич.

⁷ Душа наша спаслась, як пташина із сельця птахоловця; сельце розірвалось, і ми спаслися.

⁸ Поміч наша в імені Господа, що сотворив небо і землю.

125

¹ Посходня пісня. Вповаючі на Господа подібні горі Сиону, що не хитається і вічно перебуде.

² Кругом Єрусалиму гори; так і Господь кругом народу свого, віднині по віки.

³ Бо жезло беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду.

⁴ Благотвори, Господи, добрим і людям щирого серця!

⁵ Хто ж повернув на свої криві дороги, того поверне Господь вкупі з тими, що беззаконне роблять. Мир Ізраїлеві!

126

¹ Посходня пісня. Як вертав Господь невольників Сиона, були ми, наче в сні нам здавалось.

² Тоді були уста наші повні втіхи, а з губ наших пісні лунали. Тоді між народами казали: Велике діло сотворив Господь над ними!

³ Велике диво явив Господь над нами; ми раділи серцем.

⁴ Верни, Господи, невольників наших, як потоки на спражену землю!

⁵ Хто сіє з сльозами, той збере з піснями.

⁶ Іде з плачем, несе сімя сіяти; вертає домів веселий, несучи снопи свої.

127

¹ Посходня пісня Соломонова. Коли Господь не буде дому, даремно трудяться будівничі; коли Господь не стереже міста; даремне пильнує сторожа.

² Даремне встаєте ви рано, лягаєте пізно, і їсьте хліб гіркий; дає він і сон тим, кого любить.

³ Ось і діти, наслідде Господне, плід тілесний народа.

⁴ Як стріли в руках сильного, так сини молодого віку.

⁵ Щасливий чоловік, що наповнив ними сагайдака свого!

⁶ Не осоромляться вони, говоривши у воротах з ворогами.

128

¹ Посходня пісня. Щасливий всякий чоловік, що боїться Господа, що дорогами його ходить.

² Бо жити меша працюю рук твоїх; будеш щасливий, і добре тобі буде.

³ Жінка твоя буде серед дому твого, як плодовитий кущ виноградний; сини твої, як відрослі на дереві оливному кругом стола твого.

⁴ Ось, так буде благословенний чоловік, що Господа боїться.

⁵ Благословити ме тебе Господь із Сиона, і нехай дасть тобі бачити щасливу долю Єрусалиму по всі дні життя твого,

⁶ І бачити діти дітей твоїх! Мир Ізраїлеві!

129

¹ Посходня пісня. Часто неволили мене від молодості моєї, — нехай скаже Ізраїль —

² Часто неволили мене від молодості моєї, все ж таки не подужали мене.

³ На хребті в мене орали плугатарі, побороздили довгі скиби свої.

⁴ Господь справедливий; він порозрізував сторонки беззаконних.

⁵ Нехай осоромляться і відступлять всі ненавидячі Сиона!

⁶ Нехай будуть, як трава на криші, що скорше сохне, ніж вирвуть її,

⁷ Котрою жнець не наповнить жмені своєї, ні вязальниця лона свого;

8 А прохожі не скажуть: Помагай Бог вам!
Благословимо вас імям Господнім.

130

1 Посходня пісня. З глибині кличу до тебе,
Господи!

2 Господи, почуй голос мій! Нехай слухи твої
повернуться до голосу мого благання!

3 Коли ти, Господи, будеш памятати
несправедливості, — Господи, хто встоїть?

4 Та в тебе є помилуванне, щоб люде благовіли
перед тобою.

5 Надіюсь на Господа; душа моя надіється, і вповаю
на слово його.

6 Душа моя дожидає Господа, більше як сторожа
ранку, як сторожі ранку.

7 Вповай, Ізраїлю, на Господа! Бо в Господа
милість і багатство спасення в його.

8 І він спасе Ізраїля від всіх несправедливостей
його.

131

1 Посходня пісня Давидова. Господи! Не
виноситься серце моє, ні гордують очі мої; і не ганяю
за речами, що за великі і за дивні для мене.

2 Чи не втихомирив я і не заспокоїв душу мою, як
відлучене дитятко при матері своїй? Душа моя, як
відлучена дитинка, в мене.

3 Вповай, Ізраїлю, на Господа віднині по віки.

132

1 Посходня пісня. Спогадай, Господи, Давида і всі
скорби його.

2 Як він клявся Господеві, робив обітницю
могучому Богу Якова:

3 „Не ввійду до шатра дому мого, не ляжу на постелі відпочити;

4 Не дам спати очам моїм, ні дрімати повікам моїм,

5 Поки не знайду для Господа оселі, дому для Бога Якова!“

6 Ось ми чували про неї в Ефраті, знайшли її на полях Яарських* .

7 Ходімо, ввійдемо до дому його, поклонимось у підніжя ніг його!

8 Встань, Господи, поступи на місце спокою твого, ти і скеня сили твоєї.

9 Сьвященники твої нехай правдою зодягнуться, а угодники твої нехай торжествують!

10 Задля Давида, слуги твого, не відсилай від себе лице помазанця твого!

11 Клявся Господь Давидові правдою, не відступить він від неї: З плоду тіла твого посаджу на твоїм престолі.

12 Коли сини твої хоронити муть заповіт мій і веління мої, котрих навчу їх, то й сини їх по всі часи седіти муть на твоїм престолі.

13 Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю.

14 Ось місце мого вічного спокою; ту оселюся, бажав бо я того.

15 Буду щедро благословити їду його, вбогих його хлібом до сита нагодую.

16 Сьвященників спасеннем зодягну, і побожні люде його радуватись будуть.

17 На тому місці дам рости рогові Давида; я приготував сьвітильника для помазанця мого.

* **132:6** Може поетична назва замість: Кірят-Ярім.

18 Ворогів його соромом покрию, а на йому сияти ме корона його.

133

¹ Посходня пісня Давидова. Глянь, як добре і як любо, коли брати живуть вкупі!

² Як пахуще миро на голові, що на бороду спадає, на бороду Аарона, що спадає на край одежі його;

³ Як роса Єрмонська, що на горби Сиона спадає; там бо післав Господь людям благословенне і життє по віки.

134

¹ Посходня пісня. Нуте, прославляйте Господа, всі слуги Господні, що по ночам стоїте в домі Господньому!

² Підносіте руки ваші до сьвятині, і хваліте Господа!

³ Нехай благословить тебе Господь із Сиона, що сотворив небо і землю!

135

¹ Аллилуя. Хваліте імя Господа! Хваліте його, слуги Господні!

² Що стоїте в домі Господньому, у дворах дому Бога нашого.

³ Хваліте Господа, благий бо Господь; сьпівайте псальми імени його, воно бо любе.

⁴ Бо Господь вибрав собі Якова, Ізраїля — як власність свою.

⁵ Знаю бо, що Господь великий, і Владика наш понад усіма богами.

⁶ Все, що Господеві подобається, творить він на небесах і на землі, на морях і в глибинах.

7 Підносить хмари понад землю, дає дощ з блискавками, виводить вітра із сховищ його.

8 Він повбивав перворіднів в Єгипті, від чоловіка до скоту.

9 Явив ознаки і чудеса серед тебе, Єгипте, над Фараоном і над всіма слугами його;

10 Погромив великі народи, і повбивав потужних царів:

11 Сигона, царя Аморійського, і Ога, царя Базанського, і всі царства Канаанські;

12 І віддав землю їх в наслідде Ізраїлю, в наслідде народів своєму.

13 Господи, імя твоє вічне; Господи, пам'ять твоя з роду в рід.

14 Бо Господь зробить суд над народом своїм, і змилюється над своїми слугами.

15 Божища народів — срібло й золото, твориво рук людських.

16 Уста мають, і не заговорять; очі мають, і не бачать;

17 Уші мають, і не чують, і в устах їх нема диху.

18 Рівні їм ті, що роблять їх, кожний, що на їх вповає.

19 Доче Ізраїля, прославляйте Господа! Доче Аарона, прославляйте Господа!

20 Доче Левії, прославляйте Господа! Боячіся Господа, прославляйте Господа!

21 Да буде благословен Господь від Сиона, що живе в Єрусалимі! Аллилуя!

136

1 Хваліте Господа! Він бо благий, милість його вічна.

2 Хваліте Бога над богами! Бо милість його вічна.

3 Хваліте Пана над панами! Бо милість його вічна;

- 4 Він один творить чудеса, бо милість його вічна;
5 Він премудро сотворив небеса, бо милість його вічна;
6 Він утвердив землю над водами, бо милість його вічна;
7 Він сотворив великі сьвітла, бо милість його вічна;
8 Сонце, що має правити в день, бо милість його вічна;
9 Місяць і зорі, що мають правити в ночі, бо милість його вічна;
10 Він покарав Єгипет на перворіднях, бо милість його вічна;
11 Вивів зміж них Ізраїля, бо милість його вічна;
12 Сильною рукою і піднесеним рамям, бо милість його вічна;
13 Він розполовив Червоне море, бо милість його вічна;
14 І провів Ізраїля крізь його, бо милість його вічна;
15 А Фараона і військо його кинув у Червоне море, бо милість його вічна;
16 Провів нарід свій через пустиню, бо милість його вічна;
17 Погромив царів великих, бо милість його вічна;
18 Повбивав царів потужних, бо милість його вічна;
19 Сигона, царя Аморійського, бо милість його вічна;
20 І Ога, царя Базанського, бо милість його вічна;
21 І землю їх дав в наслідде, бо милість його вічна;
22 В наслідде Ізраїлеві, слугі свому, бо милість його вічна;
23 Він спогадав нас, як ми були понижені, бо милість його вічна;

24 Вирятував нас від ворогів наших, бо милість його вічна;

25 Він дає поживу всякому тілу, бо милість його вічна;

26 Хваліте Господа небесного! Бо милість його вічна.

137

1 Над ріками Вавилона, там сиділи ми і плакали, як Сиона спогадали.

2 На вербах її повішали ми псалтирі наші.

3 Там бо захотіли від нас слова пісні і радості ті, що в неволю нас забрали, знущались над нами: „Нуте, засьпівайте нам пісень Сионських!“

4 Як же нам пісень Господніх на чужій землі сьпівати?

5 Коли забуду тебе, Єрусалими, нехай праву руку мою відніме в мене!

6 Нехай язик мій прилипне до гортані моєї, коли не згадаю тебе, як не поставлю Єрусалима над усі радощі мої!

7 Не забудь, Господи, день Єрусалима синам Едомським, що кричали: Руйнуйте, до нащадку його руйнуйте!

8 О дочко Вавилона, ти окаянна! Щасливий, хто відплатить тобі все, що ти заподіяла нам.

9 Щасливий, хто, захопивши діточок твоїх, розібе їх о камінь!

138

1 Давидова. Буду прославляти тебе з цілого серця, і псалми тобі сьпівати перед потугами.

2 Буду поклонятись перед сьвятим храмом твоїм, і хвалити імя твоє задля милості і правди твоєї; ти бо над усе возвеличив слово твоє й імя твоє.

³ В день, як я кликав тебе, ти озвався до мене; ти підняв силу душі моєї.

⁴ Будуть прославляти тебе, Господи, всі царі землі, коли почують слова уст твоїх;

⁵ І будуть сьпівати про дороги Господні, і про велику славу Господню!

⁶ Господь високо; але він бачить пониженого, і гордого з далека пізнає.

⁷ Коли жити му в тісноті, ти оживиш мене; проти лютості ворогів моїх простреш руку твою, і правиця твоя заступить мене.

⁸ Господь докінчить за мене; Господи, милість твоя вічна! Не покидай діла рук твоїх!

139

¹ Проводиреві хора; псальма Давидова. Господи! Ти розглянув мене, і пізнав.

² Ти знаєш, коли я сяду, і коли встану; ти з далека розумієш думки мої.

³ Ти бачиш стежку мою і місце відпочинку, і всі дороги мої знаєш.

⁴ Бо ще нема слова на язика в мене, а вже ти Господи, добре все знаєш.

⁵ З заду і з переду обступив мене! і руку свою положив на мене.

⁶ Розумінне, надто — дивне, надто високе для мене, не здолію збагнути його.

⁷ Куди йти мені перед духом твоїм, куди втекти мені від лиця твого?

⁸ Зійшов би я на небо, — ти там єси; спочив би я під землею, і там ти єси.

⁹ Взяв би я крила в зорі ранньої, та й на самому краю моря осівся,

¹⁰ І туди б рука твоя провела мене, і правиця твоя попала.

11 І сказав би я: Тьма таки покрие мене, то й в ночі стане сьвітло кругом мене.

12 І тьма не затьмить перед тобою, і ніч яснїє як день; тьма — одно що сьвітло.

13 Ти сотворив внутро моє; ти зложив мене в утробі матері моєї.

14 Прославляю тебе за те, що дав снагу мені предивну. Дїла твої чудесні, душа моя добре се знає.

15 Не були втаєні кості мої перед тобою, коли в тайні постав я, як тая грудка в долішніх місцях землі штучно зложена.

16 Очі твої бачили зародок мій, і в книзі твоїй все було записано; минали дні, як кості творились, від часу того, як ще ні одної не було.

17 Як любі для мене думки твої, Боже! Як велика безліч їх!

18 Полічив би, та більше їх, як піску. Пробуджаюсь, і я ще з тобою.

19 О коли б ти, Боже, погубив беззаконника! І ви, людожери, відступіться геть від мене!...

20 Та ворогів твоїх, що згадують тебе для беззаконня, що за марним ганяють.

21 Чи не мати мені ненависті проти тих, що тебе ненавидять, і не гидитись тими, що проти тебе встали?

22 Повною ненавистю ненавиджу їх; вони вороги в мене.

23 Розглянь мене, Боже, і пізнай серце моє! Випробуй мене, і пізнай думки мої!

24 І подивись, чи йду я дорогою труду, і веди мене дорогою вічною.

140

¹ Проводиреві хора; псальма Давидова. Визволи

мене, Господи, від лихих людей! Від чоловіка насильного, заступи мене!

² Котрі злобу в серці замишляють, що дня до бою збираються.

³ Гострять язик свій, як у змія; їд гадюча в устах їх.

⁴ Сохрани мене, Господи, від рук беззаконного, від чоловіка насильного заступи мене, котрі задумали спинити кроки мої.

⁵ Горді тайно заставили на мене сіла і сторонки, розіпняли сітку при дорозі, западню приготували для мене.

⁶ Сказав я до Господа: ти Бог мій! Почуй, Господи, благанне моє!

⁷ Господь — Владика мій, твердиня снасення мого; ти покрити голову мою в день бою.

⁸ Не дай, Господи, напасникові оскому зігнати, не пособи задумам його! Не дай вознестись їм.

⁹ Отрута окружуючих мене, зараза з уст їх нехай на них самих спаде.

¹⁰ Нехай посиплеться на них горюче угля! Нехай Бог кине їх в огонь, у вир, щоб не спаслися!

¹¹ Чоловіку злорічивому, щоб не було життя йому на землі; чоловіка насильного, щоб злоба у пропасть його загнала.

¹² Я знаю, що Господь явить правосудде пригнобленим, справедливість бідним.

¹³ І будуть праведні імя твоє прославляти, щирі серцем лице твоє оглядати.

141

¹ Псальма Давидова. Господи! До тебе кликав я, поспіши до мене! Почуй голос мій, коли до тебе взиваю!

² Буде ж молитва моя, як кадило, перед тобою, простиранне рук моїх, як жертва вечірня!

³ Постав, Господи, сторожу губам моїм! Пильнуй дверей уст моїх!

⁴ Не дай серцю мому до злого прихилитись, в неправоті з людьми накладати, що беззаконне творять; та й щоб не бути мені учасником ласощів їх.

⁵ Нехай покарає мене праведний, — се доброта; нехай докоряє мене, — се олива на голову; не одвернеться голова моя, бо навіть за лихі їх вчинки буде моя молитва за них.

⁶ Як скинуть суддів їх стрімголов із скелі, тоді буде чути слова мої, які вони милі.

⁷ Як земля з'орана і розбита, так кості наші розсиплються в челюстях пропасті підземної.

⁸ Та на тебе, Господи, Владико мій, очі мої поглядають, на тебе вповаю; не відкинь душі моєї!

⁹ Сохрани мене від сіл, що вони заставили на мене, і від западні тих, що творять діла беззаконні!

¹⁰ Дай беззаконним попасти в їх власні сіти, а мені перейти мимо.

142

¹ Научна пісня Давидова. Молитва, як був в печері. Голосом моїм взиваю до Господа, голосом моїм до Господа молюся.

² Виллю перед ним жаль мій, виявлю перед ним тісноту мою.

³ Як дух мій знемігся в мене, то знав ти стежку мою. На дорозі, де ходив я, заставили тайно сіла на мене.

⁴ Гляну правобіч мене, та й бачу: нема нікого, хто б пізнав мене; нема жадного притулку для мене, ніхто не дбає про душу мою.

⁵ До тебе взивав я, Господи, кажучи: Ти мое прибіжище, моя доля в країні живих!

⁶ Зглянься на поклик мій, бо я вельми знемігся; спаси мене від гонителів моїх, вони бо надто сильні для мене.

⁷ Виведи з темниці душу мою, да прославлю імя твоє! Праведні обступлять мене, коли явиш мені милість твою.

143

¹ Псальма Давидова. Господи, вислухай молитву мою, нахили ухо до благання мого! Вислухай мене по вірності твоїй, по справедливості твоїй!

² І не входи в суд із слугою твоїм, ніхто бо з живих не оправдиться перед тобою.

³ Бо ворог слідить душу мою, топче життє моє до землі, закопує мене у темних місцях, як мерців давно померших.

⁴ І дух мій охляв в мене, серце моє ниє.

⁵ Згадаю дні давні, про діла твої промишляючи; думаю-гадаю над творивом рук твоїх.

⁶ До тебе простираю руки мої; як спрагнена земля, так душа моя тебе жадає.

⁷ Поспіши, Господи, вислухай мене! Дух мій холоне. Не крий лица свого передо мною! ато буду як ті, що йдуть в домовину!

⁸ Вранці дай почути милість твою! Бо на тебе вповаю. Яви мені дорогу, котрою ступати маю! Бо до тебе підношу душу мою.

⁹ Рятуй мене, Господи, від ворогів моїх! До тебе прибігаю.

¹⁰ Навчи мене творити волю твою! Ти бо єси Бог мій; дух твій благий нехай по рівнині веде мене.

11 Задля імени твого, Господи, оживи мене; у твоїй справедливості виведи душу мою з тісноти!

12 А по милості твоїй вигуби ворогів моїх, і гнобителів душі моєї занапасти! Я бо слуга твій.

144

1 Давидова. Благословен Господь, скеля моя; він навчає руки мої до бою, до війни палці мої!

2 Він моя милість і огорода моя, твердиня моя висока і мій спаситель; щит мій, і той, на кого я вповаю, котрий корить народ мій під мене.

3 Господи, що таке чоловік, щоб тобі знати про його, той син чоловічий, щоб ти зважав на його?

4 Чоловік, як той подих; дні його, як тїнь, що перелітає.

5 Господи, прихили небо твоє, і зійди на долину! До гір торкнися, нехай задимують!

6 Блискай блискавками, і розсип їх! Пусти стріли твої, й замішай їх!

7 Простри руку твою з висоти, вихопи мене, і вирятуй із вод великих, із руки чужинців.

8 Уста їх про марне говорять, а правиця їх є правиця брехні!

9 Боже, нову пісню тобі засьпіваю, на псалтирі десятиструнній до похвальної пісні тобі заграю;

10 Тобі, що даєш спасення царям, ізбавляєш Давида, слугу свого, від меча смертиносного.

11 Вихопи мене і вирятуй з руки чужинців, котрих уста про марне говорять, а котрих правиця є правиця брехні!

12 Щоб сини наші були, як висадки, зрощені в їх молодості; дочки наші струнки, як тесані стовпи угольні збудованої палати;

13 Щоб засіки наші були повні, всяким хлібом багаті; щоб скотина наша тисячма множилась, десятки тисяч по вертепах наших;

14 Щоб корови наші телились; щоб не було влому, і жадного убитку, і жадної лайки на улицах наших.

15 Щасливий нарід, в котрого така доля! Щасливий нарід, котрому Господь — Бог його!

145

1 Похвальна пісня Давидова. Вознесу тебе, мій Боже, і царю, і буду прославляти імя твоє по віки.

2 Щодня буду величати тебе, і імя твоє хвалити по віки.

3 Великий Господь і вельми достойний хвали, і величче його недослідиме.

4 Рід перед родом прославить твори твої, і звістить про могуті діла твої.

5 Розкажу про пишну красу величчя твого, і про чудеса твої,

6 Будуть говорити про силу страшних діл твоїх, а я звіщу про великі діла твої.

7 Вознесуть память за велику благість твою, і піснями прославлять справедливість твою.

8 Господь ласкавий і милосердний, до гніву повільний і милостью великий.

9 Господь благий до всіх, і милосерде по над усі діла його.

10 Возхвалять тебе, Господи, всі творива твої, а праведні твої люде прославлять тебе.

11 Будуть розказувати про величче царства твого, і проповідувати про силу твою,

12 Щоб явити дітям людським потужні діла його, і пишну славу царства його.

13 Царство твоє, царство всіх віків, і влада твоя через всі роди.

14 Господь піддержує всіх падаючих, і підносить всіх похилившись.

15 Очі всіх на тебе споглядають, і ти даєш їм свого часу поживу їх.

16 Одкриваєш руку свою, і насичуєш всяке живе, як котре бажає.

17 Господь справедливий у всіх дорогах своїх, і благий у всіх ділах своїх.

18 Господь близько до всіх, хто кличе його, до всіх, що кличуть його в правді.

19 Він сповняє бажання тих, що бояться його; чує благанне й спасає їх.

20 Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє.

21 Да звістять хвалу Господню уста мої; і всяке тіло да прославить сьвяте ім'я його по віки!

146

1 Аллилуя! Хвали, душе моя, Господа!

2 Буду хвалити Господа, поки життя мого, буду співати псалми Богові моему, поки мене стане.

3 Не вповайте на князів, на сина чоловічого; нема в його спасення!

4 Вийде дух з його, знов до землі своєї він вертає; того ж дня самого задуми його марою стали.

5 Щасливий той, кому дає поміч Бог Якова, в кого надія на Господа Бога його!

6 Що сотворив небо і землю, море і все, що в йому; що стереже вірність по віки;

7 Творить правосуддє пригнобленим, дає хліба голодним. Господь вязнів визволяє.

8 Господь сліпим очі вітворює, Господь пригноблених підносить, Господь любить праведних;

⁹ Господь захожих заступає, він сироту і вдову піддержує; а дорогу беззаконних на бік повертає.

¹⁰ Да царствує по віки Господь, Бог твій, Сионе, з роду в рід. Аллилуя!

147

¹ Хваліте Господа! Бо се благо; співайте Богові нашому, бо се любо; пісня похвальна належить ся йому.

² Господь будує Єрусалима, він збирає прогнаних людей Ізраїля.

³ Він сціляє розбитих серцем, і завязує рани їх.

⁴ Він перелічує безліч зьвезд, і кожну імям називає.

⁵ Великий наш Владика, і велика його сила; розумінню його нема міри.

⁶ Господь нужденних підносить, а беззаконних принижує до землі.

⁷ Заспівайте Господеві похвальну пісню!
Співайте псалми Господеві нашому при гуслях!

⁸ Він хмарами покриває небо, і посилає дощ на землю, він ростить траву на горах;

⁹ Дає скотині поживу її, і молодим крукам, що квилять.

¹⁰ Не в силі коня він любується, і не стегна пареня йому до вподоби.

¹¹ Господеві любі боячіся його, і хто вповає на милість його.

¹² Возвісти славу Господеві. Єрусалиме! Хвали, Сионе, Бога твого!

¹³ Він бо укріпив засуви брам твоїх, благословить дітей твоїх серед тебе;

¹⁴ Ставить мир у твоїх границях, насичує тебе плодом пшениці;

¹⁵ Він посилає слово твоє на землю, і скоро несуться глаголи його;

- 16 Дає сніг, як вовну, як попіл, іней розсипає;
17 Кидає град грудками; хто встоїть перед його морозом?
18 Пошле слово своє, і все тане; подує вітром своїм, — шумять води.
19 Він звіщає слово своє Якову, устами свої і присуди свої Ізраїлю.
20 Жадному народові не вдіяв того, і присудів його вони не пізнали. Аلیلія!

148

- 1 Аллилія! Хваліте Господа з небес, хваліте його на висотах.
2 Хваліте його, всі ангели його! Хваліте його, всі войнства небесні!
3 Хваліте його, сонце і місяць! Хваліте його, всі ясні зорі!
4 Хваліте його, ви небеса небес, і ви води над небесами!
5 Да хвалять імя Господнє! Він бо велів, і вони сотворились,
6 І поставив їх на всі часи і на віки; положив закони, і не переступлять їх.
7 Хваліте Господа, земні творива, ви велетні морські і всі безодні!
8 Огонь і гряд, сніг і мрака, ти бурний вітре, що сповняєш слово його;
9 Ви гори і узгір'я, садовина і всі кедри,
10 Дикі звіри і всякий скот, повзаюча звірина і пташина крилата;
11 Ви царі землі і всі народи, ви князі і всі судді землі;
12 Ти юнацтво і ви дівчата, ви старі з діточками!

¹³ Да хвалять імя Господа! Бо вивисшилось імя тільки його одного, величче його над землею і небесами. Аллилуя!

149

¹ Аллилуя! Засьпівайте Господеві нову пісню, хвалу його в соборі праведних його!

² Да звеселиться Ізраїль Сотворительом своїм; сини Сиона да зрадуються Царем своїм!

³ Да хвалять імя його хором, при тимпанах і гусях засьпівають йому похвальні пісні!

⁴ Бо Господь любується своїм народом; він украшає смиренних спасеннем.

⁵ Да торжествують праведні в славі, радуються на ложах своїх!

⁶ Славославія Богу в устах їх, і обосторонь гострий меч в руці їх,

⁷ На одмщенне народам і кару племенам;

⁸ Щоб царів їх в кайдани забити, й дуків їх в желізнi пута закувати;

⁹ Сповнити над ними суд написаний. Така слава для всіх угодників його. Хваліте Господа!

150

¹ Аллилуя! Хваліте Господа в сьвятині його! Хваліте його в ширині сили його!

² Хваліте його за діла його великі! Хваліте його по великості величчя його!

³ Хваліте його при голосах трубних! Хваліте при псалтирі і гусях!

⁴ Хваліте його хором і при тимпанах! Хваліте його при струнах і органах!

⁵ Хваліте його при цимбалах звучних! Хваліте його при цимбалх гучних!

⁶ Все, що дише, да хвалить Господа! Аллилуя!

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-02-05

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Jun 2026 from source files
dated 12 Dec 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358